

Ν. Ι. Λάσκαρης – Μ. Δ. Γιαννουκάκης

Ο γαμπρός μας

Κωμωδία εις πράξεις τρεις

Τα Ολύμπια, Αθήνα

1. τχ. 26 (5 Μαΐου 1896), σ. 207-208
2. τχ. 27 (12 Μαΐου 1896), σ. 215-216
3. τχ. 28 (19 Μαΐου 1896), σ. 223-224
4. τχ. 29 (16 Μαΐου 1896), σ. 231-232
5. τχ. 30 (2 Ιουνίου 1896), σ. 240
6. τχ. 31 (9 Ιουνίου 1896), σ. 248
7. τχ. 32 (16 Ιουνίου 1896), σ. 256
8. τχ. 33 (23 Ιουνίου 1896), σ. 264
9. τχ. 34 (30 Ιουνίου 1896), σ. 272
10. τχ. 35 (7 Ιουλίου 1896), σ. 280
11. τχ. 36 (14 Ιουλίου 1896), σ. 287-288
12. τχ. 37 (21 Ιουλίου 1896), σ. 296
13. τχ. 38 (11 Αυγούστου 1896), σ. 303-304
14. τχ. 39 (18 Αυγούστου 1896), σ. 311-312
15. τχ. 40 (25 Αυγούστου 1896), σ. 320

λοκάθησε! (Τῆ Κ. Λοξῆ). Καί πῶς μὰς
'θυμήθηκες ἔτσι πρῶι πρῶι, Κυρά Λοξή;

Κ. ΛΟΞΗ. Τὴν κ. Εὐλαλία θέλω...
Μήπως κοιμάται κι' αὐτή; (ἐγείρεται).

ΦΛΩΡΑ. Δὲν ἔξερω... Μὰ σὰν θέλῃς
κάθησε καὶ περιμένε την... Χωρὶς νὰ
βγάλῃς ὅμως τσιμουδιά!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Λέξι!

ΦΛΩΡΑ. Νά, καὶ στήν ἄκρη κάθη-
σε... Πήγαινε σιγά σιγά...

(Ἡ κυρά Λοξὴ βαίνει πρὸς τὸ βάθος
ἀκροποδτιεῖ ὄτε, στρεφόμενη γὰ ἴδη τὸν
Παντελῆν ὑποδεικνύοντα αὐτῆ διὰ ψιθυρι-
σμῶν καὶ χειρονομιῶν τὸ ἕτερον ἄκρον
τῆς οὐκηνῆς, ρίπτει τὸ ἐν τῷ μίση τῆς αἰ-
θοῦσης μικρὸν τραπέζιον μετὰ πατάγου).

ΦΛΩΡΑ. ὦ! δυστυχία μας! ... θὰ
τὸν ἐξύπνησε!

(Ὁ Στίγκλιζον ἀνοῦται βήχων).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. ὦ! συμφορά μας! ...
τὸν ἐξύπνησε! (βαίνει πρὸς τὴν Κ. Λο-
ξή). Μὰ δὲν προσέχευε καὶ λίγο, χριστι-
ανή μου;

(Ὁ Παντελῆς σπεύδει καὶ ἀνεγείρει τὴν
τραπέζαν ἐφ' ἧς καταγίνεται νὰ τοποθε-
τήσῃ τὰ διάφορα συντρίμματα τῶν κί-
μφοτεχνημάτων).

Κ. ΛΟΞΗ (ἐντρομος). Δὲν τὸ ἔβλεπα
ἢ κακομοίρα... Σεῖς μ' ἐτρελάνατε πρῶι,
πρῶι.

ΦΛΩΡΑ (Τῆ κ. Λοξῆ). Καὶ τώρα;

Κ. ΛΟΞΗ. Μὰ τί φταίω γώ... Μή-
πως τῶθελα; ... Ὅστερὰ εἶνε καὶ περα-
σμένη ἡ ὥρα...

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΕΥΛΑΛΙΑ

ΕΥΛΑΛΙΑ (σπεύδουσα ἐξέρχεται τῶν
δωματιῶν τῆς). Μὰ τί θόρυβος, τί φασα-
ρία εἶνε πάλιν αὐτή; ...

(Ὁ Παντελῆς προσπαθῶν ἐν τῇ ταρα-
χῇ του νὰ ἀποκρύψῃ τὰ συντρίμματα
τῶν κίμφοτεχνημάτων ἀνατρέπει ἐκ ρέου
τὸ τραπέζιον).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἐντρομος). Δε... δε...
δὲν τᾶσπασα γώ... Τοῦ... τοῦ... τοῦ
λόγου τῆς ἀπὸ κεῖ. (Δεικνύει τὴν κ.
Λοξή).

ΦΛΩΡΑ (ἐπαγαλαμβάνουσα). Τοῦ λό-
γου τῆς ἀπὸ κεῖ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σιγώτερα, ζῶν, καὶ θὰ
ἐξυπνήσῃς τὸ παιδί.

ΦΛΩΡΑ (σιγαρῆ τῆ φωνῆ). Τοῦ λό-
γου τῆς ἀπὸ κεῖ ἦρθε καὶ...

Κ. ΛΟΞΗ (παρεμβαίνουσα). Ἄχ!
Κυρία Εὐλαλία, νὰ μὲ συμπαθᾶτε... Τὸ
πούλακι μου θὰ ἐξύπνησε, αἰ;

ΕΥΛΑΛΙΑ Ἄ! τοῦ λόγου σου εἰ-
σαι, κυρά Λοξή; ... Σιγώτερα νὰ σὲ χα-
ρῶ, σιγώτερα. (Τῷ Παντελῆ). Σὺ, μά-
ζεψε αὐτὰ καὶ φρόντισε νὰ ἴδῃς πόσο κο-
στίζουν, γὰ νὰ τὰ περάσω εἰς τὸν λογα-
ριασμὸν σου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μὰ, κυρία...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σιωπή!

(Ὁ Παντελῆς συλλέγει τὰ συντρίμ-
ματα καὶ ἀπερχόμενος ἵπτει ὀργίλον
βλέμμα πρὸς τὴν Κυρά Λοξή).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Παληόγρηνα! (Ἐξέρ-
χεται διὰ τοῦ βάθους).

Κ. ΛΟΞΗ. Τὸ καυμένο τὸ παιδί...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄφησέ τον τὸν παληάν-
θρωπο!

Κ. ΛΟΞΗ. Δὲν λέω γι' αὐτόν... λέω
γιὰ τὸν γαμπρόν σας. Τί ἤσυχα ποῦ
κοιμάται... Σὰν ἀρνάκι, νὰ μὴ βασκαθῇ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ τί νέα, κυρά Λοξή;

Κ. ΛΟΞΗ. Ἦρθα μαθὲς καθὼς μοῦ
εἶπες... ἐγὼ δὲν ἤθελα νάρθῶ... μ' ἀφοῦ
μαθὲς τὸ ἤθελες ἐλόγου σου...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! Ἄ! καλὰ ἔκανες.
(Τῆ Φλώρα). Σὺ, πήγαινε ἔξω. (Προ-
βλέπουσα πρὸς τὰ δωμάτια τοῦ Στίγκλι-
ζον). Δὲν ἐξύπνησε.

(Ἡ Φλώρα ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ καὶ ΚΥΡΑ ΛΟΞΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! Κυρά Λοξή μου, δὲν
σὲ εἶδα ἀπὸ προχθὲς νὰ σὲ εὐχαριστήσω.

Κ. ΛΟΞΗ. Μπᾶ! Μπᾶ! Καλὲ τί λό-
γος, παιδί μου, μὲ κάνεις καὶ ντρέπο-
μαι... Ἐγὼ γιὰ τὸ σπητικὸ σας, θηλειὰ
δένω στὸ λαϊμὸ μου.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν πιστεύω ποτέ, κυρά
Λοξή μου, νὰ τὰ καταφέρῃς... ἐπήγαι-
να νὰ τρελλάθῃ.

Κ. ΛΟΞΗ. Χριστὸς καὶ Παναγία!
Κουνήσου ἀπ' τὸν τόπο σου, παιδί μου.
(Μετακινεῖ ἐλαφρῶς τὴν Εὐλαλίαν). Δὲν
σοῦ εἶχα πῆ ἐγώ, ἄφησε τὴ δουλειὰ ἐπά-
νω μου καὶ θὰ ἴδῃς; ... Ἐ! δὲν σοῦ
λέω, ἦταν δύσκολο κομμάτι, γιατί του-
χαν πέσει ἀπόκοντα ὅλα τὰ κορίτσια τῆς
Ἀθήνας...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὅλα τὰ κορίτσια αἰ! Τί
λές καλὲ!

Κ. ΛΟΞΗ. Ὅλα τὰ κορίτσια... Καὶ
πάλι λίγα εἶπα... Ἐπρεπε νὰ ἴδῃς ἄμα
πῆγα στὸ ξενοδοχεῖό του, τὰ γράμματα
καὶ τὰ ραβασάκια, μνήσθητί μου Κύριε,
(ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ) ποῦ τοῦ
στείλανε μὲ φωτογραφίαις μέσα μὲ...
μὲ... μὲ...

ΕΥΛΑΛΙΑ (ὡσεὶ δισπίστως). Φωτο-
γραφίαις! Ἀλήθεια!

Κ. ΛΟΞΗ. Στὸ συγχώρειο τοῦ μακα-
ρίτη. (Σταυροκοπεῖται). Ἄμ! δὲν ἐγνώ-
ρισσα μέσα στὸ σωρὸ καὶ τὴν κόρη τῆς
Μακρυδαίνας μ' ἐκεῖνό της τὸ μυστὸ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὲ τί λές!

Κ. ΛΟΞΗ. Μὰ ἐννοία σου κι' ἄμα
καταπάσθηκα γώ... μὲ ξέρεις δὲ λόγου
σου, δέκα ἐπτὰ χρόνια τώρα ποῦ πέθανε
ὁ μακαρίτης, ἄλλη δουλειὰ δὲν κάω...
Τὴν προξενήτρα καὶ τὴ μαμμή... πρῶτα
θὰ τοὺς παντρέψω κ' ὕστερα θὰ πιάσω τὸ
παιδί... Ἐπειτα δὲ γιὰ τὸ σπητικὸ σας
... ὄχι πῶς νὰ στὸ πῶ... μὰ... τέτοιον
σπητικὸ... καὶ στὴ φωτιά νὰ πέσω.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Εὐχαριστῶ, κυρά Λοξή,
εὐχαριστῶ.

Κ. ΛΟΞΗ. Μ' εἶχε πάρει, ποῦ λές,
ἀπὸ πίσω καὶ ἡ Μακρυδαίνα γιὰ νὰ τὰ
φτειάσω μὲ τὴν κόρη της.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐφ!

Κ. ΛΟΞΗ. Ἀσχημὴ δὲν σοῦ λέω... Μὰ

μὲ ξέρεις δὲ ἐμένα... δέκα ἐπτὰ χρόνια τώρα
ἐγὼ καὶ κουτσὴ φοράδα παντρεύω, ὄχι τὴν
κόρη τῆς Μακρυδαίνας. Μὰ... μπροστὰ
σὴν Μπέττυ, χωρὶα ἡ φίλια μας...

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΜΠΕΤΤΥ

ΜΠΕΤΤΥ. (κραιοῖσα ἀνθη). Μαμᾶ...

Κ. ΛΟΞΗ. Ἄ νὰ τὸ χρυσὸ μου. (Τῆ
Μπέττυ). Τί λουλουδία εἶνε αὐτὰ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γιὰ ποιὸν τᾶχεις αὐτὰ τὰ
ἄνθη;

ΜΠΕΤΤΥ. Εἶνε γιὰ τὸν Ἄνρι, μαμᾶ
... Δὲν ἐξύπνησε;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὅχι ἀκόμη. (Τῆ κυρᾶ-
Λοξῆ). Εἶδές το, νὰ τὸ χρῶ, τί ὠραία
ποῦ εἶνε;

Κ. ΛΟΞΗ. Μάτι νὰ μὴν τὴν πιάσῃ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Κᾶτι μάττι!

Κ. ΛΟΞΗ. Ναι ὠμορφα (καθ' ἑαυτήν).
Σὰν λίγο ἀλλοίωσῃ μου φαίνεται.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄμ! τὸ κορμί της; Χυτό!

Κ. ΛΟΞΗ. Λαμπάδα, κυρά Εὐλαλία
μου, λαμπάδα! (ἰδίᾳ). Μὲ τὴ διαφορά
ποῦ εἶνε λαμπάδα κίτρινη!

ΜΠΕΤΤΥ (κατασκευάζουσα ἀνθοδέ-
σμη). Ἄχ! τί ἔμμορφα ποῦ μυρίζουν!

ΕΥΛΑΛΙΑ (μπαζομένη τὴν κόρη
της). Τὸ χρυσὸ μου, τί ἐξυπνο ποῦ εἶνε!

Κ. ΛΟΞΗ. Ἄμ τίνο; θὰ μοιάσῃ...
Ὁ κόσμος ὅλος ἔχει νὰ κάνῃ μὲ τὴν ἐξυ-
πνάδα τῆς μαμᾶς του.

ΕΥΛΑΛΙΑ (μετριόφρονως ἀλλὰ κατὰ
βάθος ἀποδεχομένη τὴν γνώμη τοῦ κό-
σμου καὶ τῆς Κυρᾶ - Λοξῆς). Ἄς εἶν'
καλὰ Κυρά - Λοξή... Ἀλήθεια, εἶπες ὁ
κόσμος... καὶ γιὰ τὸν γαμπρό μας τί
λέει, ὁ κόσμος ἔξω;

Κ. ΛΟΞΗ. Πάει νὰ σιάσῃ ἀπὸ τὴ
ζήλεια του... Καλὲ τέτοιος γαμπρός!!
Δαυμακρέζες σοῦ λέει ἄλλος!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ
Βασιλῆα μας!

Κ. ΛΟΞΗ. Καὶ ἀπὸ σοῦ... Πλούσιος.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀλήθεια, Κυρά - Λοξή,
ὡς πόσα λές νάχη;

Κ. ΛΟΞΗ. Μὰ... καθὼς μοῦ εἶπεν ὁ
ἴδιος καὶ ὁ δούλος του... Ἔχη ὡς δέκα
τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ κτήματα σὴν
Δανία ἔπειρα.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί τύχη! Τί τύχη, ποῦ
τὴν εἶχε ἡ Μπέττυ μας... Ἄν πετύχῃ
μάλιστα καὶ τὸ σχέδιο τοῦ Κυριάκου... καὶ
πιστεύω νὰ πετύχῃ τότε ποιὸς τὴ χάρι
μας!

Κ. ΛΟΞΗ (περιέργως). Σχέδιο! ...
σὰν τί, σὰν τί, κυρία Εὐλαλία;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄς εἶνε, θὰ τὸ μάθῃς ἀρ-
γότερα... Μὰ πὲς μου ἀλήθεια στὴ ζωὴ
σου πῶς τὰ κατάφερες, Κυρά - Λοξή.

Κ. ΛΟΞΗ. Μὴν τὰ ρωτᾶς... Ἐδρωσα-
φαντάσου ὅτι τοῦ εἶχαν στείλει ἐξήντα
ὄσο προξενεῖαις!

ΕΥΛΑΛΙΑ (θαυμάζουσα). Ἐξήντα
ὄσο!

Κ. ΛΟΞΗ. Ἄμ! Μὰ τί τὰ θέλεις
ὅμως, τὸν τοῦ μίλησα ἐγὼ γιὰ τὴν Μπέ-
ττυ... ὕστερα δὲ δὲν πέρνει καὶ λίγα 800
χιλιάδες!

(Ἀκολουθεῖ)

2. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. "Αμ! τ' είν' αὐτά 'μπροστά τ' αὐτά δέκα τέσσερα ἑκατομμύρια πού ἔχει αὐτός!... Δέκα τέσσερα δὲν εἶπες;

Κ. ΛΟΞΗ. Ναι, δὲν σοῦ λέω... ἀλλ' ὅτι ἔκανε ὁ λόγος μου... 'Σέρεις δὲ ὅσιν καταπιάνομαι ἐγὼ πῶς τὰ καταφέρνω!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σ' εὐχαριστῶ, κυρά-Λοξή μου, σ' εὐχαριστῶ. Ἐννοῖα σου ὅμως κι' ἐγώ... θὰ ἰδῆς. (Τῇ Μπέττυ). "Ἐλα, Μπέττυ, νὰ πηγαίνωμε...

ΜΠΕΤΤΥ. (Τώρα μόνον ἀνεγείρουσα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῶν ἀρθῶν, τὰ ὅποια διασκεύαζε). Τί, κυρά;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πῆγε μέσα νὰ στοῦ κάμη ἢ Γερμανίδα τὸ μπουκέτο. Ἡ Γερμανικὴ φόρμα κυρίζει καλλίτερα!

Κ. ΛΟΞΗ. Ναι, πούλακι μου, ναι, αὐτοὶ οἱ Γερμανοὶ ἔχουν μιὰ ἀποφορά πού σὲ τρελλαίνει!

ΜΠΕΤΤΥ. Μὰ ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸ κάμω μόνη μου τοῦ 'Ανρί!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὲ δὲν βαρύνεσαι. (Τῇ κυρᾷ Λοξῇ). Κυρά-Λοξή, περιμένε με κι' ἐφθασα.

(Ἡ Εὐλαλία καὶ ἡ Μπέττυ ἐξέρχονται.)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Κ. ΛΟΞΗ (μόνη, παρατηροῦσα τὴν Μπέττυ ἐξερχομένην). Τύχη πού τὴν εἶχε τὸ παληκόριτσο!... Μὰ κι' ἐγὼ δὲ σοῦ εἶμαι μία! Τὰ κατὰφερα μιὰ χαρά! Πελάκις βελθῆκανε νὰ μᾶς τὸν πάρουν, μὰ πέτυχαν! Αὐτὸ δὲ μᾶς ἔλειψε!... Δέκα ἑπτὰ τώρα χρόνια, ἀπὸ τὸν καιρὸ πού πέθανε ὁ μπακαρίτης, ἀνακατεύομαι σ' αὐταῖς τῆς δουλειᾶς, καὶ νὰ μοῦ βάλῃ ἄλλη πλώρη! "Αμ! δὲν πῆγαίνα νὰ πνιγῶ καλλίτερα! Ἡ κυρά-Λοξή μὲ τόνουα σου λέει ἄλλος καὶ πρώτη μεσίτρα τῆς 'Αθήνας... Ἐγὼ δὲ εἶπα πῶς παντρεύω καὶ κουτσὴ φορὰ, καὶ ὄχι τὴν Μπέττυ... Νὰ πῶμε ὅμως καὶ τὴν ἀλήθεια, δὲν εἶναι δὲ κι' αὐτὴ σπουδαῖο πρᾶγμα, καὶ πολὺ τῆς πέφτει ἕνας τετοιὸς γαμπρός... Δανιμαρκέζος μάλιστα!... Τώρα πούθε βαστάει ἡ σκούφια του, κανεὶς δὲν ξέρει, φτάνει πούναι ἔμμωρος, ξένος, καὶ μὲ μπόλικους παράδες... Τί παραπάνω θέλουν γιὰ ἕνα γαμπρό; Ἐγὼ γιὰ τὴν ιδέα μου... ἄς εἶναι ὅμως... ἄς στεφανωθῶν κι' ἔχει ὁ Θεός. (Μετὰ μικρὰν παύσιν). Μὰ πάλι δὲν τὸ χωρεῖ τὸ κεφάλι μου, Δανιμαρκέζος καὶ νὰ μιλῇ ἔτσι τὰ ἑλληνικά!

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ καὶ ΕΥΛΑΛΙΑ

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἐξερχομένη τῶν δωματίων τῆς καὶ δίδουσα χρήματα τῇ Κυρᾷ-

Λοξῇ). Νά, πάρε αὐτά, κυρά-Λοξή μου, προσωρινῶς καὶ μεθύριον βλέπουμε πάλι.

Κ. ΛΟΞΗ. Σπολλάτη! Καλὰ στέφανα. Κι' ὅποτε πάλι μὲ χρειασθῆτε, ἐδῶ εἶμαι ἔγω. Τὸ βράδυ ὅμως, κυρά Εὐλαλία μου, θάρθω νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ εἰς τὸ χορὸ γιὰ νὰ καμαρώσω τὰ πούλακι μου πού θὰ τὰ ζηλεύῃ ὁ κόσμος ὅλος.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄκουε ἐκεῖ, νάρθης, τί λόγος!

Κ. ΛΟΞΗ (ἀπερχομένη). Πολλὰ τὰ ἔτη σας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Στὸ καλό. (Ὁ Στίγκιζον ἀκούεται βῆχων). Γι' ἄκου, κυρά-Λοξή, γι' ἄκου πῶς βῆχει... Θὰ μοῦ εἶναι κρυμμένε τὸ παιδί! (Ὁ Στίγκιζον βῆχει ἐκ νέου).

Κ. ΛΟΞΗ. Ἄ! μπᾶ, δὲν πιστεύω. (Ὁ Στίγκιζον βῆχει ἐκ νέου).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄχ! πάλι βῆχει τὸ πούλι μου!

Κ. ΛΟΞΗ. Χριστὸς καὶ Παναγία! (Ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὴν θύραν τοῦ Στίγκιζον ἐν τῷ αἴρι διὰ τῆς χειρὸς ὡσεὶ τέμποσα ἢ μάλλον κόπτουσα οὐχὶ διὰ τῆς παλάμης ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκμῆς τῆς χειρὸς κατὰ μῆκος τοῦ ὠτίου). Μὴ σελλετίεσαι, δὲν εἶναι τίποτα... Ἐρώτησα γὼ τὸ δούλο του, γιατί καὶ μὲνα μούκανε ἐντύπωσι πού ἔβηχε συχνά.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αἴ! βλέπεις;

Κ. ΛΟΞΗ. Καὶ μούπε πῶς εἶναι συνήθεια τῶν μεγάλων νὰ βῆχουν ἔτσι συχνά... Εἶναι λέει... σὶκ... ἔτσι τὸ λένε αὐτοὶ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μπᾶ! (Προσπαθοῦσα νὰ βῆξῃ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Στίγκιζον). Γκούχ! Γκούχ!... Ἄφου εἶν' ἔτσι... (καθ' ἑαυτήν). Ὡς τόσῳ τί θὰ πῆ εὐγένεια!...

Κ. ΛΟΞΗ. Λοιπὸν, ἀντίο σας. Καὶ τὸ βράδυ θάρθω μιὰ ματιὰ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Στὸ καλό. (Ἡ κυρά-Λοξή ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθους)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΝ

ΕΥΛΑΛΙΑ μόνη.

Γκούχ! Γκούχ!... καλὰ τὰ κατὰφερα. (Ἀκούεται ἡ βῆξ τοῦ Στίγκιζον). Καὶ τί ὠραία πού βῆχει! (Προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ). Γκούχ! Γκούχ!... (Ἀκούεται ὁ κωδωνίσκος τοῦ Στίγκιζον). Ἄχ! Θεέ μου, ἐξύπνησε. (Καλοῦσα). Φλώρα! Παντελῆ!... (κτυπᾷ τὸν κωδωνίσκον) Παντελῆ!... Φλώρα! Ἄχ, τὰ ζῶα!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ καὶ ΚΛΩΝΑΡΑΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (εἰσερχόμενος σπεύδων ἐκ τῶν δωματίων του). Καλὲ τ' εἶναι;! Τί τρέχει;

ΕΥΛΑΛΙΑ (ἀσθμαίνουσα τρέχει πρὸς αὐτὸν ἐν προφανεῖ χαρᾷ). Ἐξύπνησε!

ΚΛΩΝ. (χαίρων καὶ αὐτός). Ἐξύπνησε;

ΕΥΛ. Ναι.

ΚΛΩΝ. Ἄχ!... (καλῶν πρὸς τὰ δε-

ξιὰ παρασκήνια). Φλώρα! Φλώρα!... Παντελῆ!... (Τῇ συζύγῳ του). Ἐξύπνησε αἴ!...

ΕΥΛ. Ναι, ναι, ἐξύπνησε τὸ πούλι μου (καλοῦσα) Παντελῆ! Παντελῆ!

ΚΛΩΝ. (καλῶν) Φλώρα!... Τὰ ζῶα δὲν ἀκούνε.

ΕΥΛ. (ἀνεπίμοτος). Καὶ θὰ περιμένει τὴν ὥρα τὸ παιδί.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΦΛΩΡΑ καὶ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΚΛΩΝ. Βρὲ ζῶα δὲν ἀκούτε;

ΕΥΛ. Τρέξτε γλίγωρα καὶ ἐξύπνησε. (βῆχει ἐλαφρά). Γκούχ! Γκούχ!

ΦΛΩΡΑ. Ἐξύπνησε;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἐξύπνησε;

ΚΛΩΝ. Ἀφήστε τὰ λόγια καὶ πηγαίνετε γλίγωρα νὰ ἴδῃτε τί θέλει.

(Ἡ Φλώρα καὶ ὁ Παντελῆς σπεύδουν συγχρόνως πρὸς τὴν θύραν τῶν δωματίων τοῦ Στίγκιζον).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ὠθῶν τὴν Φλώραν ἀπὸ τῆς θύρας). Στάσου νὰ πᾶω γὼ!

ΕΥΛ. Μὰ πηγαίνετε λοιπὸν!...

ΦΛΩΡΑ (ὠθοῦσα ὁμοίως τὸν Παντελῆ). Βρὲ φεύγα ἀπ' ἐκεῖ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἀποθῶν τὴν Φλώραν). Δὲν κάνει νὰ πᾶς ἐσύ... Μπορεῖ νὰ νῆαι γδουτός!

ΦΛΩΡΑ. Κι' ἂν εἶναι τί!... ἕνα ξένον θὰ ἴντραπῶ, μὴ χειρότερα!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἀποθῶν τὴν Φλώραν). Βρὲ στάσου ἀπ' ἐκεῖ σοῦ λέω!

ΚΛΩΝ. Γιὰ νὰ σᾶς πῶ... ἔχετε σκοπὸ νὰ πάτε ἢ ὄχι.

ΕΥΛ. Τὰ ζῶα!... Κάνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ περιμένῃ (βῆχει πάντοτε ἐλαφρά). Γκούχ! Γκούχ!...

ΦΛΩΡΑ. Θέλω νὰ πᾶω μὰ δὲν μ' ἀφίνει αὐτός.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Αὐτὴ δὲν μ' ἀφίνει... ὄχι γὼ.

ΚΛΩΝ. (ἀπειλητικῶς). Νὰ πάτε κι' οἱ δύο γλίγωρα.

(Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα εἰσερχοῦνται εἰς τὰ δωματία τοῦ Στίγκιζον).

ΕΥΛ. Τὰ κνώδαλα! Τὰ εἶδες κεῖ!

ΚΛΩΝ. Ἐκαμαν τὸν ἄνθρωπο νὰ περιμένῃ!... Δὲν μού λές ἀλήθεια ἔχει ὦρα πού ἐξύπνησε;

ΕΥΛ. Ὅχι, τώρα. μόλις εἶναι δύο λεπτά.

ΚΛΩΝ. Ὁ καυμένος!

(Εἰσερχοῦνται τρέχοντες ἡ Φλώρα καὶ ὁ Παντελῆς).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Τίποτα γράμματα, λέει, τοῦ φέρανε;

ΦΛΩΡΑ. Τοῦ φέρανε, λέει, γράμματα;

ΚΛΩΝ. Γράμματα;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Γράμματα, μάλιστα.

ΚΛΩΝ. (τῇ Εὐλαλίᾳ). Φέρανε τοῦ γαμπροῦ μας γράμματα;

ΕΥΛ. Γράμματα; Δὲν ξέρω... (τῇ Φλώρᾳ) Σὺ δὲν ξέρεις;

ΦΛΩΡΑ. Γράμματα; Ὅχι, κυρία, δὲν ξέρω... Ἐμεῖς στὸ χωριὸ μας...

ΕΥΛ. Ζῶν!

ΚΛΩΝ. (ἀδημονῶν). Μὰ πῶς διάβολο δὲν φέρανε γράμματα τοῦ γαμπροῦ μας!

ΕΥΛ. Περίεργον πρᾶγμα! Νὰ μὴ φέρουν γράμματα!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΠΡΩΤ. (εἰσερχόμενος διὰ τοῦ βύθου). Δουλὸς σας.

ΚΛΩΝ. (τρέχων πρὸς αὐτόν). Μήπως φέρατε τίποτα γράμματα;

ΠΡΩΤ. Γράμματα; Ἄ! ναί... ἔχω ἓνα... (ἐξάγει τοῦ θυλακίου του ἐπιστολὴν ἣν σπεύδει καὶ λαμβάνει ἡ Εὐλαλία).

ΕΥΛ. (τῷ Πρωτονοταρίῳ) Ἄ! μπράβο! νά το! (ἀναγινώσκει τὸν φάκελλον) «Κύριον Μιχαλάκη Πρωτονοτάριον» (ἐν ἀπογοητεύσει) Οὐφ! (ἀποθίδουσα τὴν ἐπιστολὴν). Καλὲ, γράμματα γιὰ τὸν γαμπρό μας, σὰς λέμε.

ΠΡΩΤ. Γιὰ τὸν γαμπρό σας; Μὲ συγχωρεῖτε... δὲν εἴξερα!

ΕΥΛ. Κρίμα, κρίμα...

ΚΛΩΝ. Μὰ πῶς διάβολο δὲν ἔλαβε γράμματα!

(Ἀκούεται ὁ κωδωνίσκος τοῦ Στίγκιζορ)

ΕΥΛ. (ἀναπηδῶσα) Φλώρα, τρέχα! Γκούχ! Γκούχ! (καθ' ἑαυτήν). Πῶς ξεχωρῶ νὰ βῆγω... Τί θὰ πῆ ὅταν δὲν εἶνε κανεὶς συνειθισμένος!

ΚΛΩΝ. Παντελῆ, κτυπάει!

(Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα τρέχουν πρὸς τὴν θύραν τοῦ Στίγκιζορ καὶ ἀρχονται τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω σκηνῆς).

ΚΛΩΝ. (ἀπειλητικῶς) Βρέ!...

(Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα στρέφονται, βλέπουν τὸν Κλωνάρῳ, μεθ' ὃ εἰσερχονται ἀμφότεροι τρέχοντες εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Στίγκιζορ).

ΕΥΛ. (τῷ συμβολαιογράφῳ). Μὰς συγχωρεῖς, κύρ Μιχαλάκη... ἀλλὰ ἔξερεις... ἔξυπνησεν ὁ γαμπρός μας... καὶ...

ΠΡΩΤ. Ἔτσι... ἔξυπνησε αἱ; (ἀποφθεγματικῶς) Εἶναι ὠραῖον πρᾶγμα νὰ ἔξυπνᾷ κανεὶς!

ΚΛΩΝ. Ναί... ὅτι ἔξυπνησεν ὁ καυμένος...

ΠΡΩΤ. Ἄ! ὅτι ἔξυπνησε!... ἔξερете, ἐρχομαι διὰ τὸ προικοσύμφωνον... δηλαδή γιὰ κᾶτι πληροφορίας...

ΚΛΩΝ. Ἄ! γιὰ τὸ προικο...

(Εἰσερχοῦνται τρέχοντες ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα).

ΠΑΝΤ. Δὲν πειράζει λέει!

ΦΛΩΡΑ. Τί νὰ γείνη, λέει, ἀφοῦ δὲν φέρανε δὲν πειράζει.

ΚΛΩΝ. Ἄ! δὲν πειράζει, εἶπε; (τῷ συμβολαιογράφῳ) Λοιπόν, κύρ Μιχαλάκη, δὲν πειράζει.

ΕΥΛ. Ὁ καυμένος! δὲν πειράζει εἶπε, αἱ; Τί εὐγένεια! (τῷ συμβολαιογράφῳ) Δὲν πειράζει, κύριε Πρωτονοτάριε.

ΠΡΩΤ. Ἄ! ἀφοῦ δὲν πειράζει. (ἰδίᾳ) Δὲν εἶναι καλὰ οἱ ἄνθρωποι.

ΕΥΛ. (τῇ Φλώρᾳ) Πήγαινε σὺ νὰ πῆς τῆς Μπέττυ, ὅτι ἔξυπνησεν ὁ Ἄγρι.

ΚΛΩΝ. (τῷ Παντελῆ) Σὺ πήγαινε νὰ ὀθῆς ἂν εἶναι ἔτοιμον τὸ γάλα τοῦ Ἄγρι.

(Σημειωτέον ὅτι ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ ὀνόματος «Ἄγρι» προφέρεται ὑπὸ τῆς οἰογενείας Κλωναρῶ λιαρ ὑγρῶς).

ΠΑΝΤ. (ἰδιαίτερος πρὸς τὴν Φλώραν ἐνῶ ἐξέρχονται). Θαρρῶ πῶς μὰς παραμπῆκε αὐτός ὁ κύριος Ἄγρρρρρι!

(Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα ἐξέρχονται).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ, ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΚΛΩΝ. Ὁ καυμένος! Δὲν πειράζει εἶπε... Τί εἶναι αὐτοὶ οἱ ξένοι!... Νὰ ἦταν κανένας δικός μας, θὰ ἔκανε τὸν κόσμον ἄνω κάτω, θὰ ἔτρεχε στὸ ταχυδρομεῖο, τί γινήκανε τὰ γράμματά μου; ποῦ εἶναι τὰ γράμματά μου; μουκλεψῆν τὰ γράμματά μου!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐφ! καὶ σὺ καυμένη Κλωναρᾶ, κάθισαι τώρα καὶ συγκρίνεις τοὺς βρωμορωμηνοὺς μὲ τοὺς ξένους!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἔχετε δικαίον... Λοιπὸν ποῦ λέτε, κύριε Κλωναρᾶ, ἐρχομαι διὰ κᾶτι πληροφορίας...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄ! διὰ κᾶτι πληροφορίας...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μάλιστα... Μοῦ εἴχατε εἰπεῖ νὰ προσθέσω εἰς τὸ προικοσύμφωνον καὶ τὸ σπῆτι ποῦ ἀγοράσατε τώρα τελευταίως εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων... ἀλλὰ εἰς τὴν σημείωσιν ποῦ μοῦ στείλατε δὲν τῶχετε γραμμῆνα...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! μὰ βέβαια... νὰ τὸ προσθέσετε... τί λόγος!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἐνόμισα, μήπως μετανοήσετε...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὲ τί λές!... γιὰ ἓνα τέτοιο πρᾶγμα... ἐγὼ λυπούμαι ποῦ δὲν ἔχω περισσότερα νὰ τοῦ δώσω...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Βέβαια, ἐμεῖς λυπούμεθα ποῦ δὲν ἔχουμε περισσότερα νὰ τοῦ δώσωμε.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ὡστε νὰ τὸ βάλω καὶ αὐτό;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐνοεῖται... Ἀλήθεια ὅμως δὲν μοῦ λές, πῶς τὰ βλέπετε τὰ πρᾶγματα ἐξω;...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Γιὰ τὸν γαμπρόν σας;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὲ ὄχι, γιὰ τὴν ἐκλογὴν...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄ! γιὰ τὴν ἐκλογὴν!... Οὐ! οὐ! μὴν τὰ ρωτᾶτε... Μόλις διεδόθη πῶς θὰ ἐκτεθῆτε καὶ σεῖς, ξανάσανε ὅλος ὁ κόσμος.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἔτσι αἱ!;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Βέβαια. Νὰ, εἶπαν κ' ἓνας ἄνθρωπος, ὅλοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι μαζί σας...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Νὰ, κ' ἓνας ἄνθρωπος αἱ;... Χάχ! ἄχ! ἄ! Τί ἐξυπνος ὁ λαός. (Μὲ ὕφος ἀποφθεγματικόν) Εἶν' ἐξυπνος ὁ λαός Εὐλαλία. Δηλαδή μέσα εἰς τόσους ὑποψηφίους ἐγὼ μόνον εἶμαι ἄνθρωπος. Λοιπόν;

ΕΥΛΑΛΙΑ (τῷ Πρωτονοταρίῳ) Μὰ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τί λέτε;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Σίγουρα πρᾶγ-

ματα. Τὸν κύριον Κλωναρᾶν θὰ ὑποστηρίξουν.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ποιοί; ποῖ οἱ;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Πρῶτα, πρῶτα... ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι μὲ μὰς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὲ τί λέτε! Ἀκούς, Κυριάκο, θὰ σὲ ὑποστηρίξουν ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Καὶ ὁ ὑποθηκοφύλαξ τῆς νοτίου πλευρᾶς.

ΕΥΛΑΛΙΑ (θαυμάζουσα) Τῆς νοτίου πλευρᾶς!... Ἀκούς, Κυριάκο, ἀκούς... (δεικνύουσα διὰ τοῦ δακτύλου τὸν Νότον) Ἄπ' αὐτὴν τὴν πλευρᾶν εἶσαι ἐξασφαλισμένος!... Ἀλλὰ τίς τρεῖς μὰς λείπουν ἀκόμη!...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ (μετὰ πεποιθήσεως) Ἄμ! κ' αὐταὶ ποῦ θὰ μοῦ πᾶνε!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (εἰσερχεται κρατῶν φάκελλον). Ἄπ' τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κυρίου Μέρλεν.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! ἄ! (λαμβάνουσα τὸν φάκελλον) Ὁ κύριος Μέρλεν στέλλει τὰ εἰκόνια. Εἶναι τῆς Μπέττυς καὶ τοῦ Ἄγρι... (ὑποδεικνύουσα τῷ Πρωτονοταρίῳ τὰς φωτογραφίας χωρὶς αὐτὴν νὰ τὰς βλέπῃ). Ἄχ! τί ὠραῖος ποῦ εἶναι... chic! Τί ὠραῖα μάτια!... τί ὠραῖα μύτη!... τί στόμα!... τί ἐκφρασίς!... τί μουστάκια!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ (παρατηρῶν τὴν φωτογραφίαν) Μὰ... τὰ μουστάκια του εἶναι ἔξυρισμένα!...

ΕΥΛΑΛΙΑ (ἡδὴ προσέχουσα) Ἄ! ναί! Ἄχ! τί ὠραῖα ἔξυρισμένα μουστάκια!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄ! μάλιστα! Γιὰ ἔξυρισμένα... εἶναι πολὺ ὠραῖα ἔξυρισμένα.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γιὰ κούτταξέ τον, Κυριάκο, τί chic ποῦ ἔχει... Ἀλήθεια, ὅδες καὶ τὴν Μπέττυ... καὶ ἄρακι!

(Ἀκούεται ἔσθωθεν ὁ κωδωνίσκος τοῦ Στίγκιζορ).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (ἀναπηδῶν). Παντελῆ, τρέχα!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τρέχα Παντελῆ!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (σπεύδων πρὸς τὴν θύραν τοῦ Στίγκιζορ ἰδίᾳ). Ἄχ! τὰ ἴδια, Παντελάκη μου, τὰ ἴδια Παντελῆ μου. (Εἰσερχεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Στίγκιζορ).

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Αἱ! ἐγὼ σὰς ἀρῖνω... Δουλὸς σας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐστὸ καλὸ, κύριε Μιχαλάκη... κ' ἔχε τὸ νοῦ σου γιὰ τὴν ἐκλογὴν.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μείνατε ἡσυχῆ. Ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Μαρουσιῶν εἶναι κάπως δυσκόλος, ὁκὸ του εἶνε τὸ γράμμα ποῦ σὰς εἰδείξα πρὶν, ἀλλ' ἔνοιμα σας, θὰ τὸν καταφέρωμε κ' αὐτόν.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Νὰ σὲ ἰδῶ, κύρ Μιχαλάκη.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Προσκυνῶ.

(Ἀκολουθεῖ).

3. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σ' τὸ καλό. Για νὰ σοῦ πῶ, τὸ βράδυ θὰ σ' ἔχωμε, βέβαια, ἐπὶ χορῶ.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Νὰ ἰδῶ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὅχι νὰ ἰδῆς, νὰρθῆς χωρὶς ἄλλο, νὰ φροντίσῃς μάλιστα νὰ εἰσπράξῃς καὶ τὰ χρήματα ἐκεῖνα καὶ νὰ μὴ τὰ φέρῃς.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄρῳ ἐπιμένετε!... Δούλος ἔσας. (Ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ, ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὸς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Πρωτονοτάριος.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὸς λέει!... Πέρικλος!... (Καθ' ἑαυτὸν.) Ὡστε νὰ ἔναι ἄνθρωπος. Μὰ σοῦ εἶναι ἕνας αὐτὸς ὁ λαὸς ὅταν θέλῃ... ἔξυπνος τετραπέρατος.

(Ἐισέρχεται ὁ Παντελής)

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὁ κύριος Στίγκκιον ἐρωτᾷ ἂν ἤμπορῇ νὰ παρουσιασθῇ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄν ἤμπορῇ, λέει; (Περιχαρῶς.) Ἄκουσες, Κυριάκο, εὐγένεια; Ἄν ἤμπορῇ, λέει...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῷ Παντελῇ.) Ἐννοεῖται πῶς ἤμπορῇ... Τόεχ, πέ του γλήγωρα πῶς τὸν περιμένω... Εἶδοποιήσε καὶ τὴν Μπέττυ. Τρέξε γλήγωρα. (Ὁ Παντελής εἰσέρχεται εἰς τοῦ Στίγκκιον)

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὁ καυμένος, ἐρωτᾷ ἂν ἤμπορῶμε νὰ τὸν δεχθῶμε...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Εἶδες εὐγένεια! Εἶδες πρόπος!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ ὕστερα σοῦ λέει ὁ Λάμπρος νὰ πάρωμε τὸν Βερδελόπουλο!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Οὐ! Τί ἄσχημο ὄνομα! Ἰδέαις, ἀλήθεια, ποῦ σ' τῆς ἔχει. (Περιφρονητικῶς.) ὄνομα ποῦ τελειώνει σὲ ποῦλος! Πο!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πεῦλος!... Καλὰ ποῦ δὲν τὸν λέν καὶ Πελοποποῦλο... (Τῷ Κυριάκῳ.) Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς ὁ Λάμπρος ἔγεινε τέτοιος ἄνθρωπος. Ἄπ' τὸν ἴδιο πατέρα δὲν γινήκαμε;... Πῶς ἔχει τέτοιαις πρόστυχαις ιδέαις... Ἄν ἐξῴσε ὁ μακαρίτης...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Αἱ! γυναϊκά μου, ἀπὸ πόσο βγαίνει ἀγαθὸ...

ΕΥΛΑΛΙΑ (κατακευθίσει καὶ μεταστρέψασα τὴν ὀμίλην δῆθεν εἰς περιφρόνησιν) Ἀλήθεια... δὲν μὴ λές, σὰν ἔβγῃς βουλευτή; θὰ κυττάξῃς βέβαια καὶ γιὰ κατὶ παραίαν.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί λέει! θὰ κυττάξω; Ἦ γὰρ βέβαιον τὸ ὑπουργεῖον...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀλήθεια; Τότε κυττάξε νὰ πάρῃς τὸν Οἰκονομικῶν.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ... Σκέπτομαι νὰ ζητήσω τὸν Ἐξωτερικῶν.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ ναι, ναι! Καλλίτερα. Ἔτσι κάνωμε καὶ τὸν Ἄνρι πρέσβυ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐννοεῖται!... Ἄν καὶ δὲν θὰ ἦταν ἄσχημα νὰ περνα γὼ τὸ ὑπουργεῖον τὸν Οἰκονομικῶν, ἀρῶ ἐχηρημάτιστα καὶ πραγματευτής!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐ καυμένε καὶ σὺ, δὲν λές μεγαλέμπορος, παρὰ πραγματευτής!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄς εἶναι. Νὰ περνα λοιπὸν ἐγὼ τὸν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ δώσωμε τοῦ γαμπροῦ μας τὸν Ἐξωτερικῶν. Αἱ, τί λές;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ ναι, ναι, καλλίτερα εἶν' ἔτσι... Ἄχ! θὰ πεθάνω ἀπ' τὴν χαρὰ μου!... Ὁ ἄσχημος ὑπουργεῖα!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καὶ ποῖς τὸ ξέρει... Ἄν σὲ καμμιά-διάλυσι τῆς Βουλῆς, ὁ βασιλεὺς...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὁ βασιλεὺς... αἱ... τί;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὲ φωνάζει νὰ σχηματίσω κυβέρνησιν ἐγὼ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὸ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως! (ὡσεὶ λιποθυμοῦσα.) Ἄ! Κυριάκο... μὴ μὲ πρελλαίνεις!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (σοβαρῶς). Ἄκου ποῦ σοῦ λέω!

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ καὶ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (Ἐισερχόμενος πρῶτος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Στίγκκιον, ἀναγγέλει ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ). Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία σὰς ἀναμένουν.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ (φορεῖ πρῶτην κομψὴν ἐνδυμασίαν καὶ μονέλορ). Bon jour, maitan! Bon jour, papa!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Γαμπρέ μου! (Τὸν ἀπαύεται).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γαμπροῦλη μου. (Τὸν ἀπαύεται). Καὶ πῶς τὰ πέρασες; Δὲν θὰ κοιμήθηκες καλὰ αἱ; Ἐστὴν Δανία θὰ κοιμώσουνα καλλίτερα.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Ὅχι δὰ... Ἰσα, ἴσα... (Ἰδίᾳ.) Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς τὰ στρώματα ἐδῶ εἶναι μαλακώτερα ἀπὸ τῆς ἀστυνομαίας. (Τῇ Εὐλαλίᾳ.) Καὶ ἡ Μπέττυ ποῦ εἶναι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τώρα, τώρα θὰ ἔλθῃ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θαρρῶ πῶς πέρνει τὸ μάθημά της μὲ τὴν Γερμανίδα.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Μὰ ἀκόμη μαθήματα! Δὲν τὴν ἀρνίετε λίγο τὴν καυμένη νὰ ἀνασάνῃ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλήθεια, καλὰ λές.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὰ λές, ἀλήθεια.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Παντελῆ, πήγαμε νὰ πῆς τῆς Μπέττυ ν' ἀρίσῃ τὸ μάθημα καὶ νὰρθῇ ἐδῶ... Νὰ φέρῃς καὶ τὸ γάλα τοῦ κυρίου Ἄνρι.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ ἡ Γερμανίδα πειὰ νὰ μὴ ξανάρθῃ. (Ὁ Παντελής ἰσοκλίνεται καὶ ἐξέρχεται).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ποῖς τῶξερε νὰ πέραναμε μὴ Δανιμακρέζα!

ΕΥΛΑΛΙΑ (τῷ Στίγκκιον). Καὶ ἡ ὀρεξίς πῶς εἶναι;

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Θαυμάσια!... Ἐκοιμήθην ὀλίγον περισσότερον διὰ νὰ ἔχω περισσότεραν διάθεσιν τὸ βράδυ εἰς τὸν χορὸν... Θὰ ἔχετε βέβαια πολλοὺς προσκεκλημένους. Αἱ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐννοεῖται! (Ἰδίᾳ.) Τὸ βράδυ εἶναι ποῦ θὰ σκάσουν ὅλοι ἀπ' τὴν ζήλεια τους! Ἐπίτηδες προσεκάλεσα καὶ τὴν Μακρυδαίνα μὲ τὴν κόρη της καὶ τὸν γαμπρὸ της.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

Οἱ αὐτοί καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ (Ἐισερχόμενος διὰ τοῦ βάθου). Καλημέρα σας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μπα! ὁ Λάμπρος!... (προχωροῦσα πρὸς τὸν Βαρδουκλήν). Καλῶς ὄρισες...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. ὦ! Καὶ πάντα κατευόδιο... Για κυνήγι θ' ἔλειπε βέβαια πάλι, αἱ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ναι, εἴχαμεν πάει στὸ Ἀγρίνιον.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ πῶς πέρασατε;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλὰ, ἐκτυπήσαμε τρία ζαρκάδια καὶ δύο ἀγριοχοίρους... γιὰ λαγούς πειὰ μὴ βρωτάτε.

(Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Στίγκκιον παρατηρεῖ τὸν Βαρδουκλήν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, περιφρονητικώτατα.)

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μπαρῶ!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἐφερα μάλιστα καὶ ἕνα ζαρκάδι ζωντανὸ ποῦ μούχε παραγγεῖλει ὁ Βερδελόπουλος...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐρ!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἄ! ἀλήθεια... Τί ἐγένηκε; Τί σκεφθήκανε; Τ' ἀπεφασίσατε; Θὰ τοῦ δώσωμε τὴν Μπέττυ; Ἰσα ἴσα θὰ μὲ περιμένῃ ὁ Βερδελόπουλος καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸν ἰδῶ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὲ τί Βερδελόπουλολογᾷς!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδουκλῇ) Καλὲ Λάμπρο, δὲν βλέπεις ἐδῶ; (Τῷ ἰποδευκνέει τὸν Στίγκκιον).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰσοκλινόμενος). Κύριε!...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ὁμοίως). Κύριε!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὲ τί Κύριε καὶ ξεκύριε!... (Τῷ Βαρδουκλῇ). Εἶναι ἀνεψίος σου.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀνεψίος σου, βέβαια.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἀνεψίος μου; Δὲν τὸν θυμοῦμαι... (Μένει κεχηγῶς προσπαθῶν νὰ ἐνθ'μηθῇ).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὲ γιὰ 'δὲς ἐκεῖ!... Χάχ! ἄχ! ἄ!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μήπως εἶναι τοῦ ξαδέλφου μας... Ἄ! ὄχι, ὄχι... (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Θάνατι τῆς θείας Μητράκιος παιδί...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σπυιδῶν). Ὅχι, θρὲ ἀδελφέ, εἶναι...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδουκλῇ). Καλὲ τ' εἶναι αὐτά. Δὲν ν' τρέπεις; Εἶναι ὁ γαμπρὸς μας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Ο κύριος Στίγκκιζον !
ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Από τή Δανία !
ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῇ Εὐλαλίᾳ ἰδιαι-
τέρως). Γαμπρός σας !... 'Από τή Δα-
νία !... Στίγκκιζον !... Μά πότε τὰ κα-
ταφέρατε ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδου-
κλῆϊ). Είναι τώρα δύο ἡμέραις. Μόνον χαι-
ρέτησε τώρα κ' ἔννοια σου.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Παρουσιάζων τὸν Βαρ-
δουκλῆν πρὸς τὸν Στίγκκιζον). 'Ο ἀδελ-
φός μας κύριος Λάμπρος Βαρδουκλῆς, τρα-
πέζιτης.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. 'Αγαπητέ μου θεῖε.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Παρουσιάζουσα τὸν Στίγ-
κιζον πρὸς τὸν Βαρδουκλῆν). 'Ο Κύριος
'Ανρί Στίγκκιζον ἐκ τῆς μεγάλης οικογε-
νείας τῶν Στίγκκιζον τῆς Δανίας, τῆς πα-
τρίδος τοῦ βασιλέως μας.

('Ο Στίγκκιζον ὑποκλίνεται).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῷ Στίγκκιζον, ἀνευ
ἐνθουσιασμοῦ). Φίλε μου, χαίρω πολύ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἰδιᾶ). Τί ψυχρός ὁ
Λάμπρος !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῷ Στίγκκιζον). Καί
θὰ ἤλθατε βεβαίως κατ' αὐτάς.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Ναί, ἔχω μερικὰς ἡμέ-
ρας ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδιᾶ). Δὲν μού
γεμίζει τὸ μάτι !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Οἱ αἰτοὶ καὶ ΜΠΕΤΤΥ

ΜΠΕΤΤΥ. Μπα ! 'Εδῶ εἰσθε ὅλοι !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ (προχωρῶν πρὸς αὐτὴν)
Bon jour, Betty (Τῇ ἀσπάζεται τὴν
χεῖρα).

ΜΠΕΤΤΥ. Henri. Bon jour.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδου-
κλῆϊ). Εἶδες ... εἶδες ; Τῆς ἐφίλησε τὸ χέ-
ρι ... Τί εὐγένεια ! 'Αν ἦτανε καὶ ἕνας 'δι-
κός μας ... ποῖος ζέρει τί θῆκανε !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Φαίνεται θὰ τῶχουν
συνήθεια στή Δανία. (Ἰδιᾶ). Δὲν μού γε-
μίζει τὸ μάτι, δὲν μού γεμίζει !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. (Τῇ Μπέττυ). Αἱ ! 'Ε-
τοιμάσθηε διὰ τὸν βραδυνὸν χρόνον ;

ΜΠΕΤΤΥ. Sans doute ! Θὰ ἔχω
ἕνα κοστῦμι ... ἐκτακτον.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Bravo ! Bravo !

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λυπάται μόνον πού δὲν
ἔχει ἕνα collier ἀπὸ ἀρχαία νομίσματα.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Εγὼ τῆς λέγω νὰ τῆς
δώσω χρυσὰ πεντόλιρα νὰ βάλῃ, ἀλλὰ δὲν
θελεῖ.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδιᾶ). Σεμναλι-
σμένοι !

ΜΠΕΤΤΥ. Καλέ τί λέε, μπαμπά !
Πρέπει νὰ εἶναι ἀρχαία χρυσὰ ... ὡς
ἐκείνα, δὲν 'θυμῶμαι πῶς τὰ λένε ... πού
εἶχε δώσει μιὰ φορὰ ἕνας ὁμογενής τῆς
'Αλεξάνδρας στὸ γάμο της.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὴ λυπάσαι δὲ καὶ τόσο ...
καὶ χαλάει τὸ χρῶμά σου ! Δὲν εἶναι
τόσῳ σπουδαῖο τὸ πράγμα.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Λυπάται... Μπα ! ἐγὼ
νὰ σοῦ δώσω πού ἔχω ἕνα collier ἀπὸ
χρυσούς Πτολεμαίους.

ΜΠΕΤΤΥ. 'Αλήθεια ;... Τί καλὰ !
Πού εἶναι ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. (Ἰδιᾶ). 'Ω ! διάβλε-
πὲ ἔκκαμα ! Μοῦ ζέφυγε. Κι' ἂν τὸ ἴδῃ
κανένας καὶ τὸ γνωρίσῃ ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Αλήθεια, ἔχεις ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ (μετανοῶν). Δηλαδή ...
θαρῶ πῶς ἔχω ... μὰ ἴσως τὸ ἔρισα
στὴ Δανία.

ΜΠΕΤΤΥ (ἀκατάσχετος). Πᾶμε μέσα,
πᾶμε νὰ ἴδουμε.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Μὰ !...

ΜΠΕΤΤΥ (ἀκχιζομένη). Voyons !
(Τὸν ἀπάγει ἀκριτὰ. 'Ο Στίγκκιζον καὶ ἡ
Μπέττυ εἰσέρχονται ἀριστερᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΩΝ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ, ΕΥΛΑΛΙΑ καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν ζέρεις, Λάμπρο ...
Τί τύχη !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλὰ ... Μὰ πού
τὸν βόηκατε ... 'Εναν Δανό ... Παιός
σὰς τὸν σύστησε ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὴ τὰ 'ρωτᾶς. Εἶναι ὀλο-
κλήρο μυθιστόρημα ... 'Ἦθελε νὰ μας τὸν
πάρῃ ἡ Μακρυδάινα ... Μὰ ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ, δὲν βαρύνει ...
'Ἡ Μακρυδάινα. Πρ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ σὰν μυθιστόρημα
μού φαίνεται καὶ 'μένα. 'Εναν ἄγνωστον ...
ἕναν ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (ὡς πληγεῖσα λέαινα). 'Ο
Στίγκκιζον, ὁ 'Ανρί ἄγνωστος !... καλέ
τί λέε ; Αὐτός πού εἶναι ἀπὸ τὴν μεγάλην
οικογένειαν τῶν Στίγκκιζον !... 'Ἐπρεπε νὰ
ἦσουν ἐδῶ νᾶθλετες τί κακὸ ἔγινε μὲλις
ἦλθε 'ς τὴν 'Αθήνα... 'Χάλασε ὁ κόσμος
ποῖος νὰ τὸν πρωτοπάρῃ σπῆτί του...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τὰ συνειθισμένα δη-
λαδή... Μόλις εἶδαν ἕνα τὸν ρίχτηκαν.
... ἀδιάφορον ἂν εἶναι κανένας μπαγα-
πόντες !

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Οὐ ! καῦμένο καὶ συ μὲ
τῆς ιδέαις σου ! Πενήντα χρόνια εἶσαι
'πίσω !...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλλίτερα 'πίσω,
παρὰ νὰ μὲ βάλουν 'μπρός... μὲ τὰ λε-
μόνια !

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ τὸν εἶδες καλὰ τὸν
'Ανρί ; εἶδες τί distinction ἔχει ἐπάνω
του ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ ἐπὶ τέλους ποῖος
σὰς τὸν σύστησε ; (Σκοπῶν) 'Εναν ζέ-
νον πού 'μιλεῖ τόσο καλὰ ἐλληνικά.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐ ! καῦμένο ! Μὰ δὲν ζέ-
ρεις πῶς 'ετὴν Δανία, ὅλοι οἱ distingués
πέρουν μπόναις ἐλληνίδες γιὰ νὰ κολα-
κεύουν τὸν βασιλεῶ μας ; 'Ἦταν εὐχὴ
Θεοῦ νὰ τὸν γνωρίσῃ ὁ Κυριάκος εἰς τὸν
Φάληρον προχθές. Τοῦ δώσαμε ὅ,τι εἶχαμε
καὶ δὲν εἶχαμε γιὰ νὰ τὸν καταφέρωμε...
Μὰ, ζέρεις, Λάμπρο, τί προξενεῖαις τοῦ
εἶχαν στείλει ;... ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῶν
'Αθηνῶν...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλέ τί 'Αθηνῶν ! Δὲν
λέε καὶ τῶν περιγῶρων !...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τί νὰ σὰς 'πῶ, ὁ
Θεός νὰ μὲ βγάλῃ ψεύτη !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

Οἱ αἰ. οἱ ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ καὶ ΜΠΕΤΤΥ
εἶτα ΦΛΩΡΑ

ΜΠΕΤΤΥ. (Εἰσε, χοιμένη ὀρμαία καὶ
κρατοῦσα εἰς χεῖρας της περιδέραιον ἐκ
Πτολεμαίων). 'Αχ ! τί ἐμμορφο πού εἶ-
ναι... Ἰδέε, μαμὰ, ἰδέε.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. (Ἰδιᾶ). Τὸ 'μυρίστηκε
καὶ μού τὸ 'πῆρε. Τώρα πειὰ ὁ Θεός νὰ
βάλῃ τὸ χέρι του !...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (θανυμάζουσα). 'Ω ! Αὐτο-
κρατορικόν !... Ἰδέε, Κυριάκο...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Εξείσιον !... (Τῷ Βαρ-
δουκλῆϊ). Τί φοβεροὶ πού εἶναι αὐτοὶ οἱ
Δανοί 'ς τὰ δῶρά τους !... Καλὰ ἔλεγεν ὁ
μακαρίτης ὁ Ἰπποκράτης «Φεβού τοὺς
Δανούς καὶ δῶρα φέρνταε !»

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Κλω-
ναρᾶ καὶ ὑποβλέπων τὸν Στίγκκιζον.)
Δὲν ζέρω ποῖος τὸ λέει, ἀλλ' ἄρῳ κῆ-
ποιος τὸ λέει, πρέπει νὰ τοὺς φοβάσαι !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Τὸ εἶχα προξίσει ἐπι-
τηδες διὰ τὴν μνηστήν μου. Εἶναι Πτο-
λεμαῖοι βασιλεῖς.

ΜΠΕΤΤΥ. (τριφερώς) Βασιλεῖς τῆς
Δανίας ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τῆς Δανίας, βέβαια ! 'Απὸ
'κεῖ καταγονταὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς ! (θαυ-
μάζουσα ἀκόμη τὸ περιδέραιον) 'Ὡστε δα-
νικόν εἶναι, αἱ ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. (ἐν δυσχερείᾳ) Ναί, ναί
δανικόν... (Καθ' ἑαυτὸν) Δηλαδή δανει-
κὸν καὶ ἀγύριστον !...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδιᾶ) Σὰν σαστι-
σμένον τὸν βλέπω τὸν γαμπρόν !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. (Ἰδιᾶ) Καιρός εἶναι νὰ
μείνω καὶ λίγο μόνος. (Ἰψηλοφώνως)
'Ἦθελε, ἂν μού ἐπιτρέπατε, νὰ γράψω
καὶ μερικὰς ἐπιστολάς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Αν σοῦ ἐπιτρέπουμε ! (Τῷ
Κλωναρᾶ) 'Ακουσε, Κυριάκο, ἂν τοῦ ἐ-
πιτρέπουμε... (Τῷ Βαρδουκλῆϊ) Εἶδες, εἶδες
εὐγένεια !... (Τῷ Στίγκκιζον) Νὰ γρά-
ψῃς, γαμπρέ μου, νὰ γράψῃς. (Καλοῦσα)
Φλώρα, Παντελῆ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Καλῶν) Παντελῆ,
Φλώρα !...

(Εἰσέρχεται ὁ Παντελῆς)

ΕΥΛΑΛΙΑ (Τῷ Παντελῆϊ) Νὰ φέρῃς
γλιγῶρα, χερτί, πένναις, φακέλλους, ...
καὶ τὸ πρόγευμα τοῦ κυρίου 'Ανρί.

ΠΑΝΤΕΛῆΣ. 'Αμέσως (Ἐξέρχεται).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῷ Στίγκκιζον) Νὰ σ'
ἀφίσωμε λοιπόν.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Ναί, ναί, θὰ σὰς πα-
ρακαλέσω διὰ μιάν στιγμὴν... Εἰθὺς ἄμα
τελειώσω θὰ κατέβω εἰς τὸν κῆπον.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πᾶμε, Λάμπρο, εἶλα
Μπέττυ.

ΜΠΕΤΤΥ. Henri, μὴν ἀργήσης.
ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. 'Οχι, ἀμέσως. Καὶ μὴ
μὲ ξεχνᾶς.

ΜΠΕΤΤΥ. Oh ! je pense toujours
à toi !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΘΝ. Et moi je ne pense
qu' à toi !

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Μετὰ γελοιωδεστάτη
προφορᾶς) 'Ανρί, au revoir !

(Ἀκολουθεῖ)

4. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ
ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Au revoir!
ΕΥΛΑΛΙΑ (Τῷ Βαρδουκλή ιδιαιτέρως)
Δί; εἶδες γαμπρό μιά φορά;
ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καί τόν γαμπρό εἶδα
καί τὰ γαλλικά σου ἄκουσα. (Ἰδίᾳ). Δέν
μ' ἀρέσει διόλου αὐτός ὁ ἄνθρωπος.
ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐλα, Κυριάκε, τί κάθεται;
ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐρχομαι, ἔρχομαι. Γαμπ-
πρέ μου (μετὰ προσπαθείας ἐξαιρετικῆς)
je ... je ... je ... pense ... je pense ...
je ... je ... (ἀποφασιστικῶς) Ἀρεβοῦάρ!
ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Au revoir!
(Ἐξέρχεται πάντες π.λ.η.ν τοῦ Στίγκιζορ)

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ μόνος, κατόπιν ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ (ἀφοῦ πρῶτον παρατη-
ρήσῃ ἄν ἀνεχώρησαν πάντες). Νά μου
ζήσης Ἀθήνα!... Τέτοια θαύματα, σάν
τὸ δικό μου, μόνον ἐδῶ εἰς τὸ βασιλεῖον
τῆς σκόνης, τῆς ρελιάμας καί τῆς λωπο-
δυσίας συμβαίνουν. Ἐγὼ νὰ φοβοῦμαι ἀπὸ
στιγμῆς εἰς στιγμήν νὰ συλληθῶ καί νὰ
εὐρίσκωμαι ἐξάσωνα περικυκλωμένος ἀπὸ
χιλίας δύο ντεμουαζέλαις, ποιά νὰ μὲ
πρωταρπάξῃ... Ἄν ὅλοι οἱ ξένοι ποῦ ἔρ-
χονται ἐδῶ πέρα, ἀπεφάσιζαν νὰ παν-
τρευτοῦν σάν ἐμένα, δέν εἰξεύρω τότε τί
γυναικίκες θάπαρναν οἱ ντόπιοι... Πέρασι
ποῦ τὴν ἔχω ἐδῶ... Ὁλω συστάσεις...
ὁ κύριος Στίγκιζον, γαμπρός μας... Ὁ κύ-
ριος Στίγκιζον, Δανιμαρκέζος... (Μετὰ
μικρὰν παύσιν). Δανιμαρκέζος ἀπὸ τὸν
Γαλατῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως! Χάχ!
ἄχ! ἄ!

(Ἐισέρχεται ὁ Παρτελῆς κομιζῶν τὸ
πρόγευμα τοῦ Στίγκιζορ).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἰδίᾳ). Τί ἔπαθε αὐτός
καί γελᾷ μόνος του! Τί σοῦν' αὐτοὶ οἱ
ξένοι! Καί μόνον τους εἰσκακεδάζουνε!

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ἄφησέ το 'δῶ καί πῆ-
γαινε.

(Ὁ Παρτελῆς ἀφοῦ ἀποθέσῃ τὸν δίσκον
ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐξέρχεται).

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ (μόνος). Μόνο ποῦ πρέ-
πει νὰ κάνωμε γλιγῶρα, γιατί δέν 'ξέρει
κάνεις τί τὸν βρίζει... Τώρα μάλιστα
ποῦ εὐρέθηκα μπόσιος καί ἔδωκα τὸ col-
lier τῆς Μπέττυς, καί τὸ 'δῆ κάνεις καί
τὸ γνωρίση, ἄσχημα τὴν ἔχω... Ἄμα
ὅμως νυμφευθῶ, τότε θὰ ἔχω γιὰ ὅ,τι
τύχη καί τὴν ὑποστήριξι τοῦ πεθεροῦ μου.
Ἄν τύχη μάλιστα νὰ γίνῃ καί βουλευτής,
ὦ! τότε ἔμπορεῖ νὰ πάρω καί καμμιὰ
πρεσβεία!... Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ φοβοῦμαι
πολύ εἶναι ἡ φωτογραφία μου ποῦ ἔχουν
στὴν Λόντρα καί στὴν Πόλι!... κ' ὕστερα
ὁ βλάκας, πῆγα κ' ἐβγάλα κ' ἄλλαις
'ς τοῦ Μέρλεν... Κακό, μὰ τί νὰ γίνῃ!

Σ' αὐταῖς τοῖςλάχιστον εἶμαι μὲ τὴν ἀρ-
ραβωνιαστικιά μου καί, ὅπερ σπουδαιότε-
ρον, χωρὶς μουστάκια!...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ, εἶτα ΜΠΕΤΤΥ
καί κατόπιν ΦΛΩΡΑ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Αἱ κυρίαί μου σὰς περι-
μένουν εἰς τὸν κήπον.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ (καθήμενος πρὸ τῆς τρα-
πέζης καί ἀναλαμβάνων γραφίδα). Ἀμέ-
σως... Δύω λέξεις θὰ γράψω κ' ἔφθασα.

ΜΠΕΤΤΥ (Ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ βάλθους
μὴ εἰσερχομένη). Henri, ακόμη; Viens,
donc!

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ (ἀνεγείρων τὴν κεφαλὴν)
Oh!, viens que je t'embrasse.

ΜΠΕΤΤΥ. Fi! le vilain! devant
le garçon?... Ἄν μὲ πιάσῃς 'ς τὸν
ἄρμυ. (Ἐτοιμος ἤδη νὰ τρέξῃ). Viens!

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ (ἀφίπων τὴν γραφίδα καί
ἐγειρόμενος). Ah! petite folle! (Σπεύ-
δων ὀπισθέρ της). Ἄν σὲ πιάσω, αἶ;

ΦΛΩΡΑ (εἰσερχομένη διὰ τῆς πρὸς
τ' ἀριστερὰ θύρας. Τῷ Παρτελῆ). Ἀκόμη
αὐτοῦ εἶναι;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἐνῶ παρηκολοῦθει τὸν
Στίγκιζον φεύγοντα). Ἐφυγε. Viens,
donc!

ΦΛΩΡΑ (μένουσα ἀναπολόγητος πρὸ
τῶν γαλλικῶν τοῦ Παρτελῆ). Αἶ!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ἀρπάζων αὐτὴν διὰ τοῦ
δεξιῦ βραχίονος ἀπὸ τῆς ὀσφύος καί ἀκο-
λουθῶν τὸν Στίγκιζον καί τὴν Μπέττυ).
Viens donc... porto-folle!

(Πίπτει ἡ αὐλαία).

ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

[Ἀντιθάλαμος ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ κυρίου Κλωνα-
ρᾶ. Ἐπίπλωσις ὅσον ἐνεστί πολυτελής. Εἰς τὸ βά-
θος μεγάλη θύρα, δι' ἧς φαίνεται ἡ αἴθουσα τοῦ χο-
ροῦ ἀπλέτως φωταγωγημένη. Δεξιᾶ θύρα ὀδηγοῦσα
εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χαρτοπαγνίου ἀριστερᾶ ἑτέρα
φέρειουσα εἰς τὰ δωμάτια τῆς κυρίας Κλωναρᾶ. Δε-
ξιᾶ καί πρὸς τὸ βάθος γραφεῖον, ἐφ' οὗ μικρὸν χρη-
ματοκιβώτιον].

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ καί ΦΛΩΡΑ

ΦΛΩΡΑ (παρὰ τὴν θύραν τοῦ βάλθους
ἔτοιμος ἤδη νὰ ἐξέλθῃ). Μάτια μου!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (διευθετῶν δῆθεν ἐπιπλά-
τινα). Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω!... Δέν 'ξέρω
τί θὰ τοῦ βρῆς ἐκεῖνοῦ τοῦ κρεμανταλά...

ΦΛΩΡΑ. Ἄμ! ἐκεῖνος, κκομοίρη μου...
Ἄς εἶναι ὅμως τ' ἀφίνω αὐτά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὅχι, γιὰ λέγε ν' ἀκού-
σωμε.

ΦΛΩΡΑ. Ἐκεῖνος ἔχει καί πέντε χι-
λιαδοῦλες...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Σπουδαῖο πρᾶγμα! Ἄσε
νὰ γείνη μιά φορά βουλευτής ὁ ἀφέντης
καί βλέπεις. Θὰ μὲ κάμη στὴ στιγμή τα-
μιά.

ΦΛΩΡΑ. Ζῆσε μαυρέ μου, νὰ φᾶς τρι-
φύλλι!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω...

Καί θάχω νὰ κάνω ὅλω μὲ χιλιάδες.

ΦΛΩΡΑ. Καί μ' αὐτὸ τί; Ἡ χιλιά-
δες θάναι ξέναις.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὄ, κουτὴ ποῦ εἶσαι.
(Ποιῶν τὸ γρῶστον διὰ τῶν πέντε δακτύ-
λων σημεῖον δι' οὗ σημαίνεται ἡ κλοπή).
Κι' αὐτὸ τί σοῦ λέει;

ΦΛΩΡΑ (κινουσα τὴν κεφαλὴν). Μὲ
τὸν νοῦ πλουτίν' ἡ κόρη... Πρῶτα νὰ
ἰδοῦμε ἂν γείνη βουλευτής.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὅσω 'γὶ αὐτὸ, μείνε
ἤσυχη... ἄς εἶν' καλὰ οἱ συμβολαιογρά-
φοι!... ὅσω δὲ γιὰ ταμίαις, μοῦ δίνει ἀπὸ
τώρα τὴν θέσι τοῦ κεντρικοῦ... Μὰ τί νὰ
τὴν κάνῃς, ποντικὸς ἂν πῆσῃ μέσα σπάη
τὰ μούτρα του σ' αὐτὸ τὸ ταμεῖο...
(Βαίρων πρὸς τὴν Φλώρα). Λοιπὸν σύμ-
φωνοι, αἶ;... Θὰ ζήτησω στὸ Πανεπιστή-
μιο καί σὺ ν' ἀφήσῃς τὰ πείσματα.

ΦΛΩΡΑ (ἐκφεύγουσα). Σῶπα τώρα
γιατ' ἔρχετ' ὁ ἀφέντης, κ' ὕστερα τὰ
ξαναλέμε. (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ΚΛΩΝΑΡΑΣ καί εἶτα
ΕΥΛΑΛΙΑ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (Ἐξῶθεν). Ἄ! σοῦ τὰ-
φεραν, κύρ Μιχαλάκη;... Μπράβο! Ἄν
δέν βαρύνεσαι πᾶς καί μοῦ τὰ φέρνῃς...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Γιὰ παραδες θάναι πάλι...
Αὐταῖς ταῖς μέραις γέμισεν ἡ κάσσα
του.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐξῶθεν ἔτι). Ἄ! ναί!
καί κύτταξε μὴν ξεχάσῃς τὸν συμβολαιο-
γράφον τοῦ Μαρουσιῦ. (Ἐισερχόμενος).
Αὐτός ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Μαρουσιῦ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (Ἀποτολμῶν). Τίς ἀ-
κόμη, ἀφέντη, νὰ τὰ γυρίση μὲ τὸ κόμμα
μας;...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί λὲς βρέ; Ποῦ τὸ
'ξέρεις σὺ;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἐγὼ ἀφέντη; Ἄμ! ἐγὼ
ἐγάλασα κόσμο γιὰ τὴν ἐκλογή σας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλήθεια;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἄμ ἐγὼ ἀπὸ σὰς περι-
μένω νὰ μοῦ δώσετε καί καμμιὰ θέσι ἄμα
γινήτε ὑπουργός... Στὸ κεντρικὸ ταμεῖο,
'στὸ πανεπιστήμιο... 'στὰ μονοπώλια...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μά!... 'ξέρω καί γὼ...
(Μὲ σοβαρότητα ὑπουργοῦ ἔχοντος δύο
τοῖςλάχιστον χαρτοφυλάκια). Ἐχεις βου-
λευτάς;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἐχω τὴν ἀφεντειά σας
καί μὴ μοῦ πῆτε ὄχι, γιατί ἐγὼ ἐφρόν-
τισα κ' ἐπῆρα ὅλους τοὺς καμαριέρηδες μὲ
τὸ κόμμα μας...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλήθεια;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἄμ; Μόνον ἐκεῖνος ὁ
καμαριέρης τῆς Μακροῦδαινας μὰς ἀντιπο-
λιτεύεται ἄλλὰ κ' αὐτόν... θὰ τὸν κα-
ταφέρω... Ἐπειτα δὰ θὰ πάω καί 'στὸ
Μαρούσι... γιατί, 'ξέρετε, εἶμαι Μαρου-
σιώτης...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄ!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἐξῶθεν). Μὰ δέν ἦταν
'δῶ ὁ κύριος Πρωτονοτάριος;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ναί. (Τῷ Παρτελῆ).
'Ἄμ πῆγαινε τώρα κ' ἔννοια σου. (Ὁ

Παρτελής φεύγει. Τῇ Εὐλαλίᾳ). Ναι, ἐδῶ ἦτανε ... Πάει ὁμως μιὰ στιγμή νὰ μὲ φέρῃ μερικὰ χρήματα ποὺ ἐπῆρε ἀπὸ 'κεῖνο τὸ σπίτι τοῦ Πειραιῶς ποὺ ἐπώλησε.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! τὸ ἐπώλησες ἐπὶ τέλους; καὶ πόσο;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐκατὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδες!

(Ὁ Στίγκκιον φαίνεται εἰς τὴν ἀριστερὰν θύραν).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ μὲ τὰ δώσης νὰ σοῦ τὰ κρύψω.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σιγά, σιγά νὰ μὴ μᾶς τὰ κλέψουν! ... Εἶναι τριακόσιαι χιλιάδες δραγμαῖς πέντε μέρες τώρα 'στὸ γραφεῖό μου μέσα ... Καί ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἰδιᾷ). ὦ! διάβολε! Καλὴ δουλειά! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλά ... Καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴ;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅλα καλὰ ... πῆραμε καὶ τοὺς καμαριέρηδες μὲ τὸ κόμμα μας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀλήθεια;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μόνον ὁ καμαριέρης τῆς Μάκρυδακινος μᾶς ἀντιπολιτεύεται ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἡ κυρὰ του δὲν τὸν ἀφίνει ... Τὴν 'ξέρω γὰρ αὐτήν! Εἶναι μιὰ ζηλόφθονη! ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Κάτι θὰ γίνῃ καὶ γι' αὐτόν ... Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον εἶναι ποὺ ἐπῆραμε καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς Βορείου πλευρᾶς! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ (θανυμάζουσα). Τῆς Βορείου πλευρᾶς! ... (Χαίρουσα). Ὡστε τώρα μ' αὐτόν καὶ τὸν ὑποθηκορῦλακα τῆς Νοτίου πλευρᾶς δὲν μᾶς μένουσιν παρά ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἡ Ἀνατολὴ κ' ἡ Δύσις! ... Ἀλλὰ κι' αὐταῖς νὰ μὴν πάροουμε, ποὺ τῆς ἔχω σιγουρα, πάντα ἰσοψηφία θάχω! ... Εἶμαι, βλέπεις, ἐξασφαλισμένος ἀπὸ δύο πλευρᾶς! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εἰς τὸ ζενιθ τῆς χαρᾶς). Ἄχ! Κυριάκο, μὴ μὲ τρελλαίνεις! ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω! ... (Παρατηρεῖ τὸ ὥρολόγιόν του). Ἀλλὰ γιὰ στάσου, ἡ ὥρα εἶναι ἐννῆα ... κ' οἱ προσκεκλημένοι μας δὲν φαίνονται ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὅπου κι' ἂν εἶναι θ' ἀρχίσουν νᾶρχωνται.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Εἰσερχόμενος ἰδιᾷ). Ἐκείνη ἡ εἰδήσις τῆς «Παλιγγενεσίας» μὲ 'ζάλισε τὸ μυαλό ἀπόψε ... φρόντισα ὁμως καὶ τὴν ἔσχιση κι' ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του νὰ μὴ βρεθῇ καμμιά ἄλλη! ... (Ἐψηλοφώνως, θανυμάζων τὴν πενθερὰν του). ὦ! ἡ μαμὰ εἶναι ἀπόψε ... (Τῆς φιλεῖ τὴν χεῖρα καὶ κατοπιρ σπεύδει πρὸς τὸν Κλωναρᾶν). Νὰ τὴν προσέχετε ἀπόψε ἀπὸ τοὺς λέοντας τῶν Ἀθηνῶν!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (μὴ ἐννοήσας). Ἄμ! ποὺ νὰ τοὺς εὐρωμε ἐδῶ τοὺς λέοντας! ... ἕναν εἶχαμε 'στὸ βασιλικὸ περιβόλι, κι' αὐτὸς 'ψόφησε ἀπὸ τὴν πείνα ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Νὰ τὴν προσέχετε, λέγω, ἀπὸ τοὺς κομψευμένους τῶν Ἀθηνῶν! ...

(Ὁ Κλωναρᾶς γελᾷ βλακωδῶς)

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εὐχαριστηθεῖσα. Ἰδιᾷ). Μὰ σοῦ εἶναι ἕνας! ... (Ἐψηλοφώνως). Κατεργάρε, δὲν 'ντρέπεσαι, τί λόγια εἶν' αὐτὰ! ... Θὰ τὰ 'πῶ τῆς Μπέττυς καὶ θὰ ζηλεύῃ.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Ἄπ' ἐναντίας, ἡ Μπέττυ θὰ χαρῆ ἅμα ἰδῇ ὅτι σὰς κἄνω τέτοια κομπλημένα.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σπεύδων χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐννοήσῃ τι). Βέβαια, βέβαια.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Διότι θὰ εἶναι βεβαία, ὅτι καὶ μετὰ εἴκοσι χρόνια, θὰ ἐξακολουθῶ νὰ τὴν ἀγαπῶ ἀφοῦ θὰ μὲ ἐμπνέῃ φιλοφρονήσεις σὰν αὐταῖς ποὺ σὰς ἔκαμα!

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Θέλουσα νὰ τὸν κτυπήσῃ διὰ τοῦ ριπιδίου της). Ἄνρι! (Ἰδιᾷ). Δὲν ἔχει καὶ ἄδικο ... Τρώγωμαι ἀκόμη! Καὶ ποὺ ἅμα γίνῃ ὑπουργὸς ὁ Κυριάκος ... Ἀλλὰ, διάβολε! ἐλθισμόνησα νὰ βῆχω ... Γκούχ! Γκούχ!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τι; βήχεις;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὅχι, νὰ ... (Ἰδιᾷ καὶ ἐμπιστευτικῶς). Εἶναι chic.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄ! (Ἀποτολμῶν νὰ βῆξῃ). Γκούχ! Γκούχ! (Φροντίζων νὰ κλείσῃ διὰ τῆς κλειδὸς τὸν σῦρτην τοῦ γραφείου του). Γιὰ 'σένα, γιὰ 'σένα φροντίζω ἐδῶ μέσα ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἀδιαφόρως). Τι πρέχει, παπάκη;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Νὰ! τὴν προίκα σοῦ ἐτοιμάζω ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Ὁρ καλέ! ... Δὲν βάρυνεσθε ... Δὲν ἦτο καθόλου ἀνάγκη.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Βέβαια, τί ἐντύπωσι νὰ σοῦ κάνουν μερικαῖς χιλιάδες ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Δὲν ἐννοῶ αὐτό, ἀλλὰ ... (Ἡ Εὐλαλία γελᾷ). Ἀλλὰ μὴ γελᾶτε, γιὰτι θὰ σὰς πειραξῶ πάλι ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θὰ μὲ πειραξῆς, ἀλλὰ θὰ τὸ 'πῶ κ' ἐγὼ τῆς Μπέττυς νὰ μὴ σ' ἀγαπᾷ ... Ἄ! νὰ τὴν! μάλιστα ... ἔρχεται μὲ τὴν κυρὰ-Λοξή. Ἐλα 'δῶ, χρυσό μου.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω, ΜΠΕΤΤΥ, ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ καὶ εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ.

ΜΠΕΤΤΥ. (Ἡ Μπέττυ φέρει λευκὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὸ ἐξ ἀρχαίων χρυσοῦν τομιαμάτωρ collier τῆς πρώτης πράξεως. Ἐρχεται διὰ τοῦ βάθους καὶ σπεύδει πρὸς τὸν Στίγκκιον, τὸν ὁποῖον καὶ φιλεῖ). Τι εἶναι, μαμὰ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θὰ σοῦ 'πῇ ὁ Ἄνρι ... (Ἡ Μπέττυ καὶ ὁ Ἄνρι συνομιλοῦσι κρυφίως. Τῷ Κλωναρᾷ). Τὴν εἶδες; ... εὐθὺς 'στὸν γαμπρὸ ἔτρεξε ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Θὰ 'ξέχασες τὰ 'δικά σου, φαίνεται, σὰν ἦσουν νέα ... Ἄς εἶναι. (Τῇ Κυρᾷ-Λοξῇ). Γιὰ εἶλα, πέ μου, κυρὰ Λοξή, τί ἀκούς γιὰ τὴν ἐκλογὴ μου ἔξω ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καλὲ, κύριε Κλωναρᾶ. Δὲν ἀκούεται παρά τὸνομάσας ... Εἴσαστε σιγουρὸς ἀπὸ τώρα ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σιγουρὸς! αἶ;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Νὰ σὲ χαρῶ ... Ὡστὸ φῶς μου ... Δέκα ἐπτά χρόνια τώρα ποὺ

'πέθανε ὁ μακαρίτης ... Ἀλήθεια, 'ξέχασα ... διαβάστε τὴν ἀποψινὴ «Παλιγγενεσία»; γράφει πολλὰ γιὰ σὰς ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἡ «Παλιγγενεσία» ... Καὶ δὲν τὴ διάβασα ... Δὲν 'φέρανε, Εὐλαλία, ἀπόψε «Παλιγγενεσία»;

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Φέρανε ... ὁ Ἄνρι τὴν 'πῆρε ...

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἰδιᾷ). Διάβολε! ... (Ἐψηλοφώνως). Δὲν 'ξέρω τί ἔγινε ... κἄπου τὴν ἄφησα καὶ 'χάθη.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐχάθη; ... (Κτυπῇ τὸν κωδωνίσκον). Νὰ πάη νὰ πάρῃ κάμποσαις ὁ Παντελῆς ... Δὲν εἶναι ἄσχημα νὰ κυκλοφορήσουν μερικαῖς στὸν χορὸ ἀπόψε.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἰδιᾷ). Αὐτὸ μὲ εἴλεπε τώρα! ...

(Εἰσερχεται ὁ Παρτελής).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Νὰ πᾶς νὰ πάρῃς καμμιά δεκαριά «Παλιγγενεσίας».

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Παληαῖς; Τριάκοντα λεπτὰ ἔχουν ἡ ὁκᾶ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅχι, ζῶν ... ἀποψιναῖς ... καὶ νὰ τῆς βάλῃς εἰς τὸ καπνιστήριον ... εἰς τὸ διπλανὸ σαλονάκι, ἐδῶ ... παντῶ. (Ὁ Παρτελῆς ἐξέρχεται). Ὡστε ἔτσι, κυρὰ-Λοξή, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία» γιὰ 'μένα ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Βέβαια ... Ὑστερα δὰ καὶ ὀλις ἡ ... μαμαῖς εἶναι μὲ 'μᾶς.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἔτσι; Ἄ! μὰ τότε ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Διὰ τοῦ βάθους). Κύριε! οἱ προσκεκλημένοι ἔρχονται. Τ' ἀμάξια φθάνουν στὴν αὐλή. (Ἐξέρχεται).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! πᾶμε Κυριάκο. Τρέχα. (Ὁ Κλωναρᾶς ἐξέρχεται σπεύδων. Τῇ κυρᾷ-Λοξῇ). Ἐπῆγες γιὰ 'κεῖνο ποὺ σοῦ εἶπα, κυρὰ-Λοξή μου;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Βέβαια ... Ἄναψα δύο κεριὰ 'στὸν Ἅγιον Παντελεήμονα ... καὶ (θέτουσα τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον) καὶ ἔφερα καὶ τὰ ξόρκια.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Σπεύδουσα εἰς τὴν ἐξόδον). Καλὰ, ὕστερα, ὕστερα. (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ἌΝΡΙ, ΜΠΕΤΤΥ, ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Κατερχομένη τὴν σκηνήν). Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς ὕστερα ἀπὸ τόσους κόπους ποὺ ἔκαμα ἡ κυρὰ Εὐλαλία δὲν μουῶσε παρά πεντακόσιαι δραγμαῖς. Πεντακόσιαι δραγμαῖς ... γιὰ γαμπρὸ ἀπὸ τῆς Δανία, γιὰ ν' ἀνάβω κεριὰ στῆς ἐκκλησιαῖς, (ὁ Στίγκκιον κάθηται καὶ παρασῶν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν Μπέττυ, φαίνονται ὁμιλοῦντες τρυφερῶς) νὰ τρέχω νὰ τῆς βρῶσκω ξόρκια, γιὰτι φοβᾶται μὴ τῆς ματιάσουν τὸν γαμπρὸ καὶ τὴ νύφη ... Καὶ ὅλ' αὐτὰ πεντακόσιαι δραγμαῖς ... Καὶ σοῦχρουνε μιὰ ὑπερηφάνεια, οὔτε μὲ 'μιλᾶνε τώρα ... Νὰ τοὺς, κάθονται ἐκεῖ. (Τῷ Στίγκκιον καὶ τῇ Μπέττυ). Ἡθελα νὰ ξερα τί λέτε ... (Ὀυδέμια ἀπάντησις). Δὲν τὸλεγα γὰρ! (Ἀπευθυνόμενη πάλιν πρὸς αὐτούς). Ὀλοφ γλυκαῖς κουβένταις θὰ σοῦ κάνει ὁ κύριος Ἄνρι.

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἰδιᾷ). Ὁρ κι' αὐτή ... (Μεγάλως). Ναι. (Ἀκολουθεῖ).

5.

N. I. ΛΑΣΚΑΡΗ & M. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ίδια). Ορίστε μας. Ένα, ναι... Άν ήταν ή Μακριδαινα, θά ήταν άλλοιώς τὰ πράγματα. Θάρρω πώς... άλλ' ἄς είναι, πάω κ' ἴθ' ὀύμε... Άντις, χρυσό μου ζευγαράκι. (Έξέρχεται δεξιόθεν).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ, ΜΠΕΤΤΥ και εἶτα ΚΛΩΝΑΡΑΣ και ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν γονάτων του καθήμενη Μπέττυ, μετὰ τινος στιγμῆς σιωπῆς, καθ' ἃς τῆ ὠμίλει δῆθεν μυστικά). Άκου ποῦ τοῦ λέω!...

ΜΠΕΤΤΥ. Μὰ γιατί, καυμένη;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Δὲν πηγαινέι... πῶς νὰ 'στὸ 'πῶ... ἕνα τέτοιο colier ἀπὸ Πτολεμαίους μόνον εἰς Αἰγυπτιακὴν ἐνδυμασίαν ἀρμόζει... (Ίδια). Πρέπει, πρέπει νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὸ 'πάνω της ἀπόψε...

ΜΠΕΤΤΥ. Μὰ μὲ πᾶν τόσῳ καλᾷ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Σοῦ φαίνεται!...

ΜΠΕΤΤΥ. Άς εἶναι ἄς μὲ ἰδοῦν πρῶτα καὶ βλέπομε...
ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ὅπως θέλῃς. (Ίδια). Δὲν ἔχω νὰ καταλάβω πῶς διάβολο 'γελάστηκα καὶ μοῦ τὸ 'πῆρε!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Εἰσερχόμενος διὰ τοῦ βάθου μετὰ τὸν Πρωτονοτάριον). Γιὰ κῦτταζε τὰ πουλάκια μου, γιὰ κῦτταζ' τα! (Τῆ Μπέττυ ἴδια καὶ ἐμπιστευτικῶς δῆθεν) Αἱ! σὲ περιποιεῖται αὐτὸς ὁ κατεργάρας;

(Τῷ Στίγκκιον ἴδ' α καὶ ἐμπιστευτικῶς δῆθεν). Τῆς δίνεις κᾶπου κᾶπου κανένα φιλί;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Δυσανασχέτων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ὑποκρύπτων τι κάτωθεν τῆς βελύδας του πρὸς τὸν Κλωναράν). Μὰ ἔλατε, λοιπόν!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ά! ναι. Φέρτα... εἶναι...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Δίδων δέσμη χαρτονομμάτων). Ἐκτὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδες...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλᾷ. (Άνοίγων τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ τοποθετῶν τὰ χρήματα). Γιὰ σὲ, γαμπρέ μου, φροντίζω... γιὰ σέ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Έξακολουθῶν τὴν ὀμιλίαν του μετὰ τῆς Μπέττυς). ὦ! καὶ βέβαια θά περνοῦμε τὸ καλοκαίρι μας στὴν Δανίαν.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ά! Bravo! θάρθουμε καὶ 'μεῖς νὰ σὰς 'βροῦμε ἐκεῖ... Μόνον ἕνα πρᾶγμα μὲ δυσκολεύει. Πῶς δὲν θά 'μπορῶ νὰ συνεννοῦμαι...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ποῦ;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σ' τὴν Δανίαν... Δὲν ξέρω σιρόπ Δανικά!

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ά! δὲν εἶναι τίποτε, σὰς τὰ μανθάνω ἐγὼ πολὺ εὐκόλα...

ΜΠΕΤΤΥ. Ἐμένα, παπάκι, μὲ μαθαίνει ἀπὸ τώρα ὁ Άνρι... Καὶ ἔκαμα τόσας προόδους!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλήθεια; Γιὰ ἄς ἀρχίσωμε 'λίγο καὶ 'μεῖς ἀπὸ τώρα... Πῶς τὴν λένε τὴν καλημέρα οἱ Δανοί;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ίδια). ὦ! Διλόβλε!... (Μεγαλοφώνως). Ά! οἱ Δανοὶ δὲν λένε ποτὲ καλημέρα... Ξέρετε, ἔχουν σχεδὸν πάντοτε συννεφιά!...

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

(Οἱ ἄνω καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί λές βρε ἀδελφέ!... (Τῷ Πρωτονοτάριῳ). Περιέργως λαός. (Τῷ Βαρδουκλῆ εἰσερχομένῳ). Τὰ ἔμαθες, Λάμπρο;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Άφηρημένος καὶ ἐξάγων ἐφημερίδα ἐκ τοῦ θυλακίου του) Ναι...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ά! σοῦ κάνει καὶ σένα λοιπὸν Δανικά ὁ Άνρι;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Καθήμενος. Ίδια). Χάλια τᾶχει μ' αὐτὸν τὸν γαμπρό του. (Έκδιπλὼν τὴν ἐφημερίδα του μεγάλως). Τόσος κόσμος μέσα... ἐβαρέθηκα...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἐ! τί λές, κύρ Λάμπρο. Πᾶμε μέσα 'στὸ σαλόνι νὰ παίξωμε κανένα μπεζίκι;

ΜΠΕΤΤΥ. Καὶ δὲν πηγαινέτε καλλιτέρα νὰ χορῆσετε;...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μάλιστα!... Τώρα μιὰ στιγμὴ νὰ διαβάσω τὴν «Παλιγγενεσίαν».

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐχεις τὴν «Παλιγγενεσίαν»; Δός' μοῦ τὴν μιὰ στιγμὴ.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ίδια). Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ στάσου, βρε ἀδελφέ... Άρῶ, βλέπῃς καὶ τὴν διαβάζω. Ἐχει μιὰ ἐνδιαφέρουσα κλοπὴ ποὺ ἔγινε στὴ Λόντρα... 'στὸ σπίτι τοῦ Χρυσοβελώνη...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ φέρ' τινε μιὰ στιγμὴ. (Τῆν λαμβάνει).

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ίδια). Πολὺ ἔσχημα τὴν ἔχω μ' αὐτὴν τὴν «Παλιγγενεσίαν»!

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

(Οἱ ἄνω καὶ ΕΥΛΑΛΙΑ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Κυριάκο!... Μὰ ἔλα λοιπόν, Κυριάκο... Οἱ προσκεκλημένοι ἔρχονται ὄλω ἕνα... Ἦλθε τώρα καὶ ἡ κυρία Μακριδῆ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Άφίτων τὴν «Παλιγγενεσίαν» ὄψ' ἡ κυρία Μακριδῆ;!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναι! (Σταλῆ τῆ φωνῆ). Ἦ Μακριδαινα καλέ, μὲ τὴν κόρη της, τὸν γαμπρό της καὶ τὸν γιὸ της. Πρέπει νὰρθῆ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. ὄψ'! καὶ αὐτὴ!... Ἐλα, πᾶμε.

(Ὁ Βαρδουκλῆς ἀναλαμβάνει τὴν «Παλιγγενεσίαν» καὶ ἀναγινώσκει μετὰ τοῦ Πρωτονοταρίου).

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Στίγκκιον). Τί κάνεις γαμπρέ μου; (Τῆ Μπέττυ). Χρυσό μου,

ὁ κόσμος τρελλάθηκε μέσα... θέλει νὰ σὰς ὄσῃ... Σὰς ζητοῦν ὄλοι.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Τώρα θά ἔλθωμεν καὶ 'μεῖς. (Ίδια). Μιὰ στιγμὴ νὰ βάλω 'στὸ χέρι τὴν «Παλιγγενεσίαν»!

(Ἡ Εὐλαλία μετὰ τοῦ Κλωναρά εἰσερχοῦνται διὰ τοῦ βάθου).

ΡΙΤΑ. (Έξωθεν). Καὶ ἡ Μπέττυ, κυρία Εὐλαλία;

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ὁμοίως). Μὲσα εἶναι, πολὺ μου...
ΡΙΤΑ. (Ὁμοίως). Merci!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ, ΜΠΕΤΤΥ, ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ, ΡΙΤΑ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Τῆ Μπέττυ). ὄ! ὄ! Σὲ ζητοῦν πάλι... Ποῖά νὰ εἶναι;

(Εἰσερχεται ἡ Ρίτα).
ΜΠΕΤΤΥ. Ά! ἡ Ρίτα. (Σπεύδει πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐναγκαλιζεται) Ρίτα.

ΡΙΤΑ. (Ὁμοίως καὶ καταμιλοῦσα). Μπέττυ μου... Τί κάνεις, χρυσό μου;

ΜΠΕΤΤΥ. Ἀλήθεια, νὰ σὲ συγχαρῶ, γιὰ τοὺς ἀρραβῶνας σου...

ΡΙΤΑ. ὦ! merci... καὶ γὰρ λοιπόν... (Περιφέρουσα τὸ βλέμμα καὶ ἰδοῦσα τὸν Στίγκκιον). Ὁ Κύριος Στίγκκιον, βέβαια.

ΜΠΕΤΤΥ. Ναι! (ὀδηγοῦσα τὴν Ρίταν πρὸς αὐτὸν). Ἦ δεσποινίς Μακριδῆ... ἡ καλλιτέρα μου φίλη, Άνρι.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ύποκλιόμενος). ὦ! χάρω πολὺ.
ΡΙΤΑ. (Τῆ Μπέττυ τὴν ὅποιαν παρασέρει). Καὶ θά τὸν ἀγαπᾶς πολὺ, αἱ; Εἶναι très bien.

ΜΠΕΤΤΥ. Ναι, chère εἶδες;
ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Πλησιάζας ἤδη τὸν Βαρδουκλῆ ἀναγινώσκοντα). Μὰ δὲν βάρυνεσθε πειὰ νὰ διαβάσετε;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλὲ δὲν εἶδατε;
ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Διακόπτων). Μιὰ κλοπὴ...

ΜΠΕΤΤΥ. (Σπεύδουσα πρὸς τὸν Στίγκκιον). Άνρι, ἐμεῖς πᾶμε μέσα μιὰ στιγμὴ.

ΡΙΤΑ. (Ὁμοίως καὶ σχεδὸν συγχρόνως). Μὰς συγχωρεῖτε... Au revoir. (Έξέρχεται διὰ τοῦ βάθου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ, ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ σπουδαία κλοπὴ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Θά ἔκαμε τὴν τύχη του αὐτὸς ποῦ τὰ ἔκλεψε.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Βέβαια... βέβαια... (Ίδια). Δὺς ἔγω σჩίσει ὡς τώρα!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἐμεῖς ἐδῶ 'στὰς Ἀθήνας δὲν ἔχουμε τέτοιους λωποδύτας...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ά! ἐδῶ!... Ἐκτὸς ἂν φύγη κανεὶς ἀπὸ 'κεῖ κνηνημένος...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ίδια). Θαρρεῖς πῶς τὸ κάνουν ἐπίτηδες!... (Άκολουθεῖ).

6.

N. I. ΛΑΣΚΑΡΗ & M. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οί Άνοι, ΕΥΛΑΛΙΑ και ΜΑΚΡΙΔΗ.

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καί τοῦ ἔκλεψε καί ὅλην τήν νομισματικὴν συλλογὴν τοῦ ... (Τῷ Στίγκκιον). Ἄγαπάτε τ' ἀρχαῖα νομίσματα;

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. Ἄ! ὄχι καί τόσῳ... Προτιμῶ τὰ νεώτερα... Ἄλλὰ pardon μιὰ στιγμή, πηγαίνω νά ἰδῶ τήν Μπέττυ. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἐλεύθερα... ἐλεύθερα!

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἐξερχόμενος διὰ τοῦ βάθου). Ἰδίμ). Κακά τήν ἔχω, καί νά μή θέλῃ νά βγάλῃ τὸ collier ἢ πεισματάρα!...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ καί εἶτα ΡΙΤΑ, ΜΠΕΤΤΥ καί ΜΑΚΡΙΔΗ

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Λοιπόν... Τι λές; Θάρθῃς νά κάνωμε ἓνα μπεζίκι;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Οὔ! γυναικεῖο παιγνίδι... Ἄν δὲν ἀρχίσει ὁ μπακκράς.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Νά κάνωμε ἓνα ἑκαρτέ...

ΜΠΕΤΤΥ. (Εἰσερχομένη διὰ τοῦ βάθου καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Ρίτας καὶ τοῦ Μακρίδη). Νά, τώρα νά ρωτήσωμε τὸν Ἄνρι... (Βλέπονσα ὅτι ἀπουσιάζει). Μπᾶ!...

(Ὁ Βαρδουκλῆς, ὁ Πρωτονοτάριος καὶ ὁ Μακρίδης χαιρετῶνται).

ΡΙΤΑ. Δὲν εἶναι ἐδῶ... (Τῷ ἀδελφῷ της). Μά νά, καυμένη Χρῆστο... ἓνα κολλιέ σὰν τῆς Μπέττυς νά μοῦ πάρῃς...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Καλά, νά σοῦ πάρῳ... μὰ ποῦ νά τὸ βροῦμε...

ΜΠΕΤΤΥ. Καλε νά ρωτήσωμε τὸν Ἄνρι... (Τῷ Ρίτα). Καί εἶδες, καυμένη, δὲν ἤθελε νά τὸ βάλῳ.

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Τί ἰδέα εἶν' αὐτὴ πάλι. Εἶναι τόσῳ ὠραῖον!...

ΜΠΕΤΤΥ. Ἐέρω κ' ἐγώ!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἄν εἶναι ἀληθινὰ αὐτὰ τὰ νομίσματα, ζέρετε, εἶναι πολὺ σπάνια...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Τὰ βλέπεις, κυρία Ρίτα;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄ! Ἄν ἦταν δυνατόν νά βροῦμε κάποιον λωποδύτην, ποῦ ἔκλεψε μιὰ ὀλόκληρον νομισματικὴν συλλογὴν στήν Ἀγγλία...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἄ, νά! τὸ εἶδα πρὶν στήν «Παλιγγενεσία».

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας). Ἀκόμη... Τί διάβολο! ὅλοι τήν διαβάζουσι αὐτὴν τήν «Παλιγγενεσία»;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἐκεῖ μέσα θὰ ἔχει καί τέτοια χρυσᾶ... (Τείνων τὸ οὖς).

Ἄ! ἀρχίζει ὁ χορός.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Διὰ τοῦ βάθου ἐρεῖδομένη ἀπὸ τοῦ βραχίονος τῆς Μακρίδη). Καλὲ ἐδῶ εἶθε; Δὲν ἀκούτε;

ΜΑΚΡΙΔΗ. Τὸ βάλῃς ἀρχίζει... (Τῷ εἰῶ τῆς). Ἐλα, Χρῆστο... Δὲς τὸ χέρι σοῦ στήν Μπέττυ... Μὴ χάνετε τὸν κεντρὸν σας... (Τῷ Ἐυλαλία). Χορεύει ἓνα μπαστόν ὁ Χρῆστος!...

(Ὁ Χρῆστος προσφέρει τὸν βραχίονά του τῷ Μπέττυ).

ΜΠΕΤΤΥ. (Ἐξερχόμενη μετ' αὐτοῦ). Ἐυχαρίστως.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδίμ). Μπᾶ!... Θὰ χορεύῃ μετ' ὅν γινὼ τῆς Μικριδανίνας!...

ΡΙΤΑ. Ἄ! τί ὠραῖον βάλῃς... (Τῷ Βαρδουκλῆ). Κύριε Βαρδουκλῆ... Δὲν μεῦ προτείνετε νά με χορεύσετε;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὲ μεγάλην μου λύπην, ὄχι... Δὲν χορεύω! (Ἐξακολουθεῖ ν' ἀναγινώσκει τὴν ἐφημερίδα του).

ΡΙΤΑ. (Τῷ Πρωτονοτάριῳ). Τότε ὁ κληρὸς ἔπεσε σὲ σας.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Ἀμυρόμενος). Ἦγώ... ἐγὼ νά σας χορεύσω βάλῃς!...

ᾠ! ᾠ! Μὰ ἀρκετὰ σας ἐχόρευσα ὅταν ἦσθε μικρὸ ἑστὰ γόνατά μου.

ΡΙΤΑ. Ἀλήθεια; Δὲν ἠθυμῶμαι.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τοῦλάχιστον νά τήν ὀδηγήσετε στήν σάλαν.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄς εἶναι. (Δίδει τὸν βραχίονά του πρὸς τὴν Μπέττυ καὶ τὴν ὀδηγεῖ διὰ τοῦ βάθου).

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Πρὸς τὸν ἀδελφόν της). Λάμπρο, δὲν ἔρχεσαι καί σύ; (Ὁ Βαρδουκλῆς προσηλωμένος ὡρ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν του δὲν ἀπαρτᾷ). Οὔμ! Ξενοιασιὰ ποῦ τὴν ἔχει!...

(Τῷ κυρίῳ Μακρίδη). Πᾶμε κ' ἐμεῖς νά βλέπωμε... Γκούχ! γκούχ!

ΜΑΚΡΙΔΗ. Κρυωμένη, βλέπω, εἶσαι.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! ὄχι, δὲν εἶναι τίποτα.

ΜΑΚΡΙΔΗ. Μὰ ὁ βήχας αὐτός;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Εἶναι βήχας... comme il faut.

(Εἰσερχεται μετὰ τῆς Μακρίδη εἰς τὴν ἀθουσαν τοῦ χοροῦ).

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ἀπὸ τῆς πρὸς τ' ἀριστερὰ θύρας ἰδίμ). Ἐλα, λοιπόν, ζεκουμπίσου καί σύ!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἐγειρόμενος). Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ!... Σὰν πολὺ χονδρὴ εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόψια, μὰ... ἕς πάω τώρα στὸν μπακκρά καὶ βλέπουμε!

(Ἐξέρχεται διὰ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας, ἀφοῦ ἀφίσῃ τὴν «Παλιγγενεσία» ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ μόνος, κατόπιν ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΣΤΙΓΚΚΙΟΝ. (Ὁρμῶν πρὸς τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς ἡ ἐφημερίς). Ἄ! μ' αὐτὴ ἡ «Παλιγγενεσία» μεῦ παρεμπήκε στὴ μύτη!... (Τὴν καταεσχίζει). Ποῦ στὸν διάβολο βρεθῆκαν ὅλαις ὁῶ μέσα, δὲν μπορῶ νά καταλάβω... Λές κ' εἶναι ἡ

Λερ αἰχ' ὕδρα... μιὰ ξεσχίζω καί ἀμέσως ξεφυτρώνουν τρεῖς!... (Ἐγὼ ἐξέρχεται διὰ τῆς δι' ἧς εἰσηλθὲ θύρας, εἰσερχόμενος ὁ Παντελῆς διὰ τοῦ βάθου, τὸν βλέπει μετ' ἐκπλήξεως).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Κρατῶν τὴν ἐγγράφημα καὶ ποιοῦσα τὴν «Παλιγγενεσία»). Μπᾶ! σὲ καλὸ του!... Πάλι μετ' ἡν «Παλιγγενεσία» τ' ἔβαλλε!... Μνήσθητί μου, Κύριε!... Νά, ποῦ ἔφερα καί ἄλλαις γὰ νά ξεθουμάσῃ... Μὰ τί νάχῃ!... Βρέ, μπᾶς κ' εἶναι ἀντιπολιτευόμενος τοῦ πεθεροῦ σου!... Μίγχα εἶσαι... διαβολο!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Π Ν ΕΛΗΣ καί ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Εἰσερχόμενος βλέπει τὸν Παντελῆν παύοντα τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ) Βρέ, Παντελῆ, τί ἔπαθες καὶ σταυρολογοῦσαι!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Μετατρεφόμενος ἐκπληκτος) Μπᾶ! τοῦ λόγου σου εἶσαι, κύρ Φωκίον!... Δὲν ἠμπερῶ νά καταλάβω τί ἔπαθε ὁ γκαμπρός μας καὶ ριγτήκε στήν «Παλιγγενεσία» καὶ τὴν ἔκανε κομμάτια!

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἄ! καί μ' αὐτὸ τι;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μὰ ἔσχισε καί μιὰν ἄλλη προτήτερα... Κ' ἂν με ἰδῇ τώρα ἐμένα ποῦ ἔχω ἓνα σωρὸ ἐδῶ, δὲν ζέρω κ' ἐγὼ τί ἠμπερῶ νά μοῦ κἀνῃ!... Χωρὶς ἄλλο, τὸν ἔχει πιάσει κάτι...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Λές;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μου!... Ἐέρω κ' ἐγώ!

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Βλέπει τὸ τηλεγράφημα ὅπερ κρατεῖ ὁ Παντελῆς). Κι' αὐτοῦ τί κρατεῖς;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἄ! εἶναι τηλεγράφημα γὰ τὸν κύριον Πρωτονοτάριον... Τὸν εἶδατε ποῦ εἶναι;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Μέσα στὸ παιγνίδι, μοῦ φαίνεται...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μέσα; Ἄς πάω νά τὸν εὔρω... (Κινεῖται ὅπως ἐξέλθῃ).

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Γι' ἄκουσε ὁῶ. Μοῦ δίνεις μιὰ «Παλιγγενεσία»;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἐυχαρίστως γὰ μείρασμα τῆς ἔχω. (Τῷ δίδει ἐν φύλλῳ καὶ ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΕΥΛΑΛΙΑ καί ΜΑΚΡΙΔΗ καί εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Μόνος). Τὸ βέβαιον εἶναι πῶς πολὺ σαστισμένοι τὸν βλέπω ἀπόψε τὸν κύριον Στίγκκιον! Ὑποπτεύομαι κάτι, μὰ πάλι σὰν πολὺ χονδρὸ μεῦ φ ἵνεται. Ἴσως ἡ «Παλιγγενεσία»...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Δεξιόθεν). Δὲν ἐννοοῦν ν' ἀρχίσουν ἀκόμα μπακκράς, σὶ βλάκας!... (Τῷ Βερδελουπόλῳ). Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι, Φωκίον; Μὰ τί, δὲν χορεύεις;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐχόρεψα λιγάκι.

(Ἀκολουθεῖ).

7.

Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο

ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Έξωθεν τῆς θύρας τοῦ βάθους). Ἡ εὐτυχία θέλει ἀπομόνωσιν. (Εἰσερχόμενος καὶ φέρων ἐκατέρωθεν τὴν κ. Μακρίδην καὶ τὴν Εὐλαλίαν). Γιὰ νὰ μὴ δίδω λοιπὸν ἀφορμὴν νὰ γίνωνται καὶ ἄλλοι ζηλότυποι ὅταν βλέπουν τὸν θησαυρὸν μου σὰς ἔφερα ἐδῶ. (Τὰς ἀφίγει. Ἡ κ. Μακρίδην βαίνει πρὸς τὸν Βερδελόπουλον, μεθ' οὗ συνομιλεῖ).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἐκπληκτος). ὦ! ὦ! (Αἰ κυρίαὶ ὑποκλίνονται).

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Πλησιάζων τὸν Βαρδουκλήν). Ἔ! ἔ! Διὰ νὰ σοῦ δείξω τί ἤμουν νέος ... Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ ἐσὺ βλέπω ...

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Ἄ! φιλιότητά μου, νὰ σοῦ παρουσιάσω τὸν γαμβρόν μου. Ὁ κύριος Βερδελόπουλος ... (Ὁ Βερδελόπουλος ὑποκλίνεται, ἀφοῦ ἀγίστη τὴν ἐφημερίδα ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Μόλις κλίνουσα τὴν κεφαλὴν) Χαίρω!

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Ἰδίᾳ). Τί μύτη! ... Ψωρούπερηφάνεια!

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Βλέπουσα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸν Βερδελόπουλον καὶ ἐξ ἀποστάσεως). Τί πρόστυχος! ... Μυρίζει τὸ ποῦλος ἐδῶ κ' ἐκεῖ κάτω! ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἐρχόμενος πρὸς τὸν Πρωτονοτάριον διὰ τοῦ βάθους). Κύριε Πρωτονοτάριε ... κύριε Πρωτονοτάριε ... ἔφεραν ἀπὸ τὸ σπίτι σας αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄ! τηλεγράφημα. (Τὸ ἀνοίγει καὶ ἀναγινώσκει). Ἄ! μπράβο ... μπράβο ... Ἐγὼ τὸ ἔλεγα ... ἐγὼ τὸ ἔλεγα ... (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Κυρία Εὐλαλία ... κυρία μου, ὅλα πᾶν λαμπρά, ὅλα ... ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Μαρουσιῦ πού δὲν εἶχε πεισθεῖ νὰ μὰς ψηφίσῃ. Αἱ! τὴν μὴν τηλεγραφεῖ ... ἰδέτε... «Δικὸς σας μονοκούκι. Πασχαλινὸς Ἀγροφιώτης, συμβολαιογράφος».

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εἰς τὸ ἐπακρον τῆς χαρᾶς). Ἀλήθεια;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Ὡστε ταμίας... καὶ τῶν ἀνακτόρων!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μοῦ ἔρχεται νὰ φωνάξω; ζήτω!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μή! ὦ! μὴ ἀκόμη!

ΜΑΚΡΙΔΗ. Μὰ τ' εἶναι, καλέ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Δὲν εἶναι καλὰ οἱ δυστυχημένοι! (Τῇ Παντελῇ).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Φέρε μου ἓνα ποτήρι νερό.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἀμέσως! (Ἐξέρχόμενος λαμβάνει ἀπὸ τῆς τραπέζης τὴν «Παλιγγενεσίαν»). Ἄς πάρουμε τὴν «Παλιγγενεσίαν» νὰ τὴν διαβάσῃ κι' ἄλλος! (Ἐξέρχεται).

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Λοιπὸν;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πηγάζω νὰ εὔρω τὸν Κυριάκο νὰ τοῦ τὸ πῶ. (Πρὸς τοὺς λοιπούς). Μὲ συγχωρεῖτε μιὰ στιγμή.

ΜΑΚΡΙΔΗ. Σὲ ἀκολουθῶ, φιλιότητά μου ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδίᾳ). Τσιμπουρι μου γεινε! (Ἐξέρχονται διὰ τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ, καὶ εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ΜΑΚΡΙΔΗΣ καὶ ΚΛΩΝΑΡΑΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Λοιπὸν ἀρραβωνίσθης;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ναι! Τὸ εἶχα μάθει γιὰ τὴν ἀνεψιά σου καὶ πρὶν νάρθῃς χωρὶς νὰ σὲ περιμένω ... μοῦ εἶχαν προτείνει τὴν Ρίτα ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλὸ κορίτσι, φίλε μου.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἔσω μέρος τῆς δεξιᾶς θύρας). Τώρα ἔρχομαι ... Μὰ δὲν θὰ κάνῃ κανεὶς μπακαρᾶ; (Πρὸς τὸν Βαρδουκλήν καὶ τὸν Βερδελόπουλον). Λεῖπουν δύο γιὰ τὸ πόκερ, λαμβάνει κανεὶς ἀπὸ σὰς μέρος;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Διὰ τοῦ βάθους φέρων ποτήριον ὕδατος πρὸς τὸν Βαρδουκλήν). Τὸ νερό σας, κύριε Λάμπρο.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἀφοῦ πῆ). Εὐχαριστῶ.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Ἀραμεινὰς ἀπάντησιν ματαίως, πρὸς τοὺς ἐντὸς τῆς δεξιᾶς αἰθούσης τοῦ χαρτοπαιγνίου). Καλέ δὲν βαρύνεσθε! Δὲν εἶναι ἄνθρωποι γιὰ χαρτιά αὐτοὶ ... (Βαίτων πρὸς τὸν Βερδελόπουλον). Μὰ σὺ ἄνθρωπος τοῦ χρηματιστηρίου δὲν ἔρχεσαι νὰ παίξῃς;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅχι ... Ἦθελα νὰ διαβάσω καμμιά ἐφημερίδα ... Ποῦ εἶναι ἡ «Παλιγγενεσία»;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. «Παλιγγενεσία»; Νὰ σας δώσω γώ. (Τῷ δίδει ἐν φύλλο).

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Εἰσερχόμενος διὰ τοῦ βάθους). Μὰ τί, ἐφημερίδες θὰ διαβάσῃς τώρα;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ναι. Ἦθελα νὰ ρίξω μιὰ ματιά ... ἔχω λόγους. (Ἀραμεινῶσκει).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐρχόμενος ἐκ τοῦ βάθους). Ἄ! Ἐδῶ εἰσθε; Δὲν σας ἐσέρβιραν τίποτε; Δὲν ἔφεραν ἀναφυκτικά; Παντελῆ, φρόντισε νὰ φέρουν τίποτε εἰς τοὺς κυρίους ἐδῶ ... (Ἰδίᾳ τῷ Παντελῇ). Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, ἐφρόντισες γιὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν»;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Παντοῦ ἐμοίρασα ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλὰ. Κύτταξε νὰ τὴν κυκλοφορήσῃς περισσότερο. Ἄπ' αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἡ θέσις σου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἄμ' ἂν εἶναι ἔτσι, τώρα βλέπετε. (Ἀφοῦ ἐναποθέσῃ μερικὰ φύλλα «Παλιγγενεσίας» ἐπὶ διαφόρων ἐπιπλῶν ἐξέρχεται).

ΦΩΝΗ. (Ἐκ τῆς δεξιᾶς αἰθούσης τοῦ

χαρτοπαιγνίου). Λοιπὸν, κύριε Πρωτονοτάριε, ἀκόμη;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Τῷ Βερδελόπουλῳ καὶ Μακρίδῃ). Αἱ! δὲν πᾶτε σεις;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀλήθεια, Χρῆστο, πᾶμε νὰ παίξωμε; (Ἀφίγει τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἄ! ναι! Ἔλα καὶ σὺ Βαρδουκλή. (Ἐξέρχονται δεξιᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ καὶ εἶτα ΕΥΛΑΛΙΑ

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Καὶ τώρα ποῦ εἴμεθα μόνοι, κύριε Κλωνάρᾶ, τὰ συγχαρητήριά μου!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐκπληκτος). Τί;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Εἰσθε βουλευτής. Ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Μαρουσιῦ εἶναι μαζί μας μονοκούκι!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Καταγοητευμένος). Ἀλήθεια! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εἰσερχομένη). Ἄ! καλέ τ' εἶν' αὐτὸ ... Ὁ κόσμος μέσα πᾶει νὰ τρελλαθῇ μὲ τὸν γαμπρό μας ... ὅλοι καὶ πρὸ πάντων ὅλαις τὸν περιτριγυρίζουν ...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἔτσι, αἱ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί succès ποῦ ἔχουν αὐτοὶ οἱ ξένοι!.. Ἄχ! φοβοῦμαι, Κυριάκο, μὴ μοῦ τὸν ματιάσουν ... Ἐκεῖνη μάλιστα ἡ Μακρίδαινα ... Γι' αὐτὸ εἶπα ἔς τὴν Κυρᾶ-Λοξῆ νὰ μοῦ φέρῃ κατὶ ξόρκια!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ποῖος σοῦ εἶπε νὰ τὴν προσκαλέσῃς ... Μὰ τᾶμαθε, ἀλήθεια, Εὐλαλία; Ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Μαρουσιῦ ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναι, ναι, ἔξερω ... Εἶναι μὲ μὰς!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Τὸν καταφέραμε κι' αὐτόν ... Νὰ τὸ τηλεγράφημα: «Δικὸς σας μονοκούκι. Πασχαλινὸς Ἀγροφιώτης, συμβολαιογράφος». Κ' ὕστερα ἀμφοτέρωθεν γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅπωςδήποτε ὅμως ... Ἄν καὶ μοῦπε κ' ἡ κυρᾶ-Λοξῆ πῶς καὶ ὅλαις ἡ μαμαῖς εἶναι μὲ μὰς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναι, ναι ἰστὴ ζωὴ τοῦ Ἄνρι καὶ τῆς Μπέττυς, μὰς τὸ εἶπε.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Αἱ! Μὰ τότε ἀφοῦ κ' ἡ μαμαῖς εἶναι μὲ μὰς ... σιγουρὴ τὴν ἔχουμε ... Ἐγὼ ὅμως γιὰ χατῆρι σας θὰ πάω νὰ ρίξω καὶ μιὰ πασιέντζα ... Γιὰ νὰ δῶ τί θὰ δείξουν τὰ χαρτιά!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναι, ναι τὴν πασιέντζα τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ... Καὶ γὼ τὴν ἐροῖξα γιὰ τὸν Ἄνρι ἂν θὰ τὸν κάμωμε γαμπρόν καὶ μοῦ βγήκε ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ναι, μὰ κανεὶ καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴ αὐτῆ ἡ πασιέντζα;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Βαίτων πρὸς τὴν δεξιᾶν θύραν). Μπᾶ! πῶς!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐρῶ ὁ Πρωτονοτάριος ἐξέρχεται). Αἱ! ἄμε, κύρ Μιχαλάκη ... Νὰ σὲ δῶ ...

(Ἀκολουθεῖ).

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΩΗ

ΕΥΛΑΔΙΑ, ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ εἶτα ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς σκηνῆς παρὰ τὴν δεξιὰν θύραν, ὅπου συνῴδευσε τὸν Πρωτονοτάριον καὶ ἀνοίγων τὰς ἀγκάλας του). Εὐλαδία μου!

ΕΥΛΑΔΙΑ. (Ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου ἀριστεροῦ ἄκρου). Κύριε ὑπουργέ μου! (Σπυδρὸν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί ἡμέρα!

ΕΥΛΑΔΙΑ. Πόσα χρόνια εἶχες νὰ μὲ φιλήσῃς ἔτσι...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἔτσι σὰν... ὑπουργός, δὲν σ' ἐφίλησα ποτέ μου. (Ἀπομακρύνονται).

ΕΥΛΑΔΙΑ. Ναι! μὰ ξαναφίλησέ με πάλι...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σπυδρὸν πρὸς αὐτήν). Ἄχ! Εὐλαδία μου!

ΕΥΛΑΔΙΑ. (Ἐταγκαλιζομένη αὐτόν). Κύριε ὑπουργέ μου!

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Ἐισερχόμενος διὰ τοῦ βάθους. Ἰδία). Μπα! ὁ πεθερός μου εἰς τρυφερότητάς μὲ τὴν πεθερά μου. (Βαίρων πρὸς αὐτοὺς καὶ κυπῶν τὸν ὤμον τοῦ Κλωναρά).
ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀφίροντες ὁ μὲν ΕΥΛΑΔΙΑ ὁ δὲ τὴν ἀριστερὰν καὶ περιβάλλοντες δι' αὐτῶν τὸν Στιγκιέων). Γαμπρέ μου!

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Θέλων τὰ ὄμλησιν, ἀλλὰ κωλυόμενος ἀπὸ τὴν πλειον). Μά... μά...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Δὲν ξέρεις τί εὐτυχεῖς πού εἴμεθα...

ΕΥΛΑΔΙΑ. Πιπινάκη μου... (Κατ' ὀλίγον ἀποχωρίζονται).

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Ἰδία). Δόξα σοι ὁ Θεός! Ἐλεγα πὼς θὰ μὲ πνίξουν... (Μεγάλως). Ἐννοῶ τὴν χαράν σας... (Βλέπων τὴν «Παλιγγενεσίαν. Ἰδία»). ὦ! διάβολε καὶ ἄλλη «Παλιγγενεσία»! Ἄς τοὺς διώξω κι' αὐτοὺς νὰ τὴ στίξω!

ΕΥΛΑΔΙΑ. Ἄν τὴν ἐννοῆς;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅχι, ὄχι, δὲν τὴν ἐννοεῖς. Μὰ θὰ τὴν ἐννοήσῃς... (Τῇ Εὐλαδίᾳ). Πᾶμε μέσα. Ἴσως θελεῖ νὰ μείνῃ μόνος ὁ Ἄνρι...

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. Δηλαδή μόνος ὄχι... Μὰ ἤθελα νὰ καπνίσω... Ἔρχομαι ὕστερα καὶ σὰς βρίζω. (Κάθεται).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Βαίρων πρὸς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν του). Κατεργαράς! (Κύπτει καὶ τὸν φιλεῖ).

ΕΥΛΑΔΙΑ. (Συγχρότως βαίνοσα παρὰ τὸ δεξιὸν). Κατεργαράς! (Κύπτει καὶ τὸν φιλεῖ).

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Ἐπιστρεφόμενος καὶ ἀκολουθῶν αὐτοὺς φεύγοντας διὰ τοῦ βάθους, ἐγείρει τὴν δεξιὰν καὶ συνάπτων τοὺς δύο πρώτους δακτύλους μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ, τοὺς κινεῖ εἰρωνικῶς ὡς ὑποδεικνύων: «Τὰ μυαλά σας!») Ξεκτυτάριδες!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ μόνος, εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ΦΛΩΡΑ καὶ τρεῖς ἕτεροι ὑπηρέται.

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. Ἄχ! Αὐτὴ ἡ «Παλιγγενεσία» ἀπόψε θὰ μὲ τρελλάνη! Κ' ἐκεῖνος ὁ βλάκας ὁ Παντελῆς μοιράζει σ' ὅλον τὸν κόσμον!... Ἐξῆ ἔχω στίξει ὡς τόρα... Καὶ δὲν εἶναι ἄλλο, μόνο φοβοῦμαι νὰ μὴ πάῃ κἀνεὸς ὁ νοῦς εἰς τὸ κολλιὲ τῆς Μπέττυς... πού δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ βγάλῃ ἢ πεισματάρη!... (Μετὰ μικρὰν παύσιν). Καὶ τώρα θ' ἀρχίσουν κ' ἡ ἄλλαις ἐφημερίδες νὰ τὸ δημοσιεύουν, θὰ γίνῃ σκάνδαλον καὶ... ἀλλὰ δι' αὐρίον δὲν μὲ πολυμέλει... ἀπόψε νὰ μὴ γίνῃ τίποτα... (Ἀναζητῶν τὴν «Παλιγγενεσίαν»). Καὶ τώρα πού ναι τὴ!... Ἄ! νὰ τὴ!... (Βλέπων καὶ τὰ ἄλλα φύλλα ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν). Δηλαδή, νὰ ταις! Μωρὲ, μία, δύο, τρεῖς, τέσσερῃς, πέντε... θαρρεῖ κἀνεὶς πὼς εἶναι τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Παλιγγενεσίας» ἐδῶ μέσα!... (Διατρέχων ταχέως διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν φύλλῳ). «Μεγάλῃ κλοπῇ»... καλὰ, καλὰ... Ἄ! νὰ... ὁ ὑποψήφιος κύριος Κλωναράς... Ἄ! ὁ πεθερός μου τῆς κουβαλάει, ἐπειδὴ γράφει γιὰ τὴν ἐκλογὴν του!...

(Ἐισέρχεται ὁ Παντελῆς διὰ τῆς δεξιᾶς θύρας κρατῶν δίσκον καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς Φλώρας καὶ τριῶν ἄλλων ὑπηρέτῶν κρατούντων δίσκους μετὰ ζαχαροπλακτῶν καὶ ἡδυπότων. Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα παραμένουσιν ἐν τῇ σκηνῇ, οἱ δὲ τρεῖς ἕτεροι ὑπηρέται, διερχόμενοι αὐτῆς, μεταβαίνουν διὰ διαφόρων θυρῶν εἰς τὰς αἰθούσας ὅπου εὐρίσκονται οἱ προσκεκλημένοι).

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος καὶ τὸν πεθερό μου κ' ἐκεῖνον πού τὰ γράφει! (Ξεσχίζει διαδοχικῶς ἅπαντα τὰ φύλλα τῆς «Παλιγγενεσίας»).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἰδία). Μωρὲ θυμὸ μὲ τὴν «Παλιγγενεσία»! Σίγουρα ἀντιπολιτευόμενος εἶναι!...

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Νομίζων ὅτι εἶναι μόνος). Νά, νά, νά!... (Ἐκ τῶν τεμαχίων τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ μὲν χῶρει εἰς τὰ θυλάκιά του, ἀλλὰ δὲ ἀποκρύπτει ὑπὸ τὰ ἐπιπλά).

(Ὁ Παντελῆς καὶ ἡ Φλώρα μένουσιν ἐν τῇ σκηνῇ. Ὁ Στιγκιέων ἀτρέχεται καὶ κατέρχεται τὴν σκηνὴν τεταραγμένος).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Παρακολουθῶν τὸν Στιγκιέων μέχρις οὗ κατορθώσῃ νὰ εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος αὐτοῦ). Ἐπιθυμῶ ὁ κύριος νὰ πάρῃ καὶ τί;

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Ἰσάμενος αἴφνης). Ἄ! ναι... Δὸς μου... δὸς μου μιὰ «Παλιγγενεσία»!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Τοποθετεῖ χαμαὶ τὸν

δίσκον, μετ' ὃ ἐξάγων τοῦ θυλακίου του ἐν φύλλῳ «Παλιγγενεσίας» καὶ θέτων αὐτὸ ἐπὶ τοῦ δίσκου, τὸ προσφέρει πρὸς τὸν Στιγκιέων). Ὅριστε!

ΣΤΙΓΚΙΕΩΝ. (Ἐξερχόμενος διὰ τοῦ βάθους ἀφοῦ λάβῃ τὸ φύλλον). Ἔτσι ἐμποδίζω τοὺς ἀρχιστὸν τὴν κυκλοφορίαν.

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ΦΛΩΡΑ, ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἀκολουθῶν αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματός). Χωρὶς ἄλλο, ὁ γαμπρός μας δὲν εἶναι καλὰ!... Μιὰ ξεσχίζει τὴν «Παλιγγενεσία» καὶ μιὰ τὴν ζητᾷ!... Φλώρα, ἀκούθησέ τα νὰ ξεκουρασθοῦμε.

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Ἐισερχόμενος δεξιῶθεν καὶ κρατῶν ἀπὸ τοῦ βραχίονος τὸν Μακρίδην). Οὐφ! Ἄτυχία! Μὰ δὲν εἶδες τί σερὶ πού τὴν εἶχεν ὁ μπάγκος!...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἐγὼ 'ς τὸ ἄλλο ταμπλό ἐπίασα μερικαῖς φοραῖς... Μά...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Παρουσιάζων τὸν δίσκον). Ἐνα ὄροσιςτικὸ;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅχι... Μὰ πού εἶναι ἡ «Παλιγγενεσία»; (Ἐρευνᾷ ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Νά! ἐκεῖ ἐπάνω θὰ εἶναι...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Τῷ Βερδελοπούλῳ). Μὰ δὲν ξέρετε... Τῆς πῆρε ὄλαις ὁ κ. Στιγκιέων καὶ τῆς κουρέλιασε...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅλαις!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ναι! Μὰ θέλετε καμμίαν ἄλλη;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ναι. Δὸς μου μιὰ... (Τῷ Μακρίδην). Βρὲ ἀδελφέ!... (Ὁμιλοῦσιν ἐμπιστευτικῶς).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἐρευνῶν εἰς τὰ θυλάκιά του, καὶ ἰδία). Τοῦ εἶπα πὼς ἦταν ἡ τελευταία... Μὰ ἔχω ἄλλη μιάν! (Δίδων τῷ Βερδελοπούλῳ). Ὅριστε!

ΦΛΩΡΑ. (Τῷ Παντελῇ). Παντελῆ, τί νὰ λένε ἄρά γε;...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Σοῦτ... (Τῇ κάμνει νόημα τὰ σιωπήσῃ).

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Τῷ Μακρίδην). Τί νὰ σοῦ πῶ... ὅτι σχίζει τὴν «Παλιγγενεσίαν» ὅπου τὴν βρῆ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀφοῦ μου τὸ λές... Μὰ τὴν αἰτίαν... δὲν τὴν συμμαρίζω, ἂν καὶ ἔχω μερικὰ διδόμενα...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Τί;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Δηλαδή... Νά. Εἶδες ἐνα κολλιὲ πού φορεῖ ἡ ἀρχαβωναστική του ἀπὸ χρυσοῦς Πτολεμαίους;

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ναι. Καὶ μου ἔκαμε ἐντύπωσι... Μήπως;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ναι, τῆς τῶχει δώσει ὁ ἴδιος...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἄ! ναι, καλὰ λές... καὶ τῆς εἶπε μάλιστα νὰ μὴ τὸ βάλῃ ἀπόψε... ὦ! χωρὶς ἄλλο... εἶναι ἀπὸ τὰ κλεμμένα τοῦ Χρυσοβελόνῃ 'στὴ Λόντρα. Φῶς φανερόν!

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ναι, τῆς τῶχει δώσει ὁ ἴδιος...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἄ! ναι, καλὰ λές... καὶ τῆς εἶπε μάλιστα νὰ μὴ τὸ βάλῃ ἀπόψε... ὦ! χωρὶς ἄλλο... εἶναι ἀπὸ τὰ κλεμμένα τοῦ Χρυσοβελόνῃ 'στὴ Λόντρα. Φῶς φανερόν!

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Βρὲ ἀδελφέ... Σὰν ἀπίστευτον! Τότε τὸν κἀνεὶς λωποδύτην.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο

ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Τῇ Φλώρα). Μωρέ ἤθελα νὰ μάθω τί λένε!...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Ἐνῶ εἶναι Δανὸς εὐπατριδῆς, αἱ! Ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια... πολὺ τὸν ὑποπτεύομαι αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον. Μήπως ἕνας καὶ δύο τέτοιοι μᾶς ἤρθαν ἐδῶ ἴσθην Ἀθήνα;!... Δὲν θυμᾶσαι τὸν Σιοῦμαν!

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Αἴφνης). Ἐπειτα εἶδες τί ὠραία ἑλληνικὰ ποῦ ἔμιλε.

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Ἐξερχόμενος διὰ τοῦ βάθους καὶ κρατῶν ὅπως καὶ πρὶν ἀπὸ τοῦ βραχιονοῦ τὸν Βερδελόπουλον). Τί νὰ σοῦ πῶ... Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ τοῦ τὴν σκαρῶσω... Για νὰ πέση καὶ λίγο ἡ μύτη τῆς κ. Κλωναρά!...

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ, ΦΛΩΡΑ, εἶτα ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ καὶ ΜΑΚΡΙΑΔΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Καταθέτων τὸν δίσκον) Αὐτὰ τὰ μυστικὰ, τὰ ψι, ψι, ψι καὶ τὰ σοῦρτα-φέρτα δὲν μ' ἀρέσουν καθόλου, κυρία Φλώρα.

ΦΛΩΡΑ. (Εἰρωνικῶς). Οὔτε ἴμενα, κύριε... Παντελεῆμον!... (Καταθέτει τὸν δίσκον).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Τρυφερῶς). Φλώρα μου!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἐκ τοῦ βάθους ἐρχομένη). Πῶ! πῶ! κόσμος! Ἐγὼ ἤμουν ἐξω ἀπὸ τὸ ἀντρέ καὶ πάλι ζαλιστήκα!... (Τῷ Παντελῇ καὶ τῇ Φλώρα). Ἐδῶ εἶσα-στε σεῖς;

ΦΛΩΡΑ. Νὰ καὶ ἡ κυρὰ-Λοξή. (Μετὰ κολακείας). Ἡ πρώτη μεσίτρα τῆς Ἀθήνας! (Λαμβάνει αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρός). Ἐλα, κυρὰ-Λοξή, νὰ σὲ σεβίρωμε... Τί ἀγαπᾶς;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ὁμοίως). Ἀπὸ ἴδω, κυρὰ-Λοξή μου. Θέλεις ἀπηδάκια, βερυκοκάκια, κεράσια, φράουλες... Καμμιά «Παλιγγενεσία», γιατί ἀπόψε σεβίρωμε καὶ «Παλιγγενεσίαις»...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Τρώγουσα ὅ,τι τῆς προσφέρει ἡ Φλώρα). Μὰ στάσου, καῦμένη... Δὲν ἔχω ἕνα μέρος νὰ μοῦ βάλῃς μερικά...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Νὰ καὶ ἀπὸ ἴμενα, κυρὰ-Λοξή. (Τῇ δίδει ποτήριον μὲ ἠδύποτον). Εἶναι ορμπουαζ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Εὐχαριστῶ. (Πίνει). Ἄ! Νὰ ἔχω τὸ μανδύλακι μου... (Ἐξάγει τεράστιον μανδύλιον χρωματιστόν). Νά, βάλτε μου ὄχι τρία ἐδῶ μέσα...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἐκδιπλών τὸ μανδύλιον. Ἰδία). Μωρ' ἐδῶ μέσα χωροῦν καὶ οἱ δύο δίσκοι! (Τὸ ἐξαπλώνει ἐπὶ τῆς τρα-

πέζης. Μεγάλως). Ἐλα... (Λαμβάνει δύο ποτήρια ἐκ τοῦ δίσκου καὶ ἀφηρημένως θέλει νὰ τὰ βάλῃ καὶ αὐτὰ εἰς τὸ μανδύλι). Νά, πάρε κι' ἀπ' αὐτὰ.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, θὰ μοῦ χαλάσουν τὰ γλυκά... (Πίνει ἐκ τοῦ ἐνὸς ποτηρίου). Φθάνει, φθάνει πειά!

ΦΛΩΡΑ. Κᾶποιος ἔρχεται. (Ἀναλαμβάνουσα τὸν δίσκον). Πᾶμε.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ἄς τ' ἀφήσω κᾶπου καὶ γώ. (Σπύθει καὶ τὰ παραιτεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης παρὰ τὴν δεξιὰν γωνίαν).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Πᾶμε. (Τῇ κυρὰ-Λοξῇ ἐξερχόμενος). Καὶ μὴν μᾶς ξεχνᾶς... (Ἐξέρχεται μετὰ τῆς Φλώρας διὰ τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ καὶ ΜΑΚΡΙΑΔΗ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ποιὸς νᾶναι; (Ἀνέρεχεται μέχρι τῆς θύρας).

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Διὰ τοῦ βάθους). Ἄ! ἐδῶ εἶσαι, κυρὰ-Λοξή; Καὶ τί κάνεις; Παχειά... παχειά...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἰδία). Ἡ Μακρινδαινα. (Μεγάλως). Ἄ! ἡ κυρία Μακρινδή. Καλὰ, ἐλόγου σας ὁ κύριος Χρῆστος; Ἡ Ρίτα;... Τὸ χρυσό μου καλὰ εἶναι;

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Καλὰ... μὰ ἐσύ μᾶς ἐξέχασες πειά, οὔτε ἔρχεσαι κᾶν νὰ μᾶς ὄῃς... Τὴν Ρίτα, ξέρεις, τὴν ἀρραβωνιάσαμε.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Τὴν ἀρραβωνιάσατε; Χωρὶς ἔμενα!... καὶ μὲ ποιόν;...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Ἐν τῷ παραπόνου). Χωρὶς ἔμενα... Βέβαια... μὲ τὸν... καὶ ποῦ σοῦ μένει ἐμένα πειά καιρὸς μὲ τὴν κυρία Εὐλαλία νᾶρθης καὶ σὲ μᾶς... Μὲ τὸν κύριον Βερδελόπουλον... παίξει στὸ χρηματιστήριον...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ἄ! τὸν μεσίτη... ξέρω...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Ἀξιοπρεπῶς καὶ ὡς ὑδροσθεῖσα). Καλὲ ὄχι μεσίτη!... παίξει στὸ χρηματιστήριον... Ἐτσι λοιπόν, ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε, μᾶς ξέχασες μὲ τὴν κυρίαν Εὐλαλίαν.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ὅχι δᾶ... μὰ ξέρετε... Ἦταν αὐτὴ ἡ δουλειὰ στὴ μέση... Τώρα ἐτελειώσε... ἔλεγχ πῶς θὰ βγάλω... Μὰ ἡ κυρία Εὐλαλία, ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε, εἶναι λίγο σφιχτή... καὶ μὲ τέτοις γαμπροῦ... Θὰ εἶδες, πιστεύω, μέσα πῶς τὸν περιτριγυρίζουν τὰ κορίτσια... Ἐένος σοῦ λέει ἄλλος!...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Ἄν μοῦ τὸν ἔφερνες ἐμένα!... Καὶ τί σοῦδωσε;...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἰδία). Ἀλήθεια... καλὴ σκέψη... (Μεγάλως). Πεντακόσιαι δραχμαῖς... καὶ θὰ μοῦ δώση καὶ ἄλλαις... Μὰ...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Μόνος; Ἄ! κυρὰ-Λοξή... ἐδῶ τὴν ἐπαθεῖς. Τί νὰ σοῦ κάνω. (Αἴφνης). Τὴν εἶδες τὴν Ρίτα πῶς ἐπάχυνε; Τί ἐμμορφη ποῦ ἔγινε... Εἶναι κατράκι... Νύφη μιά φερά!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Αἱ, μὰ τίνος θὰ μοιάσῃ!... Ὅλος ὁ κόσμος...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Διακόπτουσα καὶ αὐταρέσκω). Τώρα πειὰ ἐγέρασα... Καὶ ἐξυπνη!... Νὰ ὄῃς τί ἐξυπνη!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Νὰ τὰ λέμε; Λές κ' ἔφτυσες ἐλόγου σου καὶ βγήκε!... (Ὡσεὶ λυπημένη). Μὰ τώρα... πάει πειά... Μοῦ τὴν ἀρραβωνιάσατε χωρὶς νὰ βάλω τὸ χερικὸ μου...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Θέλουσα νὰ μαντεύσῃ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς κυρὰ-Λοξῆς). Αἱ! καὶ τί ἔχει νὰ κάνῃ... Λόγο μόνον ἐδώκαμε... Δὲν ἐβάλαμε καὶ στεφάνι... Μήπως... (Μόλις τολμῶσα). Αἱ! κυρὰ-Λοξή μου... Μήπως ἔχεις κανένα;...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Σωστά... Δὲν ἐβάλαμε τὰ στεφάνια. Ἀρραβωνιαστήκαμε... Ἐαρραβωνιαστήκαμε...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Βέβαια!... (Θωπεύουσα τὴν κυρὰ-Λοξήν). Λοιπόν, κυρὰ-Λοξή μου... Μήπως ἔχεις κανένα;... Τί συλλογίζεσαι; (Ἡ κυρὰ-Λοξή μένει σὺντρος. Ἰδία). Ἄχ! καὶ νὰ ἦταν κανένας καλὸς καὶ πλούσιος! Ἀμέσως τὰ χαλοῦσα μὲ τὸν Βερδελόπουλο...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Δηλαδή... μὰ... κρίμα, κρίμα.

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Ἰκετευτικῶς). Μὰ τί;
ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Κατ' ἰδίαν ἤθελεν, ἀλλ' ἔνα ἀκουσθῆ). Ἄν δὲν τὸν εἶχα δώσει τῆς Μπέττυς...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Μόλις τολμῶσα νὰ τὸ πιστεύσῃ). Ὁ Στίγκιζον! Ὁ Ἄνρι! Ἄχ! κυρὰ-Λοξή μου!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ναι!... Μὰ εἶναι ἀρραβωνιασμένοι!...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. (Μετὰ δυνάμεως καὶ ὡς ἔχουσα ἐπιχείρημα σπουδαῖον). Καὶ τί ἔχει νὰ κάνῃ... Ἀρραβωνιαστήκαμε, ἔαρραβωνιαστήκαμε... Ἐσὺ τὸ εἶπες.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ὡσεὶ πειθομένη). Ἐχεις δίκην... Μὰ τὸ καῦμένο τὸ κορίτσι... ἡ μητέρα του...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Καὶ μένα ἡ Ρίτα μου... καὶ ἐγώ... Ἄχ! κυρὰ-Λοξή μου! Ἄν μοῦ τὸ κάμης αὐτό... (Βλέπουσα διὰ τοῦ βάθους). Ἄ! νὰ τὸν ἔρχεται! Ὁ Ἄνρι! (Θωπευτικῶς καὶ κρατοῦσα τὰς χεῖράς τῆς). Κυρὰ-Λοξή, κυρὰ-Λοξή μου!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καλὰ, καλὰ θὰ τὰ φτειάσω!

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Ἄχ!

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἄνω καὶ ΣΤΙΓΚΙΞΟΝ καὶ εἶτα ΕΥΛΑΛΙΑ.

ΣΤΙΓΚΙΞΟΝ. (Εἰσερχόμενος διὰ τοῦ βάθους. Ἰδία). Ἐσχισα ἄλλαις τρεῖς!...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Πῶς! κύριε Στίγκιζον, ἀφήνετε τὴν διασκέδασιν καὶ τὸν χορὸν καὶ ἔρχεσθε ἐδῶ μέσα...

ΣΤΙΓΚΙΞΟΝ. Ἐβαρέθηκα, κυρία μου. Μὲ κουράζει πολὺ ὁ θόρυβος. (Ἰδία). Νὰ φεύγατε καὶ σεῖς!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ἀπὸ τώρα, νέος ἄνθρωπος...

ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ. Μὰ βέβαια, ὁ κύριος Στίγκιζον εὐρῆκε τώρα τὴν τύχη του καὶ ἤσυχάζει. (Ἀκολουθεῖ).

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. Τὴν τύχην μου... δη-
λαδὴ...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Βέβαια, τὴν Μπέττυ.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. Ἄ! ναί. (Ὡσεὶ ἀδιαφό-
ρος). Βέβαια!

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Ἐπιλαμβανομένη ἀμέ-
σως). Τί μήπως δὲν εἶσθε εὐχαριστημένοι;
(Τῇ κυρᾷ Λοξῇ ἰδίᾳ). Ἐλα, κυρὰ Λοξή,
βοήθεια... (Τῷ Στίγκιῳ). Ἡ Μπέττυ
εἶναι καλὸ κορίτσι, ἤσυχο... φρόνιμο...

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Διαμαρτυρούμενος ἔστω
καὶ ἀσθενῶς). Μὰ δὲν εἶπα...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Ἀλήθεια φρόνιμο... νὰ
ῥωτήσετε καὶ τὴν κυρὰ Λοξή... Ἐννοεῖ-
ται... ὅτι σὰν κορίτσι... ἔκαμε κι' αὐτὸ
λίγο κόρτε... μὰ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Αἶ, κορίτσι ἦτανε...
Κ' ἔπειτα τί κόρτε... μιὰ ἀπλὴ ἰδιοτρο-
πία μὲ τὸν δάσκαλο τῆς μουσικῆς.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Ἀθροὺς τεταραγμένος).
Μὲ τὸν δάσκαλον τῆς μουσικῆς!...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Καλὸ ὄχι. Μ' ἐκείνον τὸν
ἄλλον ποῦ εἶχαν νὰ προγυμνάξῃ τὸν ἀδελ-
φὸ τῆς... ἓνα ἔμμορφο παιδί ξανθὸ... ποῦ
εἶχαν πῆ μάλιστα πῶς θὰ τὴν πάρῃ...

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Ὡς ἀνω). Νὰ τὴν
πάρῃ!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο...
Δὲν θυμώσαστε καλὰ... γι' αὐτὸν εἶχαν
'πῆ πῶς τὴν εἶχε κλέψει... τρεῖς ἡμέ-
ραις...

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. Μὰ παρακαλῶ... (Θέ-
λων νὰ λάβῃ πληροφορίας. Καθ' ἑαυτὸν).
Ἐδῶ βλέπω...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἀδιαφόρος καὶ ἀ-
πλῶς). Σὺ πάει τὸ βασιλεῖο... Εἶχαν
κλέψει καὶ τὴν μάννα τῆς κορίτσι...

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Σπείδουσα). Καλὸ, ὄχι
κορίτσι! Τὴν Εὐλαλία τὴν ἐκλεψε ἐκεῖνος
ὁ τενόρος 'πανδρευμένη.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Θέλων νὰ σταματήσῃ
τὴν ὀρμὴν τῶν καὶ νὰ πληροφορηθῇ). Μὰ
παρακαλῶ...

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Ἰδίᾳ). Καλὰ τὰ πᾶμε.
(Μεγάλως). Εἶχε, βλέπετε, μεγάλην κλί-
σιν εἰς τὴν μουσικὴν.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Ἰδίᾳ). Καὶ ἰδιαιτέρως,
φαίνεται, στὸ κόρτε... (Τῇ κυρᾷ-Λοξῇ).
Μὰ σεῖς λοιπόν, κυρία μου, ποῦ τὰ εἰξεύ-
ρατε ὅλα αὐτὰ... δὲν ἔπρεπε...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ὡς ἡ ἀθωοτέρα γυνὴ
τοῦ κόσμου). Ἐγὼ... ἐγὼ δὲν ἤθελα...
'Ἐγὼ ἐρχόμουν νὰ σὰς προτείνω ἄλλη
νύφη... μὰ σεῖς μὲ προπήρατε γιὰ τὴν
κόρη τοῦ Κλωναρᾶ.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. (Ἰδίᾳ). Ἡ ἄλλη νύφη
θὰ εἶναι ἡ κόρη τῆς Μακρίδης. (Μεγάλως).
Καὶ ποιά εἶναι ἡ ἄλλη νύφη... κυρὰ-
Λοξή;...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ἡ ἄλλη νύφη... (Ἐν-
δοιάζουσα). Ἡ ἄλλη...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Ἐγὼ ἂν σὰς ἐνοχλῶ ἀπο-
σύρομαι...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ὅχι, ὄχι μείνετε...
Ἡ ἄλλη νύφη εἶναι ἓνα ἔξυπνο κορίτσι,
ἔμμορφο, πλούσιο, ἀπὸ αἰκογένεια... Ὁ
Κλωναρᾶς, ζεύρετε, στὰ παλιὰ του χρό-
νια ἦταν πραγματευτῆς.

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Μὲ κακὴν τρέχειαν). Ναί,
ἀλλὰ πραγματευτῆς μὲ τ' ὄνομα! Ἀ-
κόρη καὶ τώρα ἂν πάτε στὴ Πλάκα τὸν
θυμῶνται ποῦ ἐφώναξε: ἀκουβαράκια!...
κούβαριστρίες!»

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ναί ἀλήθεια! Σοῦ εἶ-
χε μιὰ φωνή... καμπάνα!... Λοιπόν,
ποῦ λέτε, κύρ Στίνφτυσον, κορίτσι καθὼς
πρέπει.

ΜΑΚΡΙΔΗ. Ἡ κυρὰ-Λοξή εἶνε γυ-
ναῖκα ποῦ πρέπει νὰ τὴν πιστεύετε...

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. ὦ! Βέβαια! ἀλλὰ ἡ
κόρη αὐτῆ... (Ἰδίᾳ). Γιὰ κάθε ἐνδεχό-
μενον, ἄς τοὺς καλοπιάσω!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Νὰ προσπαθήσετε μόν-
ον νὰ τῆς ἀρέσετε... Ἄν τὸ κατορθώ-
σετε...

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. Ναί, ἀλλὰ δὲν εἰξέυρα
ποιὰ εἶναι.

(Ἡ Εὐλαλία φαίνεται εἰς τοῦ ἀριστε-
ροῦ δωματίου τὴν θύραν).

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ποιά εἶναι; Εἶναι ὄλω
τὸ ἐναντίον τῆς Μπέττυς. Εἶναι ὠραία,
ξανθὴ, φορεῖ ρόζ ἀπόψε, γαλανὰ μάτια...
Εἶναι πολὺ ἔξυπνη...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Πράγμα ποῦ δὲν βρισκε-
ται στὴν Μπέττυ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδίᾳ καὶ μόλις συγκρα-
τουμένη). Ἄ! αὐτὰ μοῦ φτειάνουν!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Τέλος εἶναι γυναῖκα
ποῦ σὰς πρέπει.

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. Ναί! Μὰ ποῦ εἶναι.
Πῶς θὰ τὴν γνωρίσω... (Ἰδίᾳ). Θαρρῶ
πῶς δὲν θὰ προφθάσω νὰ κάνω τίποτα,
γιατὶ ἄρχισαν νὰ γνωρίζουν ἐμένα!

ΜΑΚΡΙΔΗ. Σὲ λίγο θὰ εἶναι δῶ
καὶ θὰ τὴν γνωρίσετε ἀπὸ ὅσα σὰς εἶπα-
με. Προσπαθήσατε ὅμως νὰ τῆς ἀρέσετε.
Πᾶω νὰ σὰς τὴν στείλω... (Ἀνέρχεται
τὴν σκηρῆν).

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καὶ ἐγὼ φεύγω...
Ξανθὴ, ρόζ, ἔξυπνη!

(Ἡ Εὐλαλία εἰσέρχεται εἰς τὴν σκη-
ρῆν. Ὁ Στίγκιῳ, ἡ Μακρίδης καὶ ἡ κυ-
ρὰ-Λοξὴ ἀπομένον ἐννεοὶ καὶ εἶτα ἀρ-
χιζοῦν ὁμοῦ).

ΜΑΚΡΙΔΗ. Ἡ Μπέττυ εἶναι λαμπρὸ
κορίτσι.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Διαμάντι, διαμάντι
μοναχό!

ΣΤΙΓΚΙΩΝ. ὦ! τὸ ξέρω! τὸ ξέ-
ρω!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ ἐγὼ τὸ ξέρω. (Τῇ
Μακρίδης εἰρωνικῶς). Εὐχαριστῶ. (Τῇ
κυρᾷ-Λοξῇ). Ἐσὺ νὰ πάρῃς τὰ βρεμμένα
σου καὶ νὰ ξεκουμπιστῆς ἀπὸ δῶ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μὰ, κυρὰ μου, ἐγὼ
γιὰ τὸ σπιτικό σας...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τίποτα! Τίποτα! Νὰ
φύγῃς γλίγωρα.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Δεκαεπτὰ χρόνια τώ-
ρα ποῦ πέθανεν ὁ μακαρίτης...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἀποτόμως). Τόκανες ράι-
δο... Ἐλα νὰ φεύγῃς γλίγωρα.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καλὰ, κυρὰ μου, φεύ-
γω... (Ἰδίᾳ ἐξερχομένη). Ὄχι! Τὰ μου-
τρα τῆς ἡ πρόην πραγματευτοῦ!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Περιβλέπει ἀγρίως ὅτε
μὲν τὸν Στίγκιῳ, ὅτε δὲ τὴν Μακρίδης.
Τῇ Μακρίδης). Εἶσαι πρόστυχη!

(Ὁ Στίγκιῳ φεύγει λαθραῖως διὰ τοῦ
βάθους).

ΜΑΚΡΙΔΗ. Εὐλαλία... Δὲν ξέρεις...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ πάρῃς γλίγωρα τὴν
κόρη σου, τὸ γυῖό σου καὶ τὸν γαμπρό
σου καὶ νὰ φύγετε ἀπὸ δῶ!...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Μὰ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὰ, πᾶω νὰ σοῦ τοὺς
στείλω ἐγὼ... (Ἐξέρχεται διὰ τοῦ βά-
θους).

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΚΡΙΔΗ μόνη, εἶτα ΜΑΚΡΙΔΗΣ, ΒΕΡΔΕ-
ΛΟΠΟΥΛΟΣ καὶ κατόπιν ΡΙΤΑ.

ΜΑΚΡΙΔΗ. (Ἀκολουθοῦσα αὐτὴν διὰ
τοῦ βλεμματός). Ἀκούς νὰ μὲ ἔβριση!
Πρόστυχη καὶ ἔξω ἀπ' ἐδῶ!... Ἄ! μὰ
αὐτὸ εἶναι παρὰ πολὺ!... Πῶς τὸ ὑπέ-
φερα, πῶς δὲν τῆς ἔβγαλα τὰ μάτια, δὲν
μπορῶ νὰ καταλάβω!... Ἀκούς ἐκεῖ!

ἡ γυναῖκα τοῦ Κυριάκου τοῦ Κλωναρᾶ
τοῦ πρόην πραγματευτῆ νὰ μὲ ἔβριση!...
Ἄ! μὰ θὰ τῆς τὸ πληρώσω! Καὶ μὲ
τὸ παραπάνω μάλιστα!... (Μετὰ χαιρε-
καχίας). Θὰ τῆς τὸν πάρω, ἢ τῆς τὸν
πάρω τὸν γαμπρό τῆς. Μὰ ὁ Φωκίων!...

Ἄς εἶναι, θὰ διορθωθῶν αὐτὰ...
(Ἐρχονται διὰ τοῦ βάθους ὁ Μακρί-
δης καὶ ὁ Βερδελοπούλος).

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Σπείδων). Τί τρέχει
μαμὰ;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Ὀμνίως). Τί
ἔτρεξε;

ΜΑΚΡΙΔΗ. Μ' ἔβρισε... Σὰς ἔβρισε...
μὰς ἔβρισε ἡ Κλωναρᾶ... Ἡ Κλωναρᾶ-
δαίνα!

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Ἐκπληκτος). Μὰς ἔ-
βρισε!...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Δηλαδὴ...
Πῶς!...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Νὰ πάρῃς τὴν κόρη σου,
τὸν γαμπρό σου καὶ τὸν γυῖό σου καὶ...
ἔξω ἀπ' ἐδῶ!...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἄ! μὰ αὐτὸ...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Καὶ γιατί;

ΜΑΚΡΙΔΗ. Ἐμιλούσαμε μὲ τὸν γαμ-
πρό τῆς καὶ ἐνόμισε πῶς θέλω νὰ τῆς τὸν
πάρω... (Τῷ Βερδελοπούλῳ). Ἐκατά-
λαβες... Σὰν νὰ εἶχα καὶ ἄλλην κόρη.

(Τῷ Χρηστῳ). Σ' ἀρέσει;

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Καλὰ, καλὰ, θὰ τὰ
βροῦμε! Θὰ μοῦ δώσῃ λόγον καὶ ὁ Κλω-
ναρᾶς καὶ ὁ Στίγκιῳ...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Τὸν... (Παραφερομένη).
Τὸν λωπεδύτη!...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Πῶς;... (Ἐκ-
πληκτος). Τὸ ζεύρετε καὶ σεῖς;

(Ἀκολουθεῖ).

11. ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΜΑΚΡΙΔΗ. (*Ίδια*). Τί νά 'ξέρω!..
(*Μεγάλως*). 'Αμέ;..

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Καλά. Φωκίον, ἄμε νά πάρης τήν Ρίτα καί ὁδήγησέ την μέ τήν μαμᾶ κάτω 'στό ἀμάξι... καί ὕστερα ἔλα ἀμέσως...

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Μά τί σκέπτεσαι νά κάμης... ὄχι, ἐδῶ...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. 'Εννοια σου... 'ξέρω γώ... Θά τά ἀνακαλύψωμε... Θά σέ συστήσω... (*Τῷ ὀμιλεῖ κρυφίως*) 'Εννοια σου! Θά 'ῶς!..

ΜΑΚΡΙΔΗ. 'Α! νά κ' ἦ Ρίτα!

ΡΙΤΑ. (*Σπεύδουσα*). Τί εἶναι μαμᾶ; Τί μέ θέλεις; Μ' ἔστειλεν ἡ κ. Κλωναρᾶ.

ΜΑΚΡΙΔΗ. (*Τῷ νιῶ της καί τῷ γαμβρῷ της*). Τά βλέπετε; (*Τῇ Ρίτα*). Θά πηγαίνωμεν, παιδι μου.

ΡΙΤΑ. Τόσον γρήγορα; (*Τῷ Βερδελοπούλῳ*). Καῦμίμε, Φωκίον, δέν 'μιλεῖς καί σύ;

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (*Τῷ Βερδελοπούλῳ*). Συνώδευσέ ταις εἰς τὸ ἀμάξι καί ἔλα γρήγορα. (*Τῇ Ρίτα δυσσασχετοῦσα*). Ν' ἀφίσης τὰ νάζια καί νά πηγαίνης!...

ΜΑΚΡΙΔΗ. Πᾶμε!.. (*Ὁ Βερδελοπούλος τὰς συνοδεύει καί ἐξέρχονται διὰ τῆς θύρας τοῦ βάθους*).

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΜΑΚΡΙΔΗΣ, εἶτα ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ καί ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. 'Α! Αὐτό εἶναι πολὺ... Πρέπει νά δώσουν λόγον!.. (*Βαδίζων πολὺ τεθορυβημένος*). 'Ακούς! Τὸν γαμβρόν της! τὸν... καλὰ τὸν εἶπε ἡ μαμᾶ λωποδύτην! (*Μετὰ μικρόν*). Καί βέβαια τέτοιος θά εἶναι!.. Πού ἀκούστηκε!.. Αὐτὸ τὸ κολιέ πού ἔδωσε τῆς Μπέττυς θά εἶναι ἀπὸ τὰ κλεμμένα πού Χρυσοβελόνη. Θά τὸν πιάσω... Μέ τὸ σχέδιο πού ἔχω στὸν νοῦ μου θά μείνη ἀναυδός... Τὸν Βερδελοπούλο δέν τὸν γνωρίζει καθόλου... Δέν εἶναι συστημένος. Καλά, καλά! Θά σᾶς κάνω ρεζίλι... (*γελῶν σαρωδῶντως*) μέ τὸν λωποδύτην τὸν Δανόν... (*Ἰστάμενος πρὸ τῆς θύρας τοῦ βάθους καί ἐν ἀποστάσει*). 'Α! νά τον, μοῦρχεται!.. 'Ελα καί 'γώ ἐσένα περιμένω!

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (*Σπεύδων πρὸς τὸν Μακρίδην*). Mon cher! (*Ὁ Μακρίδης κατέρχεται*). 'Ίδια). 'Ας τὸν καλοπιάσω γιὰ νά μὴ κάνω φασαρία... Δέν μέ συμφέρει. (*Μεγάλως*). Mon cher, δέν 'ξεύ-

ρετε πώς ελυπήθηκα ... Ἡ γ. Κλωναρᾶ πρὶν ... μιὰ παρεξήγησις.

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Οἰοῦντι φιλοφρόνως). Καλὲ, δὲν βαρυνέσθε. Δὲν ἦτανε τίποτε. (Ἰδιᾶ). Ἄ! νὰ ὁ Βερδελοπούλος.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἰδιᾶ). Καλὰ τὴν ἔχαψε! (Μεγάλως). Ὅπως δὴποτε πρέπει ...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Οὔτε λόγος νὰ γίνεταί! (Τῷ Βερδελοπούλῳ κατελλθόντι διὰ τοῦ βάθους. Ἰδιᾶ). Ἐλα. (Τῷ Στίγκιζον). Νὰ σὰς συστήσω, κύριε Στίγκιζον, ἕνα λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ, ἴσως τὸν γνωρίζετε, ἀπὸ τὴν Δανίαν ... Ὅθ' ἠμιλήσετε τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος σας ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἰδιᾶ καὶ τετραραγμένος). Ἀπὸ τὴν Δανίαν! ὦχ! Ἐδῶ τὰ ἠμπλέξαμε!

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Ἐξακολουθῶν τὴν σύστασιν καὶ παροισιάζων). Ὁ κύριος Χριστιαν Σβένιγγερ! (Ὁ Βερδελοπούλος τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Στίγκιζον).

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἀφηρημένος). Μὲ ... χαίρω πολὺ!.. Μὲ συγχωρεῖτε, ἄλλοτε... ἤθελα τῶρα νὰ βρῶ τὸν πεθερὸ μου. (Ἀνερχόμενος). Χαίρω πολὺ ...

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Ἀκολουθῶν τὸν Στίγκιζον, ὃν καὶ ἐμποδίζει παρὰ τὴν θύραν). Μὰ κύριε, εἶναι συμπατριώτης σας ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Βιάζομαι, βιάζομαι.

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Ἐκρηγνόμενος εἰς γέλωτα). Χάχ! ἄχ! ἄ! Αὐτὸς εἶναι!

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ὅθ' ἀπαινεῖτε νὰ διαβάσετε τὴν «Παλιγγενεσίαν» βέβαια, αἱ;

ΒΕΡΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ μᾶλλον νὰ τὴν ξεσχίση! Ἐχει σχίσει δέκα, δεκαπέντε ἀπὸ πρὶν ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Κατερχόμενος καὶ βλέπων αὐτοὺς καταπληκτος). Δηλαδή;... Τί σημαίνειν ὅλ' αὐτὰ;

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Ἐχει γούστο νὰ μᾶς ζητήσετε καὶ λόγον;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ὅχι!.. Μὰ ... σὰς παρακαλῶ.

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Μήπως ἔχετε νὰ μᾶς πωλήσετε τίποτε ἀρχαῖα χρυσᾶ νομίσματα;... Ἀπὸ τὴν συλλογὴν τοῦ Χρυσοβελόνη;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἀποτολμῶν διαμαρτυροῦν αὐθαδῶς). Κύριε!

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ

Οἱ ἄνω, ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ εἶτα ΕΥΛΑΛΙΑ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σπεύδων). Κάτι ἔμαθα. (Τῷ Στίγκιζον). Τί; Σοῦ ζητοῦν συγγνώμην;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἰδιᾶ). ὦ! διάθελε! (Τῷ Βερδελοπούλῳ καὶ Μακρίδῃ). Κύριε, σὰς παρακαλῶ ... (Τῷ Κλωναρᾶ). Ναί! Συγγνώμην ... ὅλα ἐδιορθώθησαν.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄ! ἤμην βέβαιος!.. Ἄλλως τε τὸ λάθος ἦταν τῆς μητρὸς σας καὶ ἐκάματε καλὰ νὰ ζητήσετε συγγνώμην.

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. Πῶς; Συγγνώμην; Συγ-

γνώμην ἀπὸ ἕνα λωποδύτην. Ἐχετε μάλιστα καὶ σεῖς νὰ μᾶς δώσετε λόγον διὰ τὴν διαγωγὴν τῆς συζύγου σας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Λωποδύτην;

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εἰσερχομένη καταπληκτος). Λωποδύτην; Τὸν γαμπρὸν μᾶς λωποδύτην! ὦ!..

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Τῷ Μακρίδῃ Ἰδιᾶ). Μὴ, γιὰ ὄνομα Θεοῦ!

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Τῷ Στίγκιζον. Ἰδιᾶ). Ἐνοια σου, δὲν λέγω τὴν αἰτίαν, μόνον τὸ ἐπίθετον.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Κλωναρᾶ). Ὑβρίζουν τὸν γαμπρὸ σου καὶ στέκεις ἔτσι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ τί θέλεις νὰ κάμω;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μονομαχίαν! Πρέπει νὰ μονομαχήσης!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ δὲν ἔβριζον ἐμέ. (Τῷ Στίγκιζον). Γαμπρέ μου ... σὲ ὕβρισαν ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Μετὰ γεναϊότητος). Τώρα θὰ ἴδω! (Ἐρευνῶν τὸ θυλάκιόν του καὶ ἐξάγων χαρτοφυλάκιον). Ἰδού! (Δίδει τὸ ἐπισκεπτηρίον του).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὴ αἶμα, γιὰ ὄνομα Θεοῦ. (Σπεύδουσα πρὸς αὐτόν). Ἐσύ νὰ μονομαχήσης; (Τὸν ἐραγκαλίζεται).

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ἀφοῦ δὲν μὲ πιστεύετε πῶς εἶμαι ἀθῶος. Ἡ κυρία Μακρίδῃ ἤθελε νὰ διαβάσῃ τὴν Μπέττυ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σὲ πιστεύω, σὲ πιστεύω. (Τῷ Βερδελοπούλῳ καὶ Μακρίδῃ). Κύριοι, θὰ μονομαχήσῃ ὁ κύριος Κλωναρᾶς μὲ σὰς!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Διαμαρτυρούμενος). Μὰ! πῶς γίνεται!.. Δὲν ὕβρισαν ἐμένα ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γίνεται, ξηγίνεται, ἐσύ θὰ μονομαχήσῃς!.. Τί θὰ πῆ!.. Ν' ἀφίσης τὸ παιδί νὰ σκοτωθῇ ... Μὲ τὸν κύριον Κλωναρᾶ θὰ μονομαχήσετε, κύριοι!..

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ, γυναῖκα ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἰδιαίτερος πρὸς τὴν σύζυγόν του). Μὰ ... ἄφησε τοῦλάχιστον νὰ γείνη ἡ ἐκλογὴ!.. Ἐπειτα αὐτὸν ὕβρισαν ... Αὐτὸς πρέπει ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί λές;... Κ' ὕστερα τί θὰ εἰποῦν οἱ γονεῖς του στὴν Δανίαν ... Πῶς βάλαμε νὰ σκοτωθῇ τὸ παιδί;

ΜΑΚΡΙΔΗΣ. (Τῷ Βερδελοπούλῳ). Πᾶμε. (Τῷ Κλωναρᾶ). Μᾶς εἶναι ἀδιάφορον ποῖος θὰ μονομαχήσῃ. Τὸ πρῶν θὰ δεχθῆτε τοὺς μάρτυράς μας. (Ἐξέρχονται διὰ τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ, ΕΥΛΑΛΙΑ καὶ ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἰδιᾶ). Μὰ ... αὐτὸ καταντᾷ ...

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. (Ἐξαγριούμενος αἰφνης). Ὅχι, ἐγὼ θὰ μονομαχήσω. (Σπεύδει πρὸς τὴν ἔξοδον).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μάλιστα ... βέβαια ... Μπράβο, γαμπρέ μου ... (Ἰδιᾶ). Τοῦλάχιστον νὰ γίνω ὑπουργός!

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Σπεύδουσα πρὸς τὸν Στίγκιζον). Ὅχι! ὄχι, σύ ... Καὶ ὕστερα ἡ Μπέττυ;

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Ἄ ναί! ἡ Μπέττυ ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ τὴν κάμῃς χήρα πρὶν τὴν πάρη! (Τῷ Κλωναρᾶ). Μὰ δὲν ἔχεις μέσα σου σπλάγχχνα; Μὰ δὲν συλλογιζέσαι τὸ παιδί σου; Μὰ εἶσαι ἀπὸ αἰδερὸ;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Κλωναρᾶ). Νὰ ἀφίσης τὸ παιδί σου νὰ πάῃ νὰ τὸ σουβλίση ἐκεῖνος ὁ γυῖος τῆς Μακρίδαινας! (Τῷ Στίγκιζον). Πές του καὶ σύ τίποτα.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Μὰ ζεῦρετε ἡ θέσεις μου ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Κλωναρᾶ). Ἐσύ πρέπει νὰ μονομαχήσης. Ἐσύ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Παραπειθόμενος καὶ ἠρωϊκῶς). Ὅθ' ... ὅθ' ἠμονομαχήσω!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Οἱ ἄνω, ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ καὶ εἶτα ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Εἰσερχόμενος ἀνήσυχος). Βρὲ ἀδελφέ! Μέσα γίνεται μιὰ φασαρία ... Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι ἄνω κάτω!.. Τι μονομαχίαις εἶν' αὐταῖς;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Λάμπρο ... Τὰ πιστόλια σου. Μονομαχῶ ... Ὑβρισαν τὸν γαμπρὸ μας ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἀκούς, Λάμπρο ... Τὸν εἶπε λωποδύτην ὁ γυῖος τῆς Μακρίδαινας.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ναί! τὰ ἔμαθα ... Ἐγένετο φασαρία μεγάλη ... ὅλος ὁ κόσμος φεύγει. Ἡ Μπέττυ λιπεθύμησε μέσα ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λιπεθύμησε! Γαμπρέ μου, λιπεθύμησεν ἡ Μπέττυ.

ΣΤΙΓΚΙΕΟΝ. Λιπεθύμησε!.. (Τραγικῶς). Καὶ μὲ κρατεῖτε ἀκόμη ἐδῶ!.. (Ἐρῶ ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ βάθους. Ἰδιᾶ). Βεβαίως ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκεῖνος ποῦ θὰ τὴν ξελιπεθυμήσῃ ἀπόψε ... Ἀλλὰ σὺτε καὶ αὔριον!..

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐρῶ ἐθιμάτιζε κατὰ μῆκος τῆς σκηνῆς ἴσταται αἰφνης). Ἐπὶ τέλους, τὸ καθήκον τοῦ πατρὸς εἶναι νὰ υπερασπίξῃ τὸ προσβαλλόμενον τέκνον του. Ὅθ' ... (Μετ' ἀποφάσεως). Ὅθ' τὸν φρονέσω τὸν γυῖο τῆς Μακρίδαινας! Εὐλαλία, ἔλα φίλησέ με ... (Ἡ Εὐλαλία τὸν ἀσπάζεται). Καὶ τῶρα, πηγαίνετε ἐξω ... Ἐχω ἀνάγκην νὰ μείνω μόνος ... (Ἰδιᾶ) διὰ νὰ κάμω τὴν διαθήκην μου! (Τῷ Βαρδουκλῆ). Λάμπρο, νὰ μοῦ στείλῃς τὰ πιστόλια σου καὶ τὰ σπαθιά σου!..

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Εἰσερχόμενος διὰ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας). Δέκα ἐπτὰ πασιέντζαις ἔρριξν νὰ ἴδῳ ἂν θὰ πετύχῃς βουλευτής, καὶ ὅλω πρῶτος βουλευτής!..

(Ὁ Βαρδουκλῆς σταυρῶναι τὰς χεῖράς του καὶ κινεῖ μετὰ οἴκτου τὴν κεφαλὴν του).

Πιπτε ἡ αὐλαία.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΙΤΗ

['Ο αὐτός τῆς δευτέρας πράξεως διχοσμος].

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ μόνος, εἶτα ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (ὀμιλῶν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ βάθους πρὸς τὰ ἔξω). Μάλιστα... μάλιστα... μείνατε ἤσυχοι. Εἰς τὰς ἑνδεκά θά εἶμαι ἐκεῖ... Ναί, εἰς τὸν Ρέντη. Τί;.. Θάρρος;.. 'Α! ᾄ! Δὲν μ' ἐγνωρίσατε καλά... 'Ὅσο γιὰ θάρρος. (Ἰδίᾳ. Ἐπιστροφόμενος πρὸς τὰ ἐντός). Θαρρῶ πῶς τρέμω!.. (Πρὸς τὰ ἔξω). Σὲ τέτοιαις ὑποθέσεσι... Affaires d'honneur. Ἐννοεῖται... Merci, merci... Au revoir! καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐκδούλευσιν! (Κατερχόμενος). Βρὲ ἀδελφέ... αἰσθάνομαι ἓνα θάρρος... πῶς μπορῶ νὰ σκοτώσω δέκα στήν ἀράδα... ὄχι ἓναν... Πῶς ἐγίνα ἔτσι αἰφνιδίως ἄνθρωπος τῶν ὀπλων δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω!.. Ἡ περίστασις φαίνεται!.. (Προσποιεῖται κινήσει ξιφασκίας ὡς χειριζόμενος σπάθη ἢ ξίφος). Μία, δύο, πρώτη... δευτέρα... Δεκάτη... Εἰκοστή... Πάρτον κάτω, τὸν φιλαράκο... Τὸν γυῖο τῆς Μακρίδαινας! Αὐτὸ θά 'πῆ νὰ ξέρης ἀπὸ ὄπλα. (Μετὰ σκέψιν). Θαρρῶ πῶς θά γίνω ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ θ' ἀφήσω τὰ οικονομικά... (Μετὰ μικρόν). Μὰ ἀγάλι ἀγάλι, Κυριάκο, καὶ 'δὼ δὲν εἶναι ἀστεῖα! 'Ὁ γυῖος τῆς Μακρίδαινας ἔστειλε πρῶι πρῶι τοὺς μάρτυράς του καὶ ἠναγκάσθηκα καὶ ἐγὼ καὶ διώρισα τοὺς 'λικούς μου... 'Αλλὰ καθὼς πᾶν τὰ πράγματα, αὐτοὶ κατ' ὄνομα μόνον εἶνε μάρτυρες, ὁ ἀληθὴς μάρτυς... εἶμαι 'γὼ... Τὶ βάσανο Θεέ μου!.. Νὰ ζυπνῆς ἢ μᾶλλον νὰ μὴ κοιμάσαι διόλου, καὶ νὰ βροῖσκη; πρῶι πρῶι δύο μάρτυρας. — Καλημέρα σας. — Τὶ ἀγαπάτε; — Μᾶς, ἔστειλε ὁ κύριος τάδε. Μονομαχία. Τὶ βία πῶς ἔχουν μερικὸι ἄνθρωποι νὰ σκοτωθῶνε. Κ' ἐσυμφωνήσαμε λοιπὸν τὸ σπαθί, στὸν 'Αἰ-Γιάννη τὸν Ρέντη. 'Ας εἶναι, ἐλπίζω καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ 'Αἰ-Γιάννη νὰ τὴν γλυτώσω... (Μετὰ τινα σκέψιν). Ἐπὶ τέλους σὰν ἄνθρωπος comme il faut πρέπει νὰ τὸ κάνω καὶ αὐτό. 'Αλλὰ ἔχομε καὶ ἄλλα καθήκοντα. Ἐδιάβαζα ἐκεῖνο τὸ μυθιστόρημα... (Ἐρευρῶ). 'Α! νάτο! Εἶναι ἓνας βαρῶνος πῶς μονομαχεῖ καὶ ἠκολούθησα πιστῶς ὅ,τι ἔκανε καὶ 'κεῖνος. Αὐτοὶ ξέρουν καλλίτερα ἀπὸ μᾶς... Λοιπὸν. (Ἀναγιγνώσκει). «'Ὁ βαρῶνος δὲ Κουέλ ἔλαβε τὸν κάλαμον καὶ ἔγραψε τὴν διαθήκην του». Τὸ ἴδιο ἔκαμα καὶ 'γὼ! τὴν ἔγραψα... νὰ τὴν... Κλη-

ρονόμοι μου θὰ εἶναι ἡ κόρη μου, ὁ γαμπρός μου καὶ ἡ γυναῖκά μου... Ἐπειτα ἀφήνω καὶ τὸ εὐχαριστήριόν μου εἰς τὸν λαὸν τῶν 'Αθηνῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν... διότι βεβαίως θὰ μὲ ἐκλέξουν... Κατόπιν... Κατόπιν ἄς ἰδοῦμε τὸ βιβλίον τί λέγει. (Ἀναγιγνώσκει). «Διπλώσα. καὶ σφραγίσας τὴν διαθήκην του ὁ βαρῶνος ἔλαβεν ἀπὸ τινος πανοπλίας δύο ξίφη». (Ἀνεγείρων τοὺς ὀφθαλμούς καὶ παρατηρήσας). Ἐδῶ ξίφη καὶ πανοπλίαις δὲν ἔχομε... Ἐχομε ὅμως ἐν ἄλλο πράγμα ἃ κάνομε... Νὰ στείλωμε ἓνα γράμμα στὸν διευθυντὴ τῆς 'Αστυνομίας... Αὐτὸ δὲν τὸ λέγει τὸ βιβλίον... οὔτε τὸ ἔκαμεν ὁ βαρῶνος... μὰ δὲν πειράζει. Αὐτὰ 'μπορεῖ νὰ συμβαίνουν εἰς Παρισίους... ἐδῶ ὁ τόπος μας δὲν τὰ σηκώνει αὐτά... Μὰ γιὰ στάσου... 'Ακούω βήματα!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Ἐξώθεν). Καλά, καλά, πηγαίνω μόνος μου. (Ἐισερχόμενος διὰ τοῦ βάθους). Καλημέρα σας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλημέρα, κύρ Μιχαλάκη!..

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Κᾶτι... γράφετε... Καμμιά προκήρυξι; πρὸς τὸν λαὸν βεβαίως...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ναί! σκέπτομαι νὰ γράψω τὸ πρόγραμμά μου...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. 'Α! ὠραία!.. Bravo!.. Ἐγὼ ἦλθα, πῶς λέτε, γιὰ τὰ ἐκλογικὰ εἶδη... Νὰ πληρώσωμε τὴν κάλπη... νά...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Α! ᾄ! Κατάλαβα... Νὰ σὲ χερῶ ὅμως, κύρ Μιχαλάκη... Πειὸ ὕστερα... Γιατί τώρα μου ἦλθε τρομερὰ ἐμπνευσις καὶ ἤθελα νὰ γράψω... Ἐγὼ ὕψος 'στὰς ἰδέας! (Ἰδίᾳ). Πρῶτα 'στὸν ἀστυνόμο καὶ ὕστερα τὴν ἐκλογὴ.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Καλά, ἔρχομαι πειὸ ὕστερα, δὲν πειράζει. (Ἐξερχόμενος). Ξέρετε ὅμως ἡ ἐκλογὴ πάει λαμπρά... Πρὸς χάριν τοῦ γαμπροῦ σας θὰ σὰς ὑποστηρίξουν καὶ ὅλοι οἱ Δυτικεῖ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί λές, ἀδελφέ! 'Α! μὰ τότε, μὲ τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς Νοτίου πλευρᾶς, τὸν Βόρειον εἰρηνοδίκην καὶ τοὺς Δυτικεῖς δὲν μὲ μένει πειὰ παρά... ἢ 'Ανατολή!... 'Α! Μπράβο... μπράβο!... κύρ Μιχαλάκη!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Δουλὸς σας! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀνατενάζων). Καὶ ὕστερα μὲ τέτοια πλειονοψηφίαν, νὰ πάω νὰ μὲ σκοτώσουν!... 'Αμ δέ!... Τὸ γράμμα εἰς ἐνέργειαν... (Γράφει). «Κύριε 'Αστυνόμε... Εἰς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, τῶν ἔχόντων τὰς περισστέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας, πρόκειται σήμερον τὴν ἑνδεκάτην...»

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Διὰ τοῦ βάθους ἐσπευσμένως καὶ ἐν ἀκρατῆτῳ ἐνθουσιασμῷ). Ζήτω!... Ζήτω!... Τὰ συχαρίκια μου!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἐγειρόμενος). Τ' εἶ-

ναι βρέ; Τὶ φωνάζεις ἔτσι... Ὁ ζυπνήσης τὸ παιδί...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Πλησιάζων μὲ τὸ ἦμισον τοῦ θάρρους καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ). Τὰ συχαρίκια μου!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί λές, βρέ; ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Χθὲς τὸ βράδυ πῶς ἔφυγε ἀπὸ 'δῶ ἡ Μακρίδαινα 'πῆγε σπιτί της...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Κι' αὐτὸ ἤρθες νὰ μὲ πῆς;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Σταθῆτε νὰ ἰδῆτε... Πῆγε σπιτί της καταρροικισμένη... μὲ τὰ νεῦρά της... Ἀρχίησε νὰ τὰ βάζει μὲ τοὺς δούλους της... Ἐβρίζε τὸν ἓνα, ἔβριζε τὸν ἄλλον...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ γιὰ νὰ σοῦ 'πῶ, γιὰ δημόσιον κατήγορον μ' ἐπέρασες ἐμένα;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μὰ σταθῆτε νὰ ἰδῆτε... Ὅταν πῶς λέτε, ἀπάνω στὸν θυμὸ της, ἀρχίζει καὶ τὸν λαμαριέρη της... Αὐτὸς ὅμως δὲν τὸ παραδέχθηκε... θυμῶνει... δίνει τὴν παραιτησίαν του κι' ἀπὸ 'δῶ πᾶν οἱ ἄλλοι!... Καταλάβετε;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐκατάλαβα πῶς ἐτρέλλάθηκες!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Καλέ, κύριε βουλευτά, τώρα εἶναι μὲ μᾶς!... Ὁ ψήφισμα μονοκοῦκε γιὰ πείσμα τῆς κυρᾶς του!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλήθεια!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἀμέ!... Κυττάζετε μόνο μὴ ξεχάσετε τὴν θέσιν πῶς μοῦ εἶπατε... Ταμίας στὸ Πανεπιστήμιον ἢ Διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, ἐὰν δὲν μὲ σκοτώσουν!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Νὰ σας σκοτώσουν!... Χριστὸς καὶ Παναγία!... Καλὲ τί λέτε!... Ὅλοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι μαζί σας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Πιθανόν! Ἀλλὰ σήμερον μονομαχῶ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μονομαχεῖτε! Καλὲ ἄνθρωπος τῆς ἡλικίας σας... Δὲν εἶναι πράγματα αὐτά... Καὶ μάλιστα παραμοναῖς τῶν ἐκλογῶν...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Δίκαιο ἔχεις, καυμένε Παντελῆ, μὰ δὲν 'μπορεῖ νὰ γίνῃ κι' ἄλλοιῶς...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Καλὲ δὲν συλλογίζεσθε τὴν γυναῖκά σας, τὴν κόρη σας, τὸν γαμπρό σας... τὴν πατρίδα!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄχ! Αὐτὴν καὶ μόνο συλλογίζομαι, καυμένε Παντελῆ! Εἶναι φοβερὸν νὰ τῆς μένουν τόσο ὀλίγοι ἄνδρες τῆς προκοπῆς, κι' αὐτοὶ νὰ σκοτώνονται εἰς μονομαχίας!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Καλὰ πῶς τὸ λέτε!.. Τὸ ταμειὸν τοῦ Πανεπιστημίου χρειάζεται ἄνθρωπον τῆς προκοπῆς!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄμ! τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Βλέπετε;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ τί νὰ κάνω;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Τί νὰ κάνετε; Νὰ μὴ μονομαχήσετε.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ δὲν θὰ μὲ ἐκλάβουν ὡς δεῖλον; (Ἀκολουθεῖ).

13. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ
ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Δειλόν! Παιός τὸ λέει! Δειλὸς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ πάει καὶ σκοτώ- νεται, ἐνῶ τὸν χρειάζεται ἡ πατρίς... (Ἐν κωμικῇ σοβαρότητι). Ἄ! εἶναι κα- κούργημα, κύριε βουλευτά, νὰ ἀφήσετε τὴν πατρίδα ὄρφανήν!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τὸ βλέπω κ' ἐγώ, καυ- μένε Πάντελῃ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὡστε λοιπόν;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀποφασιστικῶς). Δὲν μονομαχῶ!.. Τελείωσε!.. Θὰ τὸ πῶ καὶ τῆς γυναῖκάς μου, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἰπῇ κι' αὐτή!..

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὅ,τι κι' ἂν πῇ, δὲν πρέπει νὰ μονομαχήσετε.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλά, καλά... Πή- γαινε τώρα νὰ μοῦ φέρῃς ἕνα καφέ, καὶ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον φρόντιζε καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴν...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἐξερχόμενος καὶ ἰδιῶς). Δὲν τὸν ἀφήνω νὰ μονομαχήσῃ, ποῦ ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ!... Πάω νὰ γράψω στὴν ἀστυνομία!...

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ μόνος καὶ εἶτα ΕΥΛΑΛΙΑ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐχει πολὺ δίκαιον ὁ Πάντελῃς... Δὲν πρέπει νὰ μονομαχή- σω!... Ἐὰν ὁ Κόδρος ἐφρονέθη ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, ἐγὼ πρέπει νὰ ζήσω ὑπὲρ τῆς ἰδιότητός μου!... Καὶ θὰ ζήσω!... Ἀφοῦ γράψω εἰς τὴν ἀστυνομίαν, διὰ κάθε ἐν- δεχόμενον, θὰ τὸ πῶ καὶ τῆς γυναῖκάς μου, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἰπῇ κι' αὐτή!...

Εἰς ἐνέργειαν λοιπόν. (Ἀναγινώσκει ἐπι- τροχάδην ὅσον ἔχει γράψῃ μέχρι τῆς λέ- ξεως «ἐνδεκάτην», εἶτα δὲ γράφει καὶ ἄ- ναγινώσκει συνάμα).

«Κύριε Ἀστυνόμη!»

«Εἰς τῶν υποψηφίων βουλευτῶν, τῶν ἐχόν- »των τὰς περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας,

»πρόκειται σήμερον τὴν ἐνδεκάτην νὰ συν- »αντηθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς εἰς

»Ἄγιον Ἰωάννην τὸν Ρέντην, μετὰ τοῦ »νιού τῆς κυρίας Μακρίδου. Ὡς ἄνθρωπος

»χριστιανὸς καὶ εὐσπλαγχνὸς, δὲν πρέπει νὰ »ἀφήσετε νὰ γίνῃ ἡ ἀνθρωποθυσία αὐτή,

»καθόσον εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ χήρα Μα- »κρίδου θ' ἀναγκασθῇ νὰ πενθηγορήσῃ

»καὶ πάλιν διὰ τὸν υἱὸν τῆς, γνωστῆς »ουσῆς τῆς ἀνδρείας τοῦ κ. Κλωνάρῃ, τοῦ

»ἀντιπάλου του». Περιφροῦμαι!... Ἐξαι- »σια!... Τώρα χρειάζεται καὶ μία ὑπογρα- »φή... (Σκέπτεται). Τί νὰ βάλω... τί νὰ

βάλω... Ἄ!... «Μία ἀδελφὴ τοῦ Ἐ- »λέους»... Καὶ τώρα πρέπει νὰ τὸ στείλω ὅσον τὸ δυνατόν γλιγγρωτέρω. (Τὸ δι- »πλώνει καὶ ἐπιγράφει τὸν φάκελλον).

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἐισερχόμενη ἐκ τῆς πρὸς

τ' ἀριστερὰ θύρας). Ἐξύπνησες;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅχι!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὡς ἔχει!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Νά! ἔχει πῶς θές νὰ στὸ πῶ... Γιὰ νὰ ξυπνήσω πρέπει νὰ κοιμηθῶ, κ' ἐγὼ δὲν κοιμήθηκα καθόλου!..

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ τὸ θάρρος σου πῶς εἶναι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἡρωϊκόν!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Εὐγέ σου!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλλὰ ξέρεις;... Δὲν μονομαχῶ!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἐκπληκτος). Γιατί;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μετὰ πολὺωρον καὶ ὠ- ριμον σκέψιν, ἀπεράνθην πῶς καλλίτερα εἶναι νὰ γίνω ὑπουργὸς παρά νὰ με σκο- τώσουν!... Τί λές καὶ σύ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν σοῦ λέω!... Μὰ ν' ἀφήσῃς πάλιν τὸ παιδί νὰ μονομαχήσῃ δὲν εἶναι σωστό!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μ' ἀφοῦ αὐτὸν ἐβρι- σαν;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μ' ἂν τὸν σκοτώσουν;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μ' ἂν σκοτώσουν ἐ- μένα;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σ' εἶσαι δικός μας ἄν- θρωπος... δὲν πειράζει!... Τί θὰ εἰπῇ ὁ- μως ὁ κόσμος ἂν ἀφήσῃς νὰ σκοτώσουν ξένον ἄνθρωπον καὶ μάλιστα Δανόν!.. Θὰ δυσχεραστῇ κι' ὁ βασιλεὺς!... Θὰ λι- γοστεψῇ ἕνας ὑπῆκοος τῆς Δανίας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ, βρέ γυναῖκα, ἔμο- ρῶ ἐγὼ σὲ τέτοια ἡλικία νὰ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν γίνεται!... Θὰ μο- νομαχήσῃς!... Ὑστερα εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ νὰ μὴ σκοτωθῇς!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἐνδεχόμενον... Ἀλ- λά τὸ βέβαιον ποῖο εἶναι;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐλα τώρα μὴν εἶσαι παιδί!... Φανοῦ ἦρας!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀναστενάζων). Ὡστε πρέπει ἐξ ἀπαντός νὰ μονομαχήσω;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Χωρὶς ἄλλο!... Ἐτακτο- ποίησες τὰ χαρτιά σου;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅλα εἶναι ἐν τάξει.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Κύτταξε νὰ κληρωσθῆ- σῃς καὶ τίποτα σὲ κάνενα κατάστημα... γιὰ νὰ κάνωμε σιγούρα...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Βρέ γυναῖκα, δὲν κυτ- τῆς ποῦ χάνομαι, μόνο ψύλλους στ' ἄχι- ρα γυρεύεις;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί ἔκαμε λέει; Ἄν δὲν ἀφήσῃς κληροδοτήμα, δὲν κάνεις βῆμα ἀπὸ ὄω!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄμ! αὐτὸ κ' ἐγὼ θέ- λω! Λοιπὸν δὲν ἀφήνω.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θ' ἀφήσῃς!... Καὶ μά- λιστα εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν πρὸς συντή- ρησιν μιᾶς κλίνης εἰς μνήμην σου!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Βρέ γυναῖκα!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐλα μὴ φωνάζῃς καὶ κοιμάται τὸ παιδί!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ ξέρεις ποῦ ἀρχίζω νὰ μὴν ἔχω καμμιὰ ὑπόληψιν σὲ δ' αὐτο;

... Ἀκούς ἐκεῖ νὰ πρόκειται νὰ μονομα- χήσω καὶ μάλιστα γιὰ λογαριασμόν του, κι' αὐτὸ νὰ κοιμάται!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τὸ καυμένο!... Ὑστερα ἀπὸ τὴν προσβολὴν ποῦ τοῦ κάμανε...

Ἄν ἦτανε ἄλλος στὴ θέσιν του, θάδινε πέντε μουντζες στὴν Ἑλλάδα σου καὶ θ' ἀφεύγε!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἀλλ' αὐτὸς ἐπροτίμη- σε νὰ κοιμηθῇ!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αὐτὸ φανερώνει τὴν ἀθωό- τητα του... Ὁ καυμένος, οὔτε βήχει πειά!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Φαίνεται πῶς τοῦ τὸν κόψανε τὸν βῆχα!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ν' ἀφήσῃς τὰ καλαμ- πούρια...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Χρειάζονται κι' αὐτὰ γιὰ τὸ βῆμα τῆς βουλῆς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ νὰ σηκωθῆς νὰ πᾶς στὸν συμβολαιογράφον γιὰ τὸ κληροδοτή- μα!... Ἐτσι θὰ σάαση καὶ ἡ Μακρίδαινα!..

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὡστε ἀπεφασίσθη, θὰ μονομαχήσω; αἰ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Βεβαίωτατα!...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἐισερχόμενος διὰ τοῦ βάθους). Καλημέρα σας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλῶς τονε! Ἐέρεις, Λάμπρο, ὁ δούλος τῆς Μακρίδαινας εἶναι τώρα μὲ μᾶς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄ! ἦρθες; Ἐφερεις τὰ πιστόλια;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τὸ ἴδιο τροπάρι, βλέπω, κρατεῖτε ἀκόμα!... Δὲν ἔντρεπε- σθε, λέω γὼ!... (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Ἐσύ, κυρά, τοῦλάχιστον δὲν τοῦ μιλῆς νὰ κά- θεται στ' αὐχά του καὶ νὰ λείψουν ἡ μο- νομαχίαις...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ λείψουν ἡ μονομα- χίαις!;... Ὁραῖα τὸν συμβουλευεῖς!... Μπράβο σου!... Νὰ προσβάλλουν τὸν γαμπρό του... ξένον ἄνθρωπον, καὶ νὰ μὴ μονομαχήσῃ, αἰ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Σάν δὲν ἔντρεπσαι καὶ λίγο!... Ἄν θέλῃς κείνος ποῦ προσε- βλήθη, ἄς πάη νὰ βγάλῃ τὰ μάτια του!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῇ συζύγῳ του). Τὰ βλέπεις;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἀκούς ἐκεῖ πράγ- ματα!... Ποῦ ἀκούστηκε, σὲ παρακαλῶ, νὰ ὑβρίζουν ἄνθρωπο καὶ ν' ἀποφεύγῃ νὰ μονομαχήσῃ; αἰ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αὐτὸς ἀποφεύγει; Ἐπρε- πε νὰ τὸν ἐβλεπες πῶς ἀγρίεψε!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τότε πῶς δὲν ἐδέχθη τὴν μονομαχίαν;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν τὴν ἐδέχθη; Παιός τὸ εἶπε; Καλὲ αὐτὸς ἐτρόμαξε νὰ πεισθῇ νὰ μονομαχήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κυριάκος, καὶ σύ κάθῃσαι καὶ μοῦ λές!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Κολοκύθια!... Θαρ- ρῶ πῶς τὸ ἦρα πολὺ ἄσχημα καὶ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σιγώτερα, γιατί κοιμάται.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καὶ τί μὲ μέλλει μένα!... Καλλίτερα ν' ἀκούσῃ τί φρο- νῶ περὶ αὐτοῦ... Γιατί νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια... Δὲν μοῦ πολυαρέσει...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὲ σῶπα, μὴν ἀκούσῃ τίποτα!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Υπερευτυχώς). Σιγαλότερα, καυμένη Λάμπρο... Κάνε μου τήν χάρι...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ξέρετε πού εκαταντήσατε γελοίοι, ναι ή όχι;!... (Τῷ Κλωναράῳ). Ξέρεις τοῦ λόγου σου, κύρ Κλωναρά, πῶς ὁ κόσμος λείει...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Οὐ καυμένη καὶ σύ, τὸν κόσμο κάθισαι κι' ἀκούς! ὁ κόσμος εἶναι ἡλίθιος!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Πῶς ἀφήνεις τὴν γυναῖκά σου νὰ σὲ σέρνῃ ἀπὸ τὴν μύτη...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γιὰ νὰ σοῦ πῶ!... Δὲν σὲ βάλουμε ἐξεταστή, οὔτε τὴν ἀφροντιά σου, οὔτε τὸν κόσμο!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Δὲν ξέρω τί μὲ βάλατε ἐμένα, ἀλλὰ ξέρω πῶς δὲν εἰσθε καλά...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ μὰς κάνῃς τὴ χάρι νὰ μὰς ἀφήσῃς ἡσυχούς.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἐγὼ σὰς ἀφήνω ἡσυχούς... ἀλλὰ δὲν θ' ἀφήσω κι' ἕναν μπαγαπόντη νὰ μὰς κοροϊδεύῃ ὄλους!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ μοῦ κάνῃς τὴ χάρι νὰ κυττάς τὴ δουλειά σου!... Ὅριστε μας!... Καλὰ πού δὲν ἄκουσε τίποτα καὶ ὁ Ἄνρι!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ὡστε δὲν ἐννοεῖτε νὰ πάρετε ἀπὸ λόγια... Καλὰ λοιπόν, κι' ἐγὼ τὸ σχέδιόν μου εἰς ἐνέργειαν. (Φεύγει διὰ τοῦ βάθους χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ καν).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ καὶ ΕΥΛΑΛΙΑ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Βλέπεις τί μοῦ κάνεις;... Τώρα καθὼς ἐθύμωσε κι' αὐτός, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ψηφίσῃ! Οὔτε μὰς χαιρέτησε καν!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ξέρεις πού μ' ἐσκότησε, καὶ σύ μὲ τὴν ἐκλογὴ σου, ἢ όχι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ πῶς λοιπόν θέλεις νὰ γίνω ὑπουργός;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μείνε ἡσυχός... Θὰ γίνῃ ὁ γαμπρός μας κι' εἶναι τὸ ἴδιο... Ὑστερα φρόντισε νὰ μὴ σκοτωθῆς, νὰ γίνῃς καὶ σύ!... Ἐλα ετοιμάσου νὰ πας γιὰ τὸ κληροδότημα...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὡστε ἐπιμένεις νὰ μονομαχήσω;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Βεβαίως!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἀποταμίωθ). Μὰ δὲν ἀκούς πού ὁ κόσμος...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ὁ κόσμος εἶναι ἡλίθιος... Τὸ εἶπες ἐσὺ ὁ ἴδιος.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ζητῶν ἀγκυρὰν σωτηρίας). Μὰ ἀφοῦ δὲν ἔφερε τὰ πιστόλια ὁ Βαρδουκλῆς;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Νὰ φροντίσῃς νὰ πάρῃς!...

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Οἱ ἄνω, ΦΛΩΡΑ καὶ εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΦΛΩΡΑ. (Εἰσέρχεται ἀσθμαίνουσα). Κυρία!... Κυρία!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σιγώτερα, ζῶον, καὶ κοιμάται! (Δεικνύει τὴν θύραν τοῦ Στίγκη-ξορ).

ΦΛΩΡΑ. Δὲν ξέρετε... (μὲ μισὴν φωνήν). Ὁ καμαριέρης τῆς Μακρινδαινας ἔφυγε.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αἶ, καὶ ὕστερα!

ΦΛΩΡΑ. Ἦρθε κάτω καὶ μὰς εἶπε πῶς ὁ Βερδελόπουλος ἐχώρησε τὴν Ρίτα, γιατί τᾶχατες ἢ μητέρα τῆς γύρευε τὸν κ. Στίγκηξον...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Εὐχαριστηθεῖσα). Ἄ! καλά νὰ πάθῃ!... Πόσον εὐχαριστήθηκα!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σὰς εἶπε τίποτε ὁ καμαριέρης αὐτός γιὰ τὴν ἐκλογὴ;

ΦΛΩΡΑ. Δὲν ξέρω... Κάτι ἔλεγε τοῦ Παντελῆ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Κάτω εἶναι τώρα;

ΦΛΩΡΑ. Κάτω.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Οἰοτι ὁμιλῶν ἴδια). Τί λές, ἂν ἐπήγαινα κάτω νὰ τοῦ ἀναπτύξω τὸ πρόγραμμά μου;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐτοιμάσες τὸ γάλα τοῦ Ἄνρι;

ΦΛΩΡΑ. Ἐτοιμο εἶναι, κυρία, μὰ δὲν ξύπνησεν ἀκόμη.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Περίεργον! Πῶς ἄργησε σήμερα!... Ἐν τούτοις, πὲς τῆς Μπέττης νὰ εἰσπραχθῇ γιατί ὅπου κι' ἂν εἶναι θὰ ξυπνήσῃ!...

ΦΛΩΡΑ. Πολύ καλά. (Ἐνῶ ἐξέρχεται διὰ τῆς μεσαιας θύρας, εἰσερχόμενος ὁ Παντελῆς τρέχων, ρίπτεται ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀνατρέπει).

ΦΛΩΡΑ. Στραβούλιακα!... (Ἐέρχεται).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἀνατά). Ἀφέντη!... Ἀφέντη!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί ἐπάθατε βρὲ σήμερα καὶ φονάζετε;... αἶ; Μπὰ σὲ καλὸ σας!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὁ καμαριέρης εἶναι κάτω μὲ τὸν παραμάγερα... ἔφυγε κι' αὐτός... ὕστερα, κυρία, ἦρθε κι' ἡ κυρὰ Λεζή... ἔχει, λέει, νὰ σὰς πῆ πολὺ σπουδαῖα πράγματα...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πῶς! ἔχει καὶ μούτρα νᾶρχεται σπῆτι μου ἀκόμη;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Νὰ τῆς πῶ νὰ φύγῃ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναι.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ὅχι! μὴ γιὰ ὄνομα Θεοῦ. Καὶ ὕστερα ἢ ἄλλαις μυμαῖς! Τί κάναμε!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὰ ἄς εἶνα, ἄς ἔρθῃ νὰ ἰδοῦμε τί μὰς θέλει.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Γιὰ ἄκουσε, Παντελῆ, πὲς τοῦ καμαριέρῃ τῆς Μακρινδαινας νᾶρθῃ στὸ σαλονάκι τὸ μικρό...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν πας, χριστιανέ μου, γιὰ τὸ κληροδότημα, μόνο συλλαλητήρια κάθισαι καὶ μοῦ κάνεις!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ξέρεις ἐσκέφθηκα καλύτερα... Λέω νὰ μὴ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἄγρια) Πῶς;!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἠλιώς). Μὰ δὲν εἶδες πῶς ὁ Βαρδουκλῆς δὲν εἶναι σύμφωνος...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καὶ τί τὸν κάναμε αὐτόν;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἰδια τῷ Κλωναράῳ δεικνύων γράμμα). Σούτ! Ἐννοια σας...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τί! Μήπως γράφεις στὸν διευθυντῆ νὰ μὰς ἐμποδίσῃ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ναι.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ἄ! νὰ σοῦ πῶ... Κύτ-

ταξε καλά... Ἐγὼ δὲν τὰ θέλω αὐτά...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Προσποιούμενος ἀγαθότητα). Καλὲ ἐννοια σας. Εἶναι γιὰ κάποιον κλητήρα... Τοῦ λέω γιὰ τὴ διαδήλωσι πού θὰ κάνουμε...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὴ τύχη καὶ λές ψέμματα! (Ἀδυστηρῶς). Γιατί θὰ τὸ μάθω ἄμα γίνω ὑπουργός, καὶ θὰ σὲ τιμωρήσω... (Ἰδια). Δὲν πιστεύω νὰ μὴ τὸ δώσῃ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λοιπόν; (Κατέρχεται πρὸς τὸν Κλωναρά).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἰδια). Δὲν τὸν εἰξουρα γιὰ τόσῳ γενναῖον. (Μεγάλως). Νὰ πῶ στὸν καμαριέρῃ;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Θὰ γίνῃ... (Τῷ Παντελῆ). Ναι! Μὰ στάσου, νὰ, παρὲ καὶ τοῦτο, (Τοῦ δίδει τὸ γράμμα,) καὶ γρήγορα!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφὴν). Ἄ! Εἶναι γιὰ τὸν διευθυντῆ;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ναι! Τοῦ λέω νὰ μὴ τυχόν καὶ μὰς ταραξῇ κανεὶς τὴν διαδήλωσι.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Βλέπετε τὴν ἴδια σκέψι εἶχαμε. (Ἀνέρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῷ Παντελῆ). Μὴ τύχη καὶ δὲν τὸ δώσῃς... Θὰ τὸ μάθω κι' αὐτό. (Ἰδια.) Τί διάβολο τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο θὰ πάῃ στὰ χέρια του.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Κλωναράῳ). Λοιπόν; (Τῷ Παντελῆ ἐξερχομένῳ). Στεῖλέ μου τὴν κυρὰ Λεζή.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Πάω νὰ δῶ τὸν καμαριέρῃ τῆς Μακρινδαινας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μά...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Θὰ μονομαχήσω, χριστιανή μου, ἀλλ' ἄφησε νὰ κυττάξω καὶ τὴν ἐκλογὴ... (Ἐξέρχεται κατόπιν τοῦ Παντελῆ).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ μόνη, κατόπιν ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θὰ μονομαχήσῃς καὶ θὰ πῆς κι' ἕνα τραγοῦδι... Ὅριστε μας! Νὰ προσβάλλουν τὸν γαμπρό μας, ξένον ἄνθρωπον, καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ σκοτωθῇ ἕνας γτόπιος! Τσ! (Μετὰ περιφρονησεως).

Ἄνθρωποι κι' αὐτοὶ!... Τὸ κάτω-κάτω, δὲν πιστεύω δὰ νὰ πάθῃ καὶ τίποτα ὁ Κυριάκος. Εἶπα στους μάρτυράς του, ἂν μονομαχήσουν μὲ πιστόλι, νὰ μὴ τοὺς βάλλουν σφαίραις. Μὰ πάλι ἂν τύχῃ τίποτε, ἔχω ἕνα σχέδιο μαύρης τουαλέτας, περίφημο!...

Θὰ χαλάσῃ κόσμος!... Ἐχω καιρὸ νὰ βάλλω μαῦρα καὶ τὰ ἐπεθύμησι!... Δὲν θὰ τὰ φορέσω ὅμως καὶ πολὺ... γιατί θὰ γίνῃ ὁ γάμος τῶν παιδιῶν... Ἀλήθεια. Εἶπα γάμο καὶ θυμήθηκα τὴν Μακρινδαίνα... Ἄ! εὐχαριστήθηκα πολὺ πού τοὺς ἔφυγεν ὁ Βερδελόπουλος... Δὲν ἦταν δὰ καὶ σπουδαῖο πρόσωπο... ἀλλὰ ἔτσι... μούθελε κι' ἡ μούρη τῆς νὰ παντρεύῃ τὴν κόρη τῆς!...

Πρ!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Εἰσερχομένη δειλῶς). Πολλὰ τὰ ἔτη σας.

(Ἀκολουθεῖ).

14. Η. Γ. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Α! ΄στερα από τήν βραδυγή σκηνή ή ἀλήθεια είναι πώς δέν ἐπερίμενα ποτέ νά ξανἀλλοης

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ 'Α! κυρία Εὐλαλία... Δέκα ἐπτὰ τώρα χρόνια πού πέθανεν ὁ μακαρίτης ἐγὼ γιά τὸ σπιτικό σας...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γιά τὸ σπιτικό μου, τῶκαμες ρόδο...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καί νομίζετε πὼς φταίω ἐγώ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Αλλά ποιός;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Ο γαμπρός σας... ὁ Δανιμαρκέζος!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σὲ παρκακλῶ νά ὁμιλήσ σωτῆρα διότι κοιμάται καί μὲ πειρὸ ὑπόληψι!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Όπως ὀρίζη... αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὄλη ή αἰτία, γιατί...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὲ τί λές;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ναίσκε, κυρά μου, ναίσκε... ἂν θές μάλιστα νά σὲ πῶ καθαρά... Δέν μού φαίνεται σὼι ἄνθρωπος.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Κατάπληκτος). Πῶς!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Αὐτὸ πού σοῦ λέω!... Αὐτὸς ἔς τὴν χθεσινὸ χορὸ... ἐγλυκοκώταζε τή Ρίτα...

ΕΥΛΑΛΙΑ. ('Εκρήγνυται εἰς διαμαρτυρίαν). Ψέρματα!... Αὐτὴ κ' ή μάνα της τὸν γλυκοκώταζανε. Μοῦ τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Δς εἶνε κ' ἔτσι... 'Ο Βερδελόπουλος μάλιστα τὰ 'κατάλαθε... καί σήμερα πρῶι πρῶι τοῦς ἔστειλε πίσω τήν ἀρραβῶνα.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὰ τοῦς ἔκαμε! Σσσο!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μαθὲς βέβαια! Κ' ἐπειδὴ 'μπορεῖ κ' ἐλλόγου σας... 'Ξέρω γῶ... καμμιὰ φορά... τέλος πάντων... ἄνθρωποι εἶμαστε...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δέν σὲ καταλαβαίνω...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Επειδὴ 'μπορεῖ μαθὲς ἐλλόγου σας... δέν λέω δηλαδῆ... μὰ ὁ κόσμος εἶνε μύλος καί γυρίζει...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ δέν σὲ καταλαβαίνω...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Νά γιά τὸν Βερδελόπουλο ἤθελα νά πῶ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Εἶσαι καλά, χριστιανή μου;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Ποιὸς τὸ ξέρει... 'μπορεῖ νά τὸν χρειαστήτε... ἀχρησάστος νάναι! (κάνει τὸν σταυρὸ της!)

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Άμε σὲ καλὸ νά συγχωρεθῆ ὁ μακαρίτης σου...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μὰ δέκα ἐπτὰ τώρα χρόνια πού πέθανε... πάντα γιά τὸ σπιτικό σας ἐγώ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὰ.. καλὰ... τώρα πειρὰ δέν σὲ χρειάζομαι...

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

Οἱ αὐτοί, ΚΛΩΝΑΡΑΣ, εἶτα ΠΑΝΤΕΛΗΣ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (Εἰσερχόμενος). Τοῦς ἀνέπτυξα μιὰ πολιτικὴ σπουδαία. Καί τὸ ἐξω

τερικὸν ζήτημα καί τὸ οικονομικόν. 'Εξυπνοὶ ἄνθρωποι... 'Εξυπνοὶ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ Κυριάκο! ('Η κυρὰ Λοξή τὸν ἀκούει).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Μὴ προσέχων ἀλλ' ἐξακολουθῶν). 'Εκείνος ὁ καμαριέρης σοῦ εἶναι ἕνας... σπέρτο!.. 'Όλα τὰ καταλάβαινε... 'Άμ' ὁ παραμάγειρος δέν τοῦ φεύγει λέξις... 'Ακόμη καί τήν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου τήν ἔπερνε μὲ τὸ πρῶτο. Τοῦ ἔλεγα πὼς ή Ρωσία ἔχει σκοπὸ ν' ἀπαυτώσῃ, κ' ἐκείνος μού εἶπεν ὅτι πὼς οἱ Ρῶσοι τρῶνε καί τῆς Φώκαις.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μνήσθητί μου Κόρις!

('Η Εὐλαλία τήν ἀκούει ὡσεὶ οἰκτείρουσα)

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καί νάναι παραμάγειρος! 'Αδικεῖται τὸ παιδί!..

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ Κυριάκο, θ' ἀποφρασίσης ἐπὶ τέλους ν' ἀφήτης τῆς φιλοσοφίας καί νά πῆς...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Βρὲ ἀδελφέ, δέν εἶναι ἐκεῖ ὁ συμβολαιογράφος... Πῶς θές νά γίνη τὸ κληροδότημα;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δέν πειράζει, πήγαινε καί χωρὶς τὸ κληροδότημα...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καί νά ἴδῃς πού θαρρῶ πὼς καί ὁ ἀντικρινὸς σεῖξης θ' ἔρθῃ μὲ τὸ τὸ μέρος μας... Καθὼς μού ἔλεγεν ὁ Παντελής...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ ἐπὶ τέλους εἶναι καί ντροπή. Πρέπει νά πῆς... Θὰ σὲ περιμένουν οἱ μάρτυρές σου...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Θὰ πάω, χριστιανή μου!.. 'Έχουμε καιρὸ ὡς τὰς ἑνδεκά... (Τῆ κυρὰ-Λοξῆ). Γιά 'πὲς μου κυρὰ-Λοξή...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Διὰ τοῦ βάνου εἰσερχόμενος Τῷ Κλωναρᾷ). Αἴ! εἶδατε! Δέν σὰς τῶλεγα γῶ!.. Τώρα πού 'ρχόμουνα ἀπ' ἐξῶ ἄκουσα τὸν ἀντικρινὸ μας σεῖξῃ νά φωνάζῃ: Ζήτω τοῦ Κλωναρᾷ, ζήτω!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ναί; ('Ιδίᾳ). 'Εδῶκες τὸ γράμμα;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μάλιστα.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. ('Ιδίᾳ). 'Ω! Τώρα 'μπορῶ νά πηγαινω. (Τῆ Εὐλαλίᾳ). Γίγινε, Εὐλαλία μου, ὄγινε καί μὴ μὲ λησμόνει. (Τῷ Παντελῆ). Τὸ ἀμάξι γλήγωρα.

('Ο Παντελῆς ἐξέρχεται).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Στὸ καλὸ.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Τί! γιά ταξίδι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Εγὼ ὄχι... ἄλλον θὰ στείλω.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καί ποιόν; νάχωμε καλὸ ρώτημα;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τὸ γιστὸ τῆς Μακρίδαινας!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καί γιά πού;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Στὸν ἀγύριστο! Θὰ τὸν σκοτώσω! ('Εξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ, ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ, εἶτα ΜΠΕΤΤΥ.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. ('Εντρομος). Νά τὸν σκοτώσῃ! Χριστὸς καί Παναγία! Σῶσον, κύριε, τοῦς εὐσεβεῖς!!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ναί βέβαια... Θὰ μονομα-

χήσουν γιατί χθὲς τὸ βράδυ ἐπρόσβαλε τὸν γαμπρὸ μας...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Τὸν Δανιμαρκέζο;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί θὰ πῆ Δανιμαρκέζο; Τὸν γαμπρὸ μας τὸν 'Ανρί...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Μὰ τότε πρέπει νά μονομαχήσῃ μὲ ὄλον τὸν κόσμον... 'Όλος ὁ κόσμος ἐξῶ λέγει ἕνα σωρὸ λόγια γιά τὸν γαμπρὸν σας... 'Ξέρω κ' ἐγὼ ή καθμένη...

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Όλος ὁ κόσμος... Τὸν ἔερωμε δὰ τὸν κόσμο... 'Αν τὸν εἶχανε αὐτὸ γαμπρὸ... θάτανε ἅγιος... Τώρα...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Ξέρω κ' ἐγὼ ή ἄμοιρη μαθὲς... Δεκαεπτὰ χρόνια τώρα πού πέθανεν ὁ μακαρίτης... 'Εγὼ πάλι καί γιά τὴν Βερδελόπουλο νά μού πῆτε... εἴμ' ἔτοιμη...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σῶπα σὲ θεὸ σου, κυρὰ-Λοξή, γιατί... καί σὺ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Εγὼ τί φταίω ή κακομοῖρα... Μοῦπατε νά σὰς κάνω τῆς προξενιαῖς... τῆς ἕκανα... Ποῦ εἴξευρα... 'Επειτα γιά νά ὀῆτε τήν ἀγάπη πῶχω σὲ σπιτικό σας καί τὸν Βερδελόπουλο ἀκόμα ἂν ποτέ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θὰ πάψῃς πειρὰ μ' αὐτὸν τὸν Ψωροβερδολόπουλόν σου νά μὲ σκοτίζῃς!..

ΜΠΕΤΤΥ. (Διὰ τῆς δεξιᾶς θύρας). Καλὴ 'μέρα, μαμά!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλὴ μέρα, παιδί μου...

ΜΠΕΤΤΥ. 'Ο 'Ανρί ἐξῶπνησε; 'Α! ή κυρὰ-Λοξή.

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Όχι ἀκόμη...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Τὸ χρυσὸ μου. (Τῆ Εὐλαλίᾳ). 'Εγὼ γιά λόγου της...

ΜΠΕΤΤΥ. Πάω μέσα... Νά τελειώσω τήν εἰκόνα του...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΕΥΛΑΛΙΑ, ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. 'Όχι ἄλλο τίποτα... Μόνο λυποῦμαι τήν Μπέττυ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θὰ κάνῃς καλὰ νά μὴ τήν λυπάται!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Διὰ τοῦ βάνου ἐσπευσμένως). Κύριε Κλωναρᾷ... Κύριε... 'Α! Pardon... Ποῦ εἶναι;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί τρέχει;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μὲ χιλιαῖς δραχμαῖς τὸν ἀγοράζομε...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ποιόν;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. 'Ο συντάκτης τῆς Πεταλούδας γράφει ἐναντίον μας, μὲ χιλιαῖς δραχμαῖς τὸν ἀγοράζομε...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. ('Ιδίᾳ). Τί ἀκριβεία;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μάλιστα λέγει πὼς ὁ κ. Κλωναρᾷς συνεννοεῖται μὲ τοῦς ἐξένοους ἀφοῦ κάνει γαμπρὸ Δανιμαρκέζο!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Α! γράφει καί γιά τὸν γαμπρὸ μας;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Δηλαδῆ... δέν γράφει... τὸν αὐτὸ... νά... δηλαδῆ, τὸν... τὸν βρίζει... λίγο...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τὸν βρίζει; ('Αποφασιστεῖ κῶς) 'Αν τὸ μᾶθῃ ὁ Κυριάκος, 'Ξεγράφ τον τὸν κύριον συντάκτη!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ιδίᾳ). Αἰωνία του μνήμη καί ζωὴ σὲ λόγου μας. 'Έχει ἄρὰ γ' εἰ παιδιὰ ὁ κακομοίρης;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Τῇ Λοξῇ). Δὲν ἔβρω. (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Ναι, μὰ ποῦ εἶναι ὁ κύριος Κλωναρᾶς;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πῆγες νὰ μονομαχήσῃ.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Νὰ μονομαχήσῃ! ὦ! συμφορά! καὶ ἡ ἐκλογή!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Οἱ ἄνω καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἐρχόμενος διὰ τοῦ βάθου ἐσπευσμένως καὶ μανιώδης). Τί ἔμαθα!... Ὁ Κυριάκος παεὶ νὰ μονομαχήσῃ!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ψυχρά) Ναι!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Νὰ μονομαχήσῃ, νὰ σκοτωθῇ δηλαδὴ γιὰ ἕναν λωποδύτη!

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ὡς πληγθεῖσα λέαινα). Λωποδύτη! Τί εἶπες; Ὁ Ἄνρι λωποδύτης!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ναι ὁ Ἄνρι λωποδύτης, ὁ Δανιμαρκέζος σου... Ὁ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἰδίᾳ). Καλὰ τὸ εἶχα ἀκούσει ἐγώ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λάμπρο! μὴ μὲ συγχίζης. Ἄφησέ με σὲ παρακαλῶ... ἔξερεις...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Παρειρμίνων). Πῶς!... ὁ κ. Ἄνρι... ὁ κ. Στίγκιξον... λωποδύτης!... ὦ! μὰ δὲν εἶνε σωστό... Δὲν πρέπει... Ἄν τὸ μάθῃ ὁ κύριος Κλωναρᾶς...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Βαρδουκλῆ). Σὰν δὲν ἔντρέπεται νὰ κάθεται ν' ἀκούς τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Δὲν ἀκούω τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον... παρεκάλεσα τὸν Βερδελόπουλο καὶ μοῦ τὰ εἶπε...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Γελῶσα). Ὁ Βερδελόπουλος!... Χάχ! ἄχ! ἄ! Ὁ Βερδελόπουλος!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Τῇ Εὐλαλίᾳ). Ἄν εἶναι καὶ τ' ἀποφασίσετε... Ἐγὼ ἐδῶ εἶμαι...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σῶπα περὶ, χριστιανή μου... Ὁ Βερδελόπουλος καὶ ὁ Βερδελόπουλος.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὴ γελᾶς κι' εἶναι σοβαρὰ τὰ πράγματα. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ποῦ εἴμαστε ἀκόμη σὲ καιρὸ νὰ τὸν διώξουμε, ἂν δὲν ἔφυγε...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αὐτὸς νὰ φύγῃ!... Ποιὸς ἔξερει τί ὄνειρα νὰ βλέπῃ μέσα ἐκεῖ... (Δεικνύει τὸ θαμάτιον ἐνῶ κοιμᾶται ὁ Στίγκιξον).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἐγὼ θαρρῶ πῶς αὐτὸς κοιμᾶται καὶ σεῖς ὄνειρεύεσθε!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐμεῖς ὅ,τι κάνουμε εἶναι καλὰ καμωμένο, σὺ μόνον κῦτταξε νὰ μὴ τὸν κατηγορῆς ἀδίκως.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Καὶ μάλιστα χωρὶς ἀποδείξεις.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Πρωτονοταρίῳ). Ἄμ ἂν κάθεται νὰ γυρεῖς ἀπ τὸν Λάμπρο λογικὴν καὶ ἀποδείξεις... πέτυχες!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ὡστε λοιπὸν μὲ προκαλεῖς!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἐννοεῖται.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Proccatio! καθὼς λέμε 'μεῖς οἱ νομικοί...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Πῶς τὸ εἶπες, κύρ Συμβολαιογράφῃ;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Δὲν εἶναι 'δική σου δουλειά!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Ἰδίᾳ). Ὄμ! ἔξερει κι' αὐτὸς δύο τρία ἀρθανίτικα καὶ θάρρεψε πῶς καὶ εἶναι

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Λοιπὸν, κύρ Βαρδουκλῆ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Πρωτονοταρίῳ) Δὲν τὸν ἀφίνεις μὲ τῆς ἀποδείξεις του.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τὰς ἀποδείξεις μου αἶ; Ὅριστε τὰς λοιπὸν!... (Ἐξάγει τοῦ θυλακίου του φωτογραφίαν). Νὰ μιά ποῦ μοῦ ἔδωσαν ὁ ἀστυνόμος!... ἔξερεις τί φίλος μου ποῦ εἶναι... καὶ γιὰ χατήρι μου δὲν ἤθελσε νὰ κάμῃ σκάνδαλα...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν σὲ καταλαβαίνω τί λές...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Δὲν μὲ καταλαβαίνεις αἶ; Τώρα θὰ καταλάβῃς... (Δεικνύων αὐτῇ τὴν φωτογραφίαν). Τὸν βλέπεις τοῦτον; Εἶναι ὁ γαμπρός σου... καὶ τὸν ζητοῦν ἀπὸ τὴν Λόντρα.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τὰ βλέπεις; Τὸν ζητοῦν κι' ἀπὸ τὴν Λόντρα ἀκόμη!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Θαυμάζων). Ἄπὸ τὴν Λόντρα!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Χαράς το!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἄπὸ τὴν Λόντρα μάλιστα.

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καὶ ποιὰ τότε ζητεῖ;...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καμμιά κοντέσσα, βέβαια...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Πεῖδὸ πάνω ἀκόμα...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Πεῖδὸ πάνω!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καμμιά πριγκηπέσσα!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Πεῖδὸ... πεῖδὸ ἀπάνω...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Χριστὸς καὶ Παναγία!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τότε θὰ τὸν ζητᾶ ἡ Βικτωρία!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Δὲν τὸ ἤρρες... Τὸν ζητᾶ... ἡ Ἀστυνομία!...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Ἀναλαμβάνων τὴν φωτογραφίαν καὶ ἐκκληκτός). Ἡ Ἀστυνομία! Πολὺ κακὴ νόμφη!... (Παρουσιάζων τὴν εἰκόνα τῇ Εὐλαλίᾳ). Μὰ σάμπως δὲν μοιάζει τοῦ γαμπροῦ σας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδοῦσα μικρὸν καὶ ἀπαξιόσῃ νὰ ἴδῃ πλειότερον). Δὲν τὸν ἀφίνεις κύρ Μιχαλάκη... (Τῷ Βαρδουκλῆ). Λοιπὸν αὐτὸς εἶναι ὁ γαμπρός μου αἶ; Παρακάτω. Νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἰπῆς ἀκόμη!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Σοῦ φαίνεται πῶς δὲν μοιάζει αἶ; Βέβαια αὐτὸς ἔχει μουστάκια ἐνῶ ὁ ἄλλος τὰ ἐξόρισε...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Στὴν ζωὴ σου. Λάμπρο... Τ' εἶν' αὐτὰ ποῦ λές!... Δὲν βλέπεις τί πρόστυχο μούτρο ἔχει 'δῶ αὐτός; (Δεικνύει τὴν φωτογραφίαν)

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἰσα, ἴσα...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τώρα μ' ἐφώτισες

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ πῶς διάβολο νὰ κάμω!... Ἄ!... νά! Στάσου! (Λαμβάνει ἀπὸ παρακειμένης τραπέζης τὴν φωτογραφίαν τοῦ Στίγκιξον, τῆς πρώτης πράξεως. Τῷ Πρωτονοταρίῳ). Βλέπεις ἐδῶ;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ἄ! Νὰ ὁ κύριος Στίγκιξον, αὐτὸς μάλιστα!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τώρα θὰ 'δῆς. (Ἐξάγει μολυβδίδα καὶ προσθέτει εἰς τὴν νέαν φωτογραφίαν μύστακα ὅπως τῆς παλαιᾶς) Βλέπεις;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μπᾶ!... Περίεργον!... (Καθ' ὅσον προχωρεῖ ἡ ἐργασία

τοῦ Βαρδουκλῆ ὁ Πρωτονοταρίος φαίνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκκληκτός). Κύριε ἐλέησον!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Πλησιάζουσα). Μνήσθητί μου Κύριε. Δεκαεπτὰ χρόνια τώρα...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Ὁ ἴδιος κι' ἀπαράλλακτος!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Βαίνων πρὸς τὴν Εὐλαλίαν). Ὅριστε, κυρία μου. 'δέ τον καὶ τώρα... τοῦ ἔβαλλα καὶ μουστάκια... ἐνῶ ἔπρεπε νὰ κάμω τὸ ἐναντίον... Νὰ τοῦ τὰ βγάλω δηλαδὴ, ἂν εἶχε, τρίχα, τρίχα!... 'δέ τον λοιπὸν!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Βαίνουσα πλησίον ἐπίσης). Μὴ χειρότερα.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Μυστήριον... Αὐτὸς λές πῶς 'στὴν Λόντρα... (Βαίνων πρὸς τὴν ἐξοδον). Πᾶω νὰ τὸ 'πῶ τοῦ κ. Κλωναρᾶ. (Ἐξέρχεται διὰ τοῦ βάθου).

(Ἡ Εὐλαλία μένει ἀναυδός)

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οἱ ἄνω πλὴν τοῦ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Χάχ! ἄχ! ἄ! Ἄ! τὸν λωποδύτη! (Ἐκπαῖ εἰς γέλωτα.)

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ γὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Εἶναι κακονοχιτισμένος καὶ κοιμᾶται!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ἄ! μέσα εἶναι; Τόσφ τὸ καλλίτερον... Πᾶω νὰ τὸν ξυπνήσω! (Βαίνει πρὸς τὴν πρὸς τ' ἀριστερᾶ θύραν τοῦ Στίγκιξον.)

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Σπεύδουσα κατόπιν του) Μὰ Λάμπρο... Λάμπρο, σὲ παρακαλῶ...

(Ὁ Βαρδουκλῆς εἰσῆλθεν ἤδη. Ἡ Εὐλαλία ἴσταιται παρὰ τὴν θύραν, περίφοβος διὰ τὸ τὸλμημα. Μετὰ δύο τρία δευτερόλεπτα, ἐνῶ ἡ Εὐλαλία φαίνεται προσέχουσα παρὰ τὴν θύραν καὶ ἡ κυρὰ-Λοξὴ κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐξέρχεται ὁ Βαρδουκλῆς γελῶν ἔτι).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τί εἶναι, καλέ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Σιωπὴ μὴ τὸν ξυπνήσῃς!...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Χαράς τον ὕπνο!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Γελῶν) Ἐννοια σας ὅμως μὴ φοβάσθε... δὲν θ' ἀκούσῃ... κοιμᾶται τόσφ μακρὰ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πῶς!...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Λεῖπει ὁ φιλαράκος... λείπει... τὸ κρεββάτι του εἶναι ἀπείραχτο ἀκόμα.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λεῖπει;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τὸ 'στριψε βέβαια!...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ἄχ! θὰ πῆγες νὰ μονομαχήσῃ! (Πίπτει ὡσεὶ λιπόθυμος).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἄνω καὶ ΜΠΕΤΤΥ.

ΜΠΕΤΤΥ. (Ἐκ τῆς δεξιᾶς θύρας). Μὰ δὲν ἐξύπνησεν ἀκόμη ὁ Ἄνρι;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Καλέ, πάει νὰ μονομαχήσῃ, χρυσό μου!

ΜΠΕΤΤΥ. Νὰ μονομαχήσῃ ὁ Ἄνρι!... Ἄχ! (Πίπτει ἐπὶ τῆς ἄλλης ἄκρας ἀπέναντι τῆς Εὐλαλίας).

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

15.

Μ. Ι. ΑΛΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Σπείδουσα από της μιάς εις την άλλαν). Τώρα διορθώθηκαν! .. Η μία από 'δω, κ' η άλλη από 'κει ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Έννοια σου, δέν είναι τίποτε! Γυνακεία λιποθυμία ... Θά περάση ... (Βαίνων προς την Μπέττυ). Μπέττυ ... Η μητέρα της φταίει δέν φταίει αυτή ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Τρόλλουσα τους κροτάφους της Εύλαλιας). Δέν είναι τίποτε ... Κυρία Εύλαλια, κυρία Εύλαλια.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Με συσφιγμένους τους δόντας). Αχ! πώς μάς τύχανες αυτό, γαμπρέ μου ... Νά μή μάς λυπηθής!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλού κακού ως στείλω γιά γιαιρό. (Βαίνων προς το βάθος). Παντελή! ... Φλώρα! ... Παντελή! ...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οί άνω και ΠΑΝΤΕΛΗΣ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Διά του βάθους). Τι τρέχει, κύρ Λάμπρο; (Ακούεται κρότος άμάξης έρχομένης. Ο Παντελής σπείθει προς το παράθυρον). Α! νά τή άμάξη έρχεται.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Έγειρομένη αίφνης). Έρχονται! Ο Άνρι! (Βαίνει προς το παράθυρον). Α! νά τον ό Κυριάκος, και έχει τό χέρι του δεμένο .. Έπληγώθηκε, φαίνεται! ... (Βλέπουσα αίφνης την Μπέττυν). Μπα! παιδί μου, τί έπαθες;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Νά λιποθύμησε κι αυτή.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Σήκω, παιδί μου, δέν είναι τίποτε ... Ο μπομπάς σου έπληγώθη ... Ο Άνρι είναι καλά ...

ΜΠΕΤΤΥ. (Έγειρομένη). Αχ!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ιδιά). Χαράς στήν άγάπη που έχει σόν μπαμπά της!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Δεκαεπτά χρόνια τώρα που πέθανεν ό μακαρίτης, τέτοιο πράγμα δέν ξανάειδα!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Παρά την θύραν). Νά ό άφέντης.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Οί άνω, ΚΛΩΝΑΡΑΣ και ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ.

(Ο Κλωναράς έχων τόν δεξιόν βραχίονα ταινία αναδεμένον, εισέρχεται στηριζόμενος επί του Πρωτονοταρίου, βραδύ βαίνων και χλωμός, μετά τινος σοβαρότητος).

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Σπείδουσα). Έσύ έμονομάχησες;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σοβαρός). Έγώ, ναι ...

(Ιδιά). Άκοός εκεί ό αστυνόμος νά μήν έλθη! Άς γίνω μιά όπουργός και του δείχνω 'γώ! ...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Και πώς συνέη τό πράγμα. κύριε Κλωναρά;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Δηλαδή ... ακριβώς ... ή μονομαχία δέν ... πώς νά σάς 'πώ ... Νά! έπήγαινα με τό άμάξι προς τό προσδιορισθέν μέρος ... από μακρρά, μόλις αντικρόζω τόν αντίπαλόν μου, αρχίζω νά έξάπτωμαι ... με καταλαμβάνει ό θυμός ... ζητώ νά πηδήσω άμέσως κάτω πριν σταθή τ' άμάξι ... προσπαθώ ν' ανοίξω την πόρτα ... τό τζάμι ήτο άνεθασμένο ... δίνω μιά με τό χέρι μου εις τό γυαλί ... και τό σπάω ... αλλά κόβω και τό χέρι μου ... κ' έτσι δέν έγινε ή μονομαχία. και την γλύτωσεν ό γυιός της Μακρίδαινας!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Αχ! Παναγία μου!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Έστάθης όμως άνδρειος! ... αϊ!;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Άνδρειος! Έπρεπε νά-ελεπες με τί άπαθεια εκύτταξα τόν αντίπαλόν μου! ...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Εύγε! ... (Τω Παντελή). Έρεις που κάνει και γιά όπουργός των στρατιωτικών ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μόλις είδες τό αίμα εκείνος εκοκκίνισε, εκιτρίνησε, έταράχθηκε ... και μου λέγει ... Pardon ...

ΜΠΕΤΤΥ. Τόν κουμένο τόν μπαμπά!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Α! σού έξήγησε pardon! .. τόν πολυάνθρωπο! ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Μετά δυσπιστίας). Ο Μακρίδης pardon!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Βέβαια! Δηλαδή μω 'πε ... νά του πάρω pardon ... και τό 'πήρα ... (Ιδιά). Ού! κ' ούτός ό Βορδουκλής! ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Γελών). Α! έτσι ... ναι! ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Άλλη φορά όμως ... προκειμένου νά μονομαχήσω, θά πηγαίνω έφιππος διά νά μή βρισκονται 'μυστά μου τζάμια και ...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Αϊ! ... άφού είναι περαστικά, δέν πειράζει ... ως κυτάξαμε τώρα την εκλογή ... έξέρετε πρέπει νά καταβάλωμεν τά έξοδα της κάλπης σήμερα ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Έννοείται ... άμέσως ... αλλά που είναι ό Άνρι; Πώς δέν ήλθε νά με ιδή! ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ο Άνρι! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Διακόπτουσα και κεραυνοβολούσα αυτόν διά τιν βλέμματος). Τό κουμένο τό παιδί δέν εδάσταξε ... και ήλθε έξω νά μονομαχήση ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Δέν εφάνηκε όμως πουθενά ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Φίλε μου, κάνε καρδιά και άκουσε τά πράγματα ξερά-ξερά. Ο κύριος Στίγκιζον τό έστριψε .. Είμαι βεβαιότατος ... και τώρα τόν ζητεί ή αστυνομία ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ο Άνρι! ... ή αστυνομία! ...

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Βάι, βάι!

ΜΠΕΤΤΥ. Χάχ! άχ! ά! Καλέ εγώ 'ξέρω που είναι ... Πάει στού Σπηλιόπου-

λου ... Χθές τό βράδυ που τελείωσεν ό χορός μου έξήτησεν όλα τά κοσμήματά μου νά τά δώση νά τους βάλουν τό μονόγραμμά μου και τό οικόσημόν του ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Και του τάδωσες;

ΜΠΕΤΤΥ. Βεβαιότατα! ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μπρρρρρ! ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Μετά τύφου και ώσει θριαμβεύουσα). Ορίστε! Σ' άρέσει τώρα;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μ' άρέσει και πολύ μάλιστα! ... Τώρα πετά είμαι βέβαιος πώς έφυγε χωρίς άλλο .. Κι' αν έφυγε με μόνον αυτά θά είσθε τυχεροί ... Ο γαμπρός μας, φίλε μου, είναι σπουδαίος λωποδότης!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Α! μά τό παράκαμες!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Λωποδότης! ... Και ή προίκα; (Βαίνει προς τό γραφεϊόν του, όπου είχαν έναποτεθειμένα τά χρήματα),

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ποιά προίκα;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ένψ ραδίζει έτι). Ποδ ήθελα νά του δώσω ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Σπείδων κατόπιν του). Θά την πήρε, γιά νά της βάλη τό οικόσημόν του!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Λές;

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Και τί προίκα! ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ανοιξας ήδη τόν σύφτην και έρευνών περιετώδων). Μωδ την εκλεψε ... Ω! (Πίπτει επί καθίσματος).

ΜΠΕΤΤΥ. Ο Άνρι; Ω! και μ' άφίνει χήρα! (Πίπτει λιποθύμος).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Βρέ τόν κανάγια!

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Σπείδουσα προς την Μπέττυν πίπτουσαν λιποθύμον). Μά τί πατέρος είσαι σύ; Δέν λυπάσαι τό παιδί σου;

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. (Τω Κλωναρά). Τους εκλογείς! ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Τόν ταμία του Πανεπιστημίου!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ωχ! αδελφέ και σύ, τί εκλογείς και εκλογείς! ... Με τί θά πληρώσωμε την κάλη!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. Αμ τώλεγα εγώ. (Σπείθει προς την Μπέττυν).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τω Κλωναρά). Έ! τώρα τί λές;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Είχες δικηο, Λάμπρο ...

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Και τώρα;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τώρα 'ξέρεις τί μου χρειάζεται; ... Δυό μούντζες!

ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ. (Από της θέσεώς της). Σόν άργά μου φαίνεται ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Δυό μούντζες .. μά δυστυχώς τό ένα μου χέρι είναι δεμένο και μόνο μιά 'μπορώ νά δώσω. (Δίδει μιά μούντζα εις τό πρόσωπόν του με τό άριστέρό χέρι).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μή άφέντη! Κριβαράκι έχεις; Δέν κάνει μόνος σου!

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Και όμως ή πασιέντζαις έδειχναν τό έναντίον! ...

(Πίπτει ή αύλαιο).

Τ Ε Λ Ο Σ